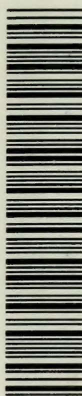
3 1761 08825187 1

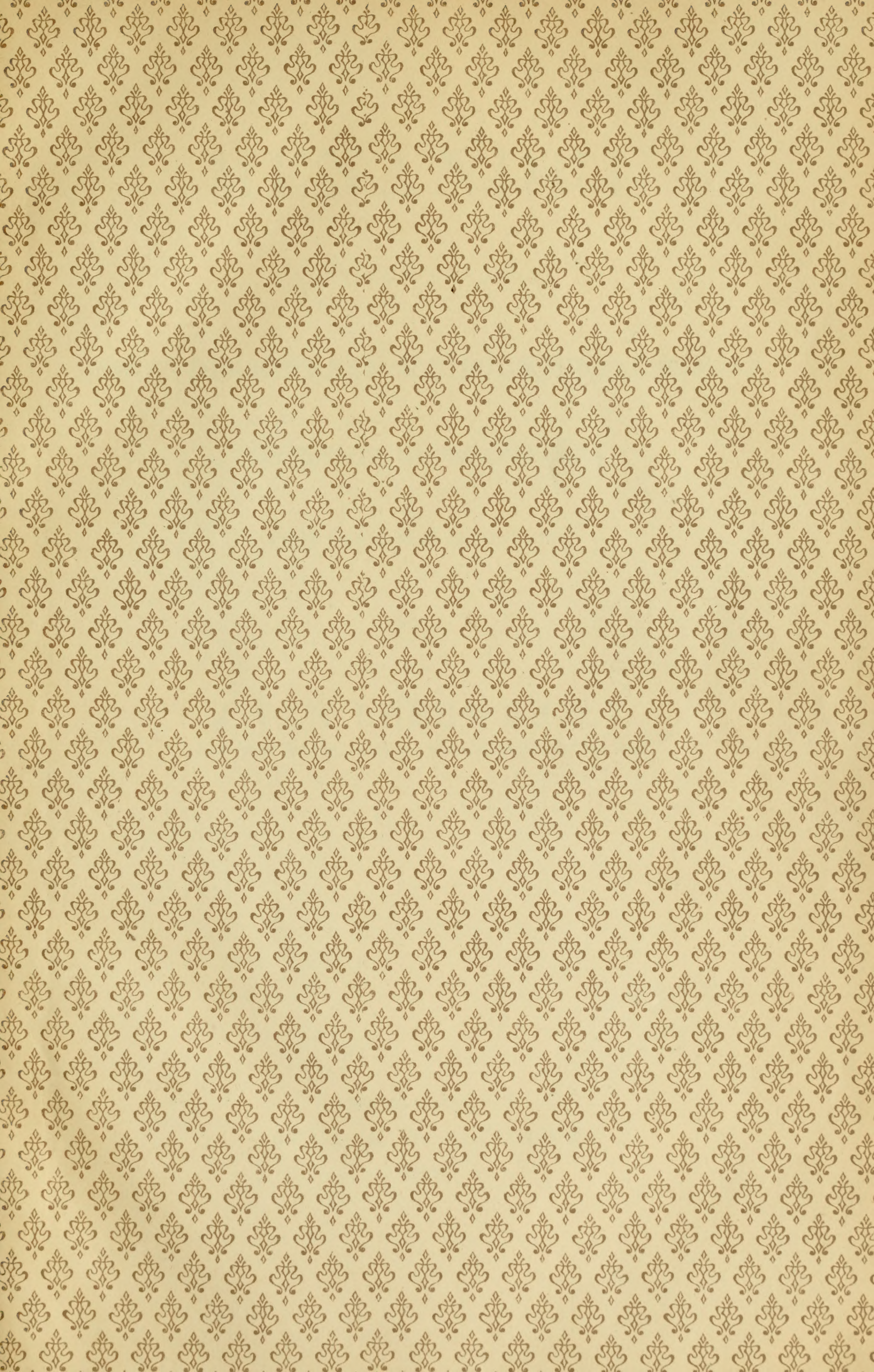

MENANDRI

QUATUOR FABULARUM

HEROIS DISCEPTANTIUM CIRCUMTONSAE SAMIAE

FRAGMENTA NUPER REPERTA

POST GUSTAVUM LEFEBURIUM

EDIDIT

J. VAN LEEUWEN J.F.
LITT. HUM. DR., IN ACADEMIA LUGDUNO-BATAVA PROF. ORD.

LUGDUNI BATAVORUM
APUD A. W. SIJTHOFF
MCMVIII.

ἥκει λιπὼν κευθμῶνα καὶ σκότου πύλας.

Menandri fabularum fragmenta exeunte anno 1905 in Aegypto effossa et postquam huius *ἑρμαίου* fama percrebruit ab omnibus quibus bonae litterae cordi sunt summa cum animi intentione expectata sub finem anni 1907 publici iuris fecit is, cui fortuna concessit ut tam splendidum donum offerret antiquitatis admiratoribus, Gustavus Lefeburius (fragments d'un manuscrit de Ménandre, le Caire, imprimerie de l'institut français d'archéologie orientale). Statim accepto libro feci id quod multi, ut opinor, fecerunt et facient: devoravi, dein relegi iterumque relegi, semper novi aliquid deprehendens. Mox, cum observationum messis satis ampla succrevisset, quas editoris aliorumque philologorum iudicio subicere cupiebam, aptius id fieri non posse visum est quam textu quam poteram emendatissimo in lucem emisso. Breves notas criticas addidi, commentarium posthac, si fors tulerit, subiuncturus.

Notulas meas dum elaborabam, consulere licuit quae scripserunt Crusius (liter. Zentralblatt 30 Nov. 1907), von Wilamowitz—Moellendorff (zum Menander von Kairo, Sitz.ber. d. k. p. Ak. d. Wiss. 5 Dec. 1907, humanissime ab ipso mihi missa), van Herwerden (Berliner philol. Wochenschrift 18 Jan. 1908);

quae postquam sedulo contuli, passim deletis stellulis quibus coniecturas meas indicaveram, adscripsi nomen eius qui prior aut primus — nam saepe accidit ut plures in eandem inciderent emendationem — eas protulisset. Ultimarum autem paginarum plagulas dum corrigo, affertur mihi nova Wilamowitzii commentatio (Neue Jahrb. f. d. kl. Altertum usw., 16 Jan. 1908), ex qua hoc unum nunc videtur commemorandum, eum quoque perspexisse id quod initio paginae 50 exposui.

Quaedam invenisse mihi videor: multa frustra me quaesivisse scio, nec dubito quin nonnulla perperam mutaverim. Utinam emendent alii! Multi etiam inventuri sunt multa: nemo, ut ille ait, solus satis sapit; πλεόνων τοι ϝέργον ἄμεινον!

Scripsi Lugd. Batavorum die XXV m. Ianuarii MCMVIII.

J. VAN LEEUWEN J. f.

I.

ΗΡΩΣ ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ [1].

ΥΠΟΘΕΣΙΣ [2].

ἄρρεν τε θῆλύ θ' ἅμα τεκοῦσα παρθένος [3])
ἔδωκεν ἐπιτρόπῳ [4]) τρέφειν· εἶθ' ὕστερον
ἔγημε τὸν φθείραντα [5]). ταῦτα δ' ὑπέθετο
ὁ τρέφων πρὸς αὐτὸν ἀγνοῶν. θεράπων δέ τις
ἐνέπεσεν εἰς ἔρωτα τῆς νεάνιδος,
ὁμόδουλον εἶναι διαλαβών. γείτων δέ τις
προηδικήκει μετὰ βίας τὴν μείρακα.
τὴν αἰτίαν ἐφ' ἑαυτὸν ὁ θεράπων στρέφειν
ἐβούλετ'· οὐκ εἰδυῖα δ' ἡ μήτηρ ἄγαν
ἐδυσχέραινε. καταφανῶν δὲ γενομένων,
εὗρεν μὲν ὁ γέρων τοὺς ἑαυτοῦ γνωρίσας,
ὁ δ' ἠδικηκὼς ἔλαβε τὴν κόρην θέλων.

Coniecturas meas asterisco indicavi.

[1]) Codex ενανδρου. Suppl. Lef. coll. indice personarum.

[2]) Non legitur in cod.

[3]) Cod. αρρεντεκουσαπαρθενοσθηλυθ'αμα metro invito; corr. vWil., ego tentaveram *ἄρρεν τεκοῦσα θῆλύ θ' ἅμα τις παρθένος.

[4]) ἐπιτρόπῳ vWil.] επιτροφω cod., ἐπὶ τρόφῳ Lef.

[5]) ἔγημε τὸν φθείραντα] vitiose pro ἐγήματο τῷ φθείραντι, ut in fragm. trag. adesp. 194 N. ἐγάμησεν Ἑλένη τὸν θεοῖς στυγούμενον.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Γέτας.	Σωφρόνη.
Δᾶος.	Σαγγάριος.
Ἥρως θεός.	Γοργίας.
Μυρρίνη.	Λάχης.
Φειδίας.	

ΓΕΤΑΣ.

κακόν τι, Δᾶε, μοι δοκεῖς πεποηκέναι
παμμέγεθες, εἶτα προσδοκῶν ἀγωνιᾶν
μυλῶνα σαυτῷ καὶ πέδας. εὔδηλος εἶ!
τί γὰρ σὺ κόπτεις τὴν κεφαλὴν οὕτω πυκνά;
τί τὰς τρίχας τίλλεις ἐπιστάς; τί στένεις;

ΔΑΟΣ.

οἴμοι!

ΓΕΤΑΣ.

τοιοῦτόν ἐστιν, ὦ πονηρὲ σύ;
εἶτ' οὐκ ἐχρῆν κερμάτιον, εἰ συνηγμένον
ἔνδον τι κρύπτεις, τοῦτ' ἐμοὶ δοῦναι τέως
ἕως ἂν εὖ θῇς τὰ κατὰ σαυτὸν πράγματα;
καλῶς γὰρ οἶσθας ὡς συνάχθομαί γέ σοι.
νῦν μοι σεαυτὸν δός.

ΔΑΟΣ.

σὺ μὰ Δί' οὐκ οἶδ' ὅ τι
ληρεῖς· βαρυτάτῳ δ' ἐμπέπλεγμαι πράγματι,
ᾧ κατακέκναισμαι καὶ διέφθαρμαι, Γέτα.

ΓΕΤΑΣ.

σὺ δ' οὖν τὸ κατ' ἐμέ —

8—16. Desunt in cod. verba: *ἔνδον τι κρύπτεις, *ἕως ἂν εὖ θῇς τὰ κατὰ, *καλῶς γὰρ οἶσθας ὡς σ, *νῦν μοι σεαυτὸν δός, *ληρεῖς· βαρυτάτῳ δ' ἐμπ, *ᾧ κατακέκναισμαι καὶ δι, *σὺ δ' οὖν τὸ κατ' ἐμέ, *βέλτιστ', ἐρῶντι, πλέον δυοῖν σοι. Ultimum feliciter explevit Lef. ex fr. com. adesp. 444 Kock, cetera ego addidi coniectura incertissima, vel potius exempli gratia, ut indicarem quomodo cohaerere haec mihi viderentur; versus 8—11 Lef. non tentavit, 12—15 Croiset sic scripsit: ληρεῖς· ἀέλπτῳ δ' ἐμπέπλεγμαι πράγματι. | νόσῳ γὰρ οἵᾳ πάνυ διέφθαρμαι, Γέτα. | νοσοῦντι μέντοι μὴ καταρῶ, πρὸς θεῶν. | ἔρως μ' ἔβλαψε. Post vs. 13 in cod. est mutatae personae signum :.

ΔΑΟΣ.

μὴ καταρῶ, πρὸς θεῶν,
βέλτιστ', ἐρῶντι.

ΓΕΤΑΣ.

τί σὺ λέγεις; ἐρᾷς;

ΔΑΟΣ.

ἐρῶ.

ΓΕΤΑΣ.

πλέον δυοῖν σοι χοινίκων ὁ δεσπότης
παρέχει· πονηρόν, Δᾶ'. ὑπερδειπνεῖς ἴσως.

ΔΑΟΣ.

πέπονθα τὴν ψυχήν τι παιδίσκην ὁρῶν
συντρεφομένην, ἄκακόν, κατ' ἐμαυτόν, ὦ Γέτα.

ΓΕΤΑΣ.

δούλη ἐστίν;

ΔΑΟΣ.

οὕτως ἡσυχῇ, τρόπον τινά.
ποιμὴν γὰρ ἦν Τίβειος οἰκῶν ἐνθαδί,
Πτελέασι γεγονώς, οἰκέτης νέος ὤν ποτε.
ἐγένετο τούτῳ δίδυμα ταῦτα παιδία,
ὡς ἔλεγεν αὐτός, ἥ τε Πλαγγών, ἧς ἐρῶ, —

ΓΕΤΑΣ.

νῦν μανθάνω.

ΔΑΟΣ.

τὸ μειράκιόν θ', ὁ Γοργίας.

ΓΕΤΑΣ.

ὁ τῶν προβατίων ἐνθάδ' ἐπιμελούμενος
νυνὶ παρ' ἡμῖν;

ΔΑΟΣ.

οὗτος. ὢν ἤδη γέρων
ὁ Τίβειος ὁ πατὴρ εἰς τροφήν γε λαμβάνει

τούτοις παρὰ τοῦ ἐμοῦ δεσπότου μνᾶν, καὶ πάλιν —
λιμὸς γὰρ ἦν — μνᾶν. εἶτ' ἀπέσκλη.

ΓΕΤΑΣ.

τὴν τρίτην
ὡς οὐκ ἀπεδίδου τυχὸν ὁ δεσπότης ὁ σός.

ΔΑΟΣ.

ἴσως. τελευτήσαντα δ' αὐτὸν προσλαβὼν
ὁ Γοργίας τι κερμάτιον ἔθαψε, καὶ
τὰ νόμιμα ποιήσας πρὸς ἡμᾶς ἐνθάδε
ἐλθὼν ἀγαγών τε τὴν ἀδελφὴν ἐπιμένει,
τὸ χρέος ἀπεργαζόμενος.

ΓΕΤΑΣ.

ἡ Πλαγγὼν δὲ τί;

ΔΑΟΣ.

μετὰ τῆς ἐμῆς κεκτημένης ἐργάζεται
ἔρια διακονεῖ τε, παιδίσκη πάνυ —
Γέτα, καταγελᾷς;

ΓΕΤΑΣ.

μὰ τὸν Ἀπόλλω.

ΔΑΟΣ.

πάνυ, Γέτα,
ἐλευθέριος καὶ κοσμία.

ΓΕΤΑΣ.

τί οὖν σύ; τί
πράττεις ὑπὲρ σαυτοῦ;

ΔΑΟΣ.

λάθρᾳ μέν, Ἡράκλεις,
οὐδ' ἐγκεχείρηκ', ἀλλὰ τῷ ἐμῷ δεσπότῃ

---

30 sq. Lef. τὴν τρίτην, ὡς οὐκ ἀπεδίδου, τυχὸν ὁ δεσπότης ὁ σός —. Recte interpunxit vWil.
38. ἔρια] ϑρῖα Lef. legit, <τὰ>ϑρῖα metri causa supplens. Corr. vWil. — Cod. : παιδισκη :, Davo totum versum continuavit vWil.

εἴρηκ', ὑπέσχηταί τ' ἐμ
αὐτήν, διαλεχθεὶς πρὸς
τ . . . . . ρος ἀποδημεῖ τρ
πρᾶξιν ἰδίαν εἰς λημ
ἐχόμεθα τῆς αὐτῆς
σῴζοιτο. : χρηστὸν
—
ὄνησις εἴη : πολὺ π
φρονεῖς. ἐγὼ γὰρ κ
θυσαιμ' αλιονητον
ωξυλοφορ

Ultimos decem versus fragmenti quomodo expleam non habeo.

Fabulae igitur initio duo mancipia inter se confabulando spectatoribus enarrant argumentum, collato autem indice personarum intellegimus rem ita se habere. Myrrhine olim puella a Phidia quodam cum esset vitiata, gemellos Plangonem et Gorgiam clam enixa a Tibeio tutore, homine libertino et rure viventi, impetravit ut is pro suis eos liberis educaret. Postea nupsit illi qui vim ei olim intulerat Phidiae, neque ipsa tamen neque ille sciens se pridem cum eo rem habuisse; nocte igitur iuvenis ita deliquerit necesse est, fortasse per vigilias subita vi irruptione facta in puellas festum obeuntes, perinde atque in Disceptantibus fabula factum esse mox videbimus.

Itaque mulier partum illum clandestinum summa cura celavit maritum. Tibeius autem volventibus annis cum senex per annonae caritatem inopia premeretur, ut seque gemellosque alere posset duas minas sumsit mutuas a Phidia, — sciebatne Myrrhinae maritum hunc esse? nescire certe vix potuit! — dein tertia mina petita, sed non impetrata, fame est interemtus. Filius tum pecuniae etiam aliquid a Phidia petivit, ut patrem — quem quidem putabat — sepelire posset, dein cum sorore in

46. *ἰδίαν] cod. ἴδ.ν, Lef. ἰδὼν metro invito. Dein sitne λῆμμα (Lef.) an Λήμνον scribendum quis dixerit.
51. Probabiliter vWil. θύσαιμ' ἅλις, νὴ τὸν Ποσειδῶ.

Phidiae aedes postquam migravit, ut patris illud debitum laborando solveret, pastor a Phidia locatus est vicino Lacheti, puella autem ancilla facta est Myrrhinae, suae videlicet matris. Mox eiusdem familiae servus Davus eam in contubernium petivit, non noluit Phidias dominus, sed . . .

Desunt cetera; sed ex argumento scimus Plangoni idem accidisse quod olim ipsius matri Myrrhinae, Lachetem enim vicinum, iuvenem petulantem, per vim ei eripuisse pudorem; uterum nunc gerere putanda est. Id iam Davus — ab ipsa fortasse — rescivit eamque ob causam animi usque adeo despondet, mox ipsum se in ea peccasse perhibiturus generosissime.

Finem tamen fabulae non fecere Plangonis cum Davo nuptiae, sed cum amatore illo nimis audaci, qui libentissime eam in matrimonium accepit, postquam liberali loco natam didicit et dotem ei inventam.

Sophrones, quam commemorat argumentum, nutricis est nomen; Myrrhinae olim nutricem fuisse suspicor. Sed neque ipsius, neque Sangarii, quod nomen est servile, quae partes fuerint novimus, neque Heros ille quid egerit satis apparet.

II.

ΕΠΙΤΡΕΠΟΝΤΕΣ.

Nomen fabulae cum argumento metrico, indice personarum, primis versibus fere quinquaginta interiit, certum tamen est, quoniam inter versus horum fragmentorum complures sunt, quos *ἐν Ἐπιτρέπουσι* lectos fuisse testantur veteres. Ipsi *οἱ ἐπιτρέποντες* sive Davus opilio et Syriscus carbonarius coram arbitro Smicrine disceptantes initium faciunt.

Fabula agitur Athenis ante aedes Charisii.

SCENA PRIMA.

Davus, Syriscus. Muta persona adest Syrisci uxor, infantulum brachiis tenens.

ΔΑΟΣ.

φεύγεις τὸ δίκαιον.

ΣΥΡΙΣΚΟΣ.

συκοφαντεῖς, δυστυχής.

ΔΑΟΣ.

οὐ δεῖ σ᾽ ἔχειν τὰ μὴ σ᾽.

ΣΥΡΙΣΚΟΣ.

ἐπιτρεπτέον τινί
ἐστι περὶ τούτων.

ΔΑΟΣ.

βούλομαι· κρινώμεθα.

2[b] sq.[a] affert schol. Ar. Ach. 1115 (Men. fr. 183 Kock).

ΣΥΡΙΣΚΟΣ.

τίς οὖν . . .;

ΔΑΟΣ.

ἐμοὶ μὲν πᾶς ἱκανός. δίκαια δὲ
πάσχω· τί γάρ σοι μετεδίδουν!

(Accedit Smicrines.)

SCENA SECUNDA.

Davus, Syriscus, Smicrines.

ΣΥΡΙΣΚΟΣ.

(appropinquantem senem indicans:)

τοῦτον λαβεῖν
βούλει κριτήν;

ΔΑΟΣ.

ἀγαθῇ τύχῃ.

ΣΥΡΙΣΚΟΣ.

πρὸς τῶν θεῶν,
βέλτιστε, μικρὸν ἂν σχολάσαις ἡμῖν χρόνον;

ΣΜΙΚΡΙΝΗΣ.

ὑμῖν; περὶ τίνος;

ΣΥΡΙΣΚΟΣ.

ἀντιλέγομεν πρᾶγμά τι.

ΣΜΙΚΡΙΝΗΣ.

τί οὖν ἐμοὶ μέλει;

ΣΥΡΙΣΚΟΣ.

κριτὴν τούτου τινὰ
ζητοῦμεν ἴσον. εἰ δή σε μηδὲν κωλύει,
διάλυσον ἡμᾶς.

ΣΜΙΚΡΙΝΗΣ.

ὦ κάκιστ' ἀπολούμενοι,
δίκας λέγοντες περιπατεῖτε, διφθέρας
ἔχοντες;

---

10. δή vWil.] δε cod.

ΣΥΡΙΣΚΟΣ.

ἀλλ' ὅμως, — τὸ πρᾶγμ' ἐστὶν βραχὺ
καὶ ῥᾴδιον μαθεῖν, — πάτερ, δὸς τὴν χάριν.
μὴ καταφρονήσῃς, πρὸς θεῶν. ἐν παντὶ δεῖ
καιρῷ τὸ δίκαιον ἐπικρατεῖν ἁπανταχοῦ,
καὶ τὸν παρατυγχάνοντα τούτου τοῦ μέρους
ἔχειν πρόνοιαν· κοινόν ἐστι τῷ βίῳ
πάντων.

ΔΑΟΣ.

μετρίῳ γε συμπέπλεγμαι ῥήτορι.
τί γὰρ μετεδίδουν!

ΣΜΙΚΡΙΝΗΣ.

ἐμμενεῖτ' οὖν, εἰπέ μοι,
οἷς ἂν δικάσω;

ΣΥΡΙΣΚΟΣ.

πάντως.

ΣΜΙΚΡΙΝΗΣ.

ἀκούσομαι· τί γὰρ
τὸ κωλύον; σὺ πρότερος ὁ σιωπῶν λέγε.

ΔΑΟΣ.

μικρόν γ' ἄνωθεν, οὐ τὰ πρὸς τοῦτον μόνον
πραχθένθ', ἵν' ᾖ σοι καὶ σαφῆ τὰ πράγματα.
ἐν τῷ δάσει τῷ πλησίον τῶν χωρίων
τούτων ἐποίμαινον τριακοστὴν ἴσως,
βέλτιστε, ταύτην ἡμέραν αὐτὸς μόνος,
καὶ ἐκκείμενον παιδάριον εὗρον νήπιον,
ἔχον δέραια καὶ τοιουτονί τινα
κόσμον.

ΣΥΡΙΣΚΟΣ.

περὶ τούτων ἐστίν.

15—18. Affert Orion Anth. 6, 4, versum 15 Stob. Flor. 9, 12 (Men. fr. 173 Kock).

22. Cod. κωλυονμεσου, duas igitur lectiones κωλύον $\overset{\text{σύ}}{\text{με}}$ deinceps in textum recepit librarius.

30—34. Duas litteras singulorum versuum initio oblitteratas supplevit Lef.

ΔΑΟΣ.

οὐκ ἐᾷ λέγειν.

ΣΜΙΚΡΙΝΗΣ.

ἐὰν λαλῇς μεταξύ, τῇ βακτηρίᾳ
καθίξομαί σου.

ΔΑΟΣ.

καὶ δικαίως!

ΣΜΙΚΡΙΝΗΣ.

λέγε.

ΔΑΟΣ.

λέγω.

ἀνειλόμην, ἀπῆλθον οἴκαδ' αὔτ' ἔχων,
τρέφειν ἔμελλον. ταῦτ' ἔδοξέ μοι τότε,
ἐν νυκτὶ βουλὴν δ' — ὅπερ ἅπασι γίγνεται —
διδοὺς ἐμαυτῷ διελογιζόμην· ἐμοὶ
τί παιδοτροφίας καὶ κακῶν; πόθεν δ' ἐγὼ
τοσαῦτ' ἀναλώσω; τί φροντίδων ἐμοί;
τοιουτοσί τις ὢν ἐποίμαινον πάλιν
ἕωθεν. ἦλθεν οὗτος — ἔστι δ' ἀνθρακεὺς —
εἰς τὸν τόπον τὸν αὐτὸν ἐκπρίσων ἐκεῖ
στελέχη· πρότερον δέ μοι συνήθης ἐγεγόνει.
ἐλαλοῦμεν ἀλλήλοις. σκυθρωπὸν ὄντα με
ἰδὼν „τί σύννους," φησί, „Δᾶος;" — „τί γὰρ ἐγὼ
περίεργός εἰμι!" — καὶ τὸ πρᾶγμ' αὐτῷ λέγω,
ὡς εὗρον, ὡς ἀνειλόμην. ὃ δὲ τότε μὲν
εὐθύς, πρὶν εἰπεῖν πάντ', ἐδεῖθ', „οὕτω τί σοι
ἀγαθὸν γένοιτο, Δᾶε" παρ' ἕκαστον λέγων·
„ἐμοὶ τὸ παιδίον δός. οὕτως εὐτυχής,
„οὕτως ἐλεύθερος!... γυναῖκα" φησὶ „γὰρ

---

32. καθίξομαι vWil.].. θίξομαι cod., ἐπιθίξομαι Lef.
35 sq. = Men. fr. 733 Kock (βουλὰς pro βουλὴν δ').
39. *ὢν] ην cod.
41. ἐκπρίσων] -σσων cod.
44 sq. *Sic interpunxi; „τί γάρ;" ἐγώ, „περίεργός εἰμι." Lef.

„ἔχω· τεκούσῃ δ' ἀπέθανεν τὸ παιδίον" —
ταύτην λέγων, ἣ νῦν ἔχει τὸ παιδίον.

ΣΜΙΚΡΙΝΗΣ.

ἐδέου, Σύρισκ';

ΣΥΡΙΣΚΟΣ.

ἔγωγ'.

ΔΑΟΣ.

ὅλην τὴν ἡμέραν
κατέτριψε· λιπαροῦντι καὶ πείθοντί με
ὑπεσχόμην. ἔδωκ'· ἀπῆλθεν, μυρία
εὐχόμενος ἀγαθά· λαμβάνων μου κατεφίλει
τὰς χεῖρας.

ΣΜΙΚΡΙΝΗΣ.

ἐπόεις ταῦτ';

ΣΥΡΙΣΚΟΣ.

ἐπόουν.

ΔΑΟΣ.

ἀπηλλάγη
μετὰ τῆς γυναικός. περιτυχών μοι νῦν ἄφνω
τὰ τότε συνεκτεθέντα τούτῳ — μικρὰ δὲ
ἦν ταῦτα καὶ λῆρός τις, οὐθέν! — ἀξιοῖ
ἀπολαμβάνειν· καὶ δεινὰ πάσχειν φήσ' ὅτι
οὐκ ἀποδίδωμ' αὐτὸς δ' ἔχειν ταῦτ' ἀξιῶ.
ἐγὼ δέ γ' αὐτόν φημι δεῖν ἔχειν χάριν
οὗ μετέλαβεν δεόμενος· εἰ μὴ πάντα δὲ
τούτῳ δίδωμ', οὐκ ἐξετασθῆναί με δεῖ.
εἰ καὶ βαδίζων εὗρεν ἅμ' ἐμοὶ ταῦτα καὶ
ἦν κοινὸς Ἑρμῆς, τὸ μὲν ἂν οὗτος ἔλαβεν ἄν,

52. νῦν ἔχει τὸ Lef.] νυ......ο cod.
53. *ἔγωγ'] supplevi, cod. om.; Croiset οὕτως (id quod antecedit Σύρισκ' in Σύρισχ' mutans). Etiam ὅλην <μὲν οὖν> τὴν ἡμέραν recte haberet, sed fieri vix potuit quin Syriscus responderet Smicrini se interroganti.
66. καὶ in fine Lef.] κ.. cod.
67. *ἔλαβεν ἄν] cod. ελα[, Lef. ἐλάμβανεν.

τὸ δ' ἐγώ· μόνου δ' εὑρόντος, οὐ παρὼν τότε
ἅπαντ' ἔχειν οἴει σε δεῖν, ἐμὲ δ' οὐδὲ ἕν;
τὸ πέρας δέδωκά σοί τι τῶν ἐμῶν ἑκών.
εἰ τοῦτ' ἀρεστόν ἐστί σοι, καὶ νῦν ἔχε·
εἰ δ' οὐκ ἀρέσκει, μετανοεῖς δ', ἀπόδος πάλιν,
καὶ μηδὲν ἀδίκει μηδ' ἔλαττον. πάντα δὲ
τὰ μὲν παρ' ἕκοντος, τὰ δὲ κατισχύσαντά με
οὐ δεῖ σ' ἔχειν. εἴρηκα τόν γ' ἐμὸν λόγον.

ΣΥΡΙΣΚΟΣ.

εἴρηκεν;

ΣΜΙΚΡΙΝΗΣ.

οὐκ ἤκουσας; εἴρηκεν.

ΣΥΡΙΣΚΟΣ.

καλῶς·
οὐκοῦν ἐγὼ μετὰ ταῦτα. μόνος εὗρ' οὑτοσὶ
τὸ παιδίον, καὶ πάντα ταῦθ' ἃ νῦν λέγει
ὀρθῶς λέγει, καὶ γέγονεν οὕτως, ὦ πάτερ·
οὐκ ἀντιλέγω. δεόμενος, ἱκετεύων ἐγὼ
ἔλαβον παρ' αὐτοῦ τοῦτ'· ἀληθῆ γὰρ λέγει.
ποιμήν τις ἐξήγγειλέ μοι, πρὸς ὃν οὑτοσὶ
ἐλάλησε, τῶν τούτῳ συνέργων, ἅμα τινὰ
κόσμον συνευρεῖν αὐτόν. ἐπὶ τοῦτον, πάτερ,
αὐτὸς πάρεστιν οὑτοσὶ νυνὶ λόγον.
δός μοι, γύναι.

(Mulier praebet ei infantulum.)

τὰ δέραια καὶ γνωρίσματα

---

68. **τότε*] deest in cod., Lef. addit *γε σύ*, vWil. *ὅμως*. *Temporis* indicium necessarium videtur, ut appareat *imperfecti* participium esse *παρών*.

70. *ἑκών* Lef.] *ε*... cod.

72 sq. *πάλιν* et *δὲ* Lef.] *πα*... et *δ*. cod.

76[a]. Sic distribuit vWil., Lef. *ΣΜΙΚΡ. εἴρηκεν.—οὐκ ἤκουσας; εἴρηκεν.*

85—87. Sic interpunxit vWil.; Lef. *οὑτοσί· νυνὶ λόγον (δός μοι, γύναι, τὰ δέραια καὶ γνωρίσματα) οὗτός σ' ἀπαιτεῖ.* Nondum tenet mulier illum mundum. Ipse tentaveram **οὑτοσί. νυνὶ λόγον | δός μοι σύ. ναί, τὰ δέραια καὶ γνωρίσματα | οὗτός σ' ἀπαιτεῖ*: *ad hunc petendum ipse iam adest* cet., necdum plane abieci coniecturam, cum praesertim post *οὑτοσὶ* in codice scriptum sit punctum teste Lef.; simplicior tamen est Wilamowitzii ratio et (si recte legit Lef., nam *Γ* et *C* saepe simillimae sibi sunt litterae) fortasse probabilior.

85. *νυνὶ λόγον* Lef.] ...*ιλ*..*ον* cod.

οὗτός σ' ἀπαιτεῖ, Δᾶ'· ἑαυτῷ φησι γὰρ
ταῦτ' ἐπιτεθῆναι κόσμον, οὐ σοὶ διατροφήν.
καὶ ἐγὼ συναπαιτῶ κύριος γεγενημένος
τούτου· σὺ δ' ἐπόησάς με δούς. νῦν γνωστέον,
βέλτιστέ, σοι ταῦτ' ἐστίν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ,
τὰ χρυσί' ἢ ταῦθ' ἅττα ποτ' ἐστί, πότερα δεῖ
κατὰ τὴν δόσιν τῆς μητρός, ἥτις ἦν ποτε,
τῷ παιδίῳ τηρεῖσθ' ἕως ἂν ἐκτραφῇ,
ἢ τὸν λελωποδυτηκότ' αὐτὸν ταῦτ' ἔχειν,
εἰ πρῶτος εὗρε τἀλλότρια. τί οὖν τότε,
ὅτ' ἐλάμβανον τοῦτ', οὐκ ἀπῄτουν ταῦτά σε;
οὔπω παρ' ἐμοὶ τότ' ἦν ὑπὲρ τούτου λέγειν.
ἥκω δὲ καὶ νῦν οὐκ ἐμαυτοῦ γ' οὐδὲ ἓν
ἴδιον ἀπαιτῶν. — „κοινὸς Ἑρμῆς". — μηδὲ ἓν
εὕρισχ' ὅπου πρόσεστι σῶμ' ἀδικούμενον.
οὐχ εὕρεσις τοῦτ' ἔστιν, ἀλλ' ἀφαίρεσις.
βλέψον δὲ καὶ ἐκεῖ, πάτερ· ἴσως ἔσθ' οὑτοσὶ
ὁ παῖς ὑπὲρ ἡμᾶς, καὶ τραφεὶς ἐν ἐργάταις
ὑπερόψεται ταῦτ', εἰς δὲ τὴν αὑτοῦ φύσιν
ἴσως ἐλευθέριόν τι τολμήσει ποεῖν,
θηρᾶν λέοντας, ὅπλα βαστάζειν, τρέχειν
ἐν ἀγῶσι. τεθέασαι τραγῳδούς, οἶδ' ὅτι·
νῦν ταῦτα κατέχεις πάντα. Νηλέα τινὰ
Πελίαν τ' ἐκείνους εὗρε πρεσβύτης ἀνὴρ
αἰπόλος, ἔχων οἵαν ἐγὼ νῦν διφθέραν·

---

92. *ἅττα] *ατι* cod.
94. *ἐκτραφῇ* Lef.] *εκτριφη* cod.
98. *τότ' ... λέγειν* vWil.] *τοῦτ' ... λέγων* Lef. cum cod.
99. *γ'*] om. cod., suppl. Lef.
101—110. Singulorum versuum litteras initiales tres duasve vel unam supplevit Lef.
102. = Men. fr. 180 Kock.
103. *οὑτοσὶ* Lef.] *ο...σι* cod.
104. *ὁ παῖς*] scripsi dubitanter, Lef. [*γένν*]*ης*, quod ferri nequit; vWil. dubitanter *φύσεως*.
106 sq. = Men. fr. 722 Kock; pro *ὅπλα* ibi *ῥόπαλα* coniciebat Haupt.
106. **ἐλευθέριον*] *ελευθερον* cod.
108. *Post *ἀγῶσι* scripsi punctum, quod Lef. (in corrigendis) post *τρέχειν* posuerat.

ὡς δ' ᾔσθετ' αὐτοὺς ὄντας αὐτοῦ κρείττονας,
λέγει τὸ πρᾶγμ', ὡς εὗρεν, ὡς ἀνείλετο·
ἔδωκε δ' αὐτοῖς πηρίδιον γνωρισμάτων,
ἐξ οὗ μαθόντες πάντα τὰ καθ' αὐτοὺς σαφῶς
ἐγένοντο βασιλεῖς οἱ τότ' ὄντες αἰπόλοι.
εἰ δέ γε λαβὼν ἐκεῖνα Δᾶος ἀπέδοτο,
αὐτὸς ἵνα κερδάνειε δραχμὰς δώδεκα,
ἀγνῶτες ἂν τὸν πάντα διετέλουν χρόνον
οἱ τηλικοῦτοι καὶ τοιοῦτοι τῷ γένει.
οὐ δὴ καλῶς ἔχει τὸ μὲν σῶμ' ἐκτρέφειν
ἐμὲ τοῦτο νῦν, αὐτοῦ δὲ τὴν σωτηρίας
ἐλπίδα λαβόντα Δᾶον ἀφανίσαι, πάτερ.
γαμῶν ἀδελφήν τις διὰ γνωρίσματα
ἐπέσχε, μητέρ' ἐντυχὼν ἐρρύσατο,
ἔσωσ' ἀδελφόν. ὄντ' ἐπισφαλῆ φύσει
τὸν βίον ἁπάντων τῇ προνοίᾳ δεῖ, πάτερ,
τηρεῖν, πρὸ πολλοῦ ταῦθ' ὁρῶντ' ἐξ ὧν ἔνι.
„ἀλλ' ἀπόδος, εἰ μή" φησίν „ἀρέσκει". τοῦτο γὰρ
ἰσχυρὸν οἴεταί τι πρὸς τὸ πρᾶγμ' ἔχειν.
οὐκ ἔστι δίκαιον, εἴ τι τῶν τούτου σε δεῖ
ἀποδιδόναι καὶ τοῦτο πρὸς ζητεῖς λαβεῖν,
ἵν' ἀσφαλέστερον πονηρεύσῃ πάλιν,
εἰ νῦν τι τῶν τούτου σέσωκεν ἡ Τύχη.
εἴρηκα. κρῖνον ὅ τι δίκαιον νενόμικας.

ΣΜΙΚΡΙΝΗΣ.

ἀλλ' εὔκριτ' ἐστί. πάντα τὰ συνεκκείμενα
τοῦ παιδίου ἐστί· τοῦτο γιγνώσκω.

---

116. = Com. adesp. fr. 488 Kock (*βασιλεῖς ἐγένοντο χοί*).
117. *γε* Lef.] *κε* cod.
118. *αὐτὸς* vWil.] *αυτω* cod. (?), *αὐτῷ* Lef. (cum vitio metrico).
120. *οἱ*] *η* cod.; corr. Lef. e Men. fr. 181 Kock.
121. *καλῶς ἔχει τὸ* Lef.] *καλω...ει..* cod.
122. *νῦν, αὐτοῦ* Lef.] *..ν...ου* cod.
— *τὴν* vWil.] *τησ* cod.
131 sq. Sic interpunxit vWil.; Lef. semicolon scripserat post *δίκαιον* et virgulam post *αποδιδόναι*.

ΔΑΟΣ.

καλῶς.

τὸ παιδίον δ'·

ΣΜΙΚΡΙΝΗΣ.

οὐ γνώσομ' εἶναι, μὰ Δία, σοῦ

τοῦ νῦν ἀδικοῦντος, τοῦ βοηθοῦντος δὲ καὶ

ἐπεξιόντος τῷ ἀδικεῖν μέλλοντί σοι.

ΣΥΡΙΣΚΟΣ.

πόλλ' ἀγαθά σοι γένοιτο!

ΔΑΟΣ.

δεινή γ' ἡ κρίσις,

νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα· πάνθ' εὑρὼν ἐγὼ

ἅπαντα περιέσπασμ', ὁ δ' οὐχ εὑρὼν ἔχει.

οὐκοῦν ἀποδιδῶ;

ΣΜΙΚΡΙΝΗΣ.

φημί.

ΔΑΟΣ.

δεινή γ' ἡ κρίσις,

ἢ μηθὲν ἀγαθόν μοι γένοιτο!

ΣΜΙΚΡΙΝΗΣ.

φέρε ταχύ.

ΔΑΟΣ.

ὦ Ἡρακλεῖς, ἃ πέπονθα!

ΣΥΡΙΣΚΟΣ.

τὴν πήραν λαβὲ

καὶ δεῖξον· ἐν ταύτῃ περιφέρεις γάρ.

---

137. καλῶς] Smicrini dari iubet vWil.
138. Δία, σοῦ Lef.] δι.... cod.
139. δὲ καὶ] supplevit vWil.; δέ οἱ suppleverat Croiset.
140. τῷ ἀδικεῖν] τ' ἀδικεῖν Lef.; correxit vWil.
141. γένοιτο Lef.] γενοιτ' cod.
141 sq. κρίσις et ἐγὼ in fine supplevit Lef.
143. ἔχει vWil.] ἀρεῖ Lef., α... in codice esse scribens, sed non certam esse litteram α.
145. *ταχύ] τ... cod., τοδί Lef.
146. λαβὲ Lef.] λ...cod.
146[b] sq.[a] Smicrini dederat Lef.; corr. vWil.

ΔΑΟΣ.

βραχὺ
πρόσμεινον, ἱκετεύω σ', ἵν' ἀποδῶ.

(Secum:)

τί γὰρ ἐγὼ
ἐπέτρεψα τούτῳ!

ΣΥΡΙΣΚΟΣ.

δός ποτ', ἐργαστήριον.

ΔΑΟΣ.

αἰσχρά γ' ἃ πέπονθα.

(Peram tradit Syrisco.)

ΣΜΙΚΡΙΝΗΣ.

πάντ' ἔχεις;

ΣΥΡΙΣΚΟΣ.

οἶμαί γε δή,
εἰ μή τι καταπέπωκε τὴν δίκην ἐμοῦ
λέγοντος, ὡς ἡλίσκετ'.

ΔΑΟΣ.

οὐκ ἂν ᾠόμην.

ΣΥΡΙΣΚΟΣ.

ἀλλ' εὐτύχει, βέλτιστε.

(Abit Smicrines.)

τοιοῦτόν γ' ἔδει
θᾶττον δικάζειν πάντας.

ΔΑΟΣ.

ἀδίκου πράγματος,
ὦ Ἡράκλεις! οὐ γέγονε δεινόν μοι κακόν;

---

147. *βραχὺ* Lef.] *βρ...* cod.

149[b]. An Smicrini tribuam dubito.

150. *αἰσχρά* vWil.] *..χρα* cod., *κέκραγ'· „ἃ πέπονθα“* Lef., Syrisco continuans; nempe in errorem eum pellexerat versus 146. — Pro *γ' ἃ* vWil. mavult *γε*.

150[b]—152. Sic distribuit vWil.; Lef. verba *πάντ' ἔχεις* Davo tribuerat sine signo interrogandi, verba *οἶμαι — ἡλίσκετ'* Smicrini, verba *οὐκ ἂν ᾠόμην* Syrisco (cum vs. 153 sq.[a]).

151. *εἰ*] supplevit Lef.

153. *τοιοῦτόν γ' ἔδει* Croiset] *τοιου....εδ..* cod.

154. *ἀδίκου πράγματος* Croiset] *...κ....... ατος* cod.

155. **δεινόν μοι κακόν;*] sic scripsi dubitanter, *δειν.........* cod., *δεινή γ' ἡ κρίσις* Lef.

ΣΥΡΙΣΚΟΣ.

πονηρὸς ἦσθας.

ΔΑΟΣ.

ὦ πονήρ', εἰ μὴ σὺ νῦν
τούτῳ φυλάξεις αὐτός, ἔσται σοι κακῶς,
εὖ ἴσθι· τηρήσω σε πάντα τὸν χρόνον.

ΣΥΡΙΣΚΟΣ.

οἴμωζε καὶ βάδιζε.

(Abit Davus).

σὺ δὲ ταυτί, γύναι,
λαβοῦσα πρὸς τὸν τρόφιμον ἐνθάδ' εἴσφερε.
Χαιρέστρατον νῦν γὰρ μενοῦμεν ἐνθάδε,
εἰς αὔριον δ' ἐπ' ἔργον ἐξορμήσομεν
τὴν ἀποφορὰν ἀποδόντες. — ἀλλὰ ταῦτα δεῖ
πρῶτ' ἀπαριθμῆσαι καθ' ἕν. ἔχεις κοιτίδα τινά; —
βάλλ' εἰς τὸ προκόλπιον.

(Sinum tendit mulier, dum e pera singula promit Syriscus. — Procedit ex aedibus Onesimus.)

SCENA TERTIA.

Syriscus, Onesimus.

ΟΝΗΣΙΜΟΣ.

(secum:)

μάγειρον βραδύτερον
οὐδεὶς ἑόρακε! τηνικαῦτ' ἐχθὲς πάλαι
ἔπινον.

---

156. *ἦσθας] ἦσθα σ' (?) Lef.
— *ὦ πονήρ'] tribui Davo, in cod. sunt Syrisci.
156 sq. *εἰ μὴ σὺ νῦν et *αὐτός, ἔσται σοι κακῶς] cod. ......υνυν et αυτ.........., Croiset ὅπως σὺ νῦν et Lef. αὐτῷ (metro invito) τὰ συνεκκείμενα. Propter εὖ ἴσθι veri est simillimum Syriscum minatum esse aliquid.
158. πάντα τὸν χρόνον Lef.] π..τα......νον cod.
163 sq. *δεῖ...ἀπαριθμῆσαι] μοι... ἀπαρίθμησαι Lef. cum cod.

ΣΥΡΙΣΚΟΣ.

οὑτοσὶ μὲν εἶναι φαίνεται
ἀλεκτρυών τις καὶ μάλα στρυφνός· λαβέ.
τουτὶ δὲ διάλιθόν τι· πέλεκυς οὑτοσί.

ΟΝΗΣΙΜΟΣ.

(secum:)

τί ταῦτ᾽;

ΣΥΡΙΣΚΟΣ.

ἐπίχρυσος δακτύλιός τις οὑτοσί,
αὐτὸς σιδηροῦς. γλύμμα ταῦρος ἢ τράγος·
οὐκ ἂν διαγνοίην. Κλεόστρατος δέ τίς
ἐστιν ὁ ποιήσας, ὡς λέγει τὰ γράμματα.

ΟΝΗΣΙΜΟΣ.

(ad Syriscum et uxorem accedens:)

φέρε, δεῖξον.

ΣΥΡΙΣΚΟΣ.

(anulum ei praebens:)

ἤν. σὺ δ᾽ εἶ τίς;

ΟΝΗΣΙΜΟΣ.

αὐτός ἐστι!

ΣΥΡΙΣΚΟΣ.

τίς;

ΟΝΗΣΙΜΟΣ.

ὁ δακτύλιος.

ΣΥΡΙΣΚΟΣ.

ὁ ποῖος; οὐ γὰρ μανθάνω.

ΟΝΗΣΙΜΟΣ.

τοῦ δεσπότου τοῦ ἐμοῦ Χαρισίου.

---

168. *στρυφνός] στριφνοσ cod.
170. ἐπίχρυσος vHerwerden] ὑπόχρυσος Lef. cum cod.
173. ἐστιν Lef.] ....ν cod.
174. φέρε vWil.] .... cod., τί δέ; Lef.
— αὐτός Lef.] .υτος cod., οὗτος vWil.
175. ὁ δακτύλιος Lef.] ...κτυλιοσ cod.
— *ὁ ποῖος;] ὁποῖος; Lef.; cf. Ar. Ach. 963 Timocl. fr. 12 al.
176. τοῦ] supplevit Lef.

ΣΥΡΙΣΚΟΣ.

χολᾷς!

ΟΝΗΣΙΜΟΣ.

ὃν ἀπώλεσεν.

ΣΥΡΙΣΚΟΣ.

τὸν δακτύλιον θές, ἄθλιε.

ΟΝΗΣΙΜΟΣ.

τὸν ἡμέτερόν σοι θῶ; πόθεν δ' αὐτὸν λαβὼν
ἔχεις;

ΣΥΡΙΣΚΟΣ.

Ἄπολλον καὶ θεοί, δεινοῦ κακοῦ!
οἷον ἀποσῶσαι χρῆματ' ἐστὶν ὀρφανοῦ
παιδός! ὁ προσελθὼν εὐθὺς ἁρπάζειν βλέπει.
τὸν δακτύλιον θές, φημί.

ΟΝΗΣΙΜΟΣ.

προσπαίζεις ἐμοί·
τοῦ δεσπότου ἐστί, νὴ τὸν Ἀπόλλω καὶ θεούς.

ΣΥΡΙΣΚΟΣ.

ἀποσφαγείην πρότερον ἂν δήπουθεν ἢ
τούτῳ τί ποθ' ὑφείμην. ἄραρε, δικάσομαι
ἅπασι καθ' ἕνα· παιδίον ἐστίν, οὐκ ἐμά. —
(Ad uxorem:)
στρεπτὸν τί τουτί; λαβὲ σύ. πορφυρᾶ πτέρυξ.
εἴσω δὲ πάραγε.
(Abit mulier cum infantulo et pera in aedes Chaerestrati. —
Ad Onesimum:)
σὺ δὲ τί μοι λέγεις;

---

177. ὃν ἀπώλεσεν Lef.] ...πωλεσεν cod.
178. τὸν ἡμέτερον Lef.] ...η...ερον cod.
179. ἔχεις] supplevit Lef.
180. οἷον ἀποσῶσαι Lef.] .....π.σωσαι cod.
181. παιδός vWil.] ...δοσ cod., ἄλλος Lef. (..λοσ legens).
182. τὸν δακτύλιον Lef.] ....κτυλιον cod.
185. τί ποθ' Lef.] .ι..θ cod.
186. ἕνα· παιδίον Lef.] εν.π..διον cod.
187. *Sic scripsi, στρεπτόν τι τουτὶ (λαβὲ σύ), πορφυρᾶ πτέρυξ, Lef.

ΟΝΗΣΙΜΟΣ.

ἐγώ;

Χαρισίου ἐστὶν οὑτοσί· τοῦτόν ποτε
μεθύων ἀπώλεσ', ὡς ἔφη.

ΣΥΡΙΣΚΟΣ.

Χαιρεστράτου
εἴμ' οἰκέτης· ἢ σῷζε τοῦτον ἀσφαλῶς,
ἤ μοι δὸς ἔστ' ἄν σοι παρέχω σῶν.

ΟΝΗΣΙΜΟΣ.

βούλομαι
αὐτὸς φυλάττειν.

ΣΥΡΙΣΚΟΣ.

οὐδὲ ἕν μοι διαφέρει·
εἰς ταὐτὸ γὰρ παράγομεν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ,
δεῦρ' ἀμφότεροι.

ΟΝΗΣΙΜΟΣ.

νυνὶ μὲν οὖν συνάγουσι καὶ
οὐκ ἔστιν εὔκαιρον τὸ μηνύειν ἴσως
αὐτῷ περὶ τούτων· αὔριον δέ.

ΣΥΡΙΣΚΟΣ.

καταμενῶ
αὔριον, ὅτῳ βούλεσθ' ἐπιτρέπειν ἑνὶ λόγῳ
ἕτοιμος.

(Secum:)

οὐδὲ νῦν κακῶς ἀπήλλαχα.
πάντων δ' ἀμελήσανθ', ὡς ἔοικεν, δεῖ δίκας
μελετᾶν· διὰ τουτὶ πάντα νυνὶ σῴζεται.

(Abeunt ambo, Onesimus in aedes Charisii, Syriscus in Chaerestrati.)

---

190. *μεθύων ἀπώλεσ'* Lef.] *με........εσ'* cod.

192. **δὸς ἔστ' ἄν σοι*] sic scripsi dubitanter, *δ......νι..* cod. (sed *δ* et *νι* litteras non certas esse scribit Lef.), *δὸς αὐτὸν ἵνα* Croiset (metro invito, quapropter *ὡς* pro *ἵνα* proposuit vWil.).

193. *φυλάττειν*] supplevit Croiset.

201. Post hunc versum in cod. est series punctorum........, dein *χορου*.

Saltat chorus.

ACTUS SECUNDUS.

SCENA PRIMA.

Onesimus solus.

ΟΝΗΣΙΜΟΣ.

τὸν δακτύλιον ὥρμηκα πλεῖν ἢ πεντάκις
τῷ δεσπότῃ δεῖξαι προσελθών, καὶ σφόδρα
ὢν ἐγγὺς ἤδη, καὶ πρὸς αὐτῷ παντελῶς,
ἀναδύομαι. καὶ τῶν πρότερόν μοι μεταμέλει
μηνυμάτων· λέγει γὰρ ἐπιεικῶς πυκνά·
„ὡς τὸν φράσαντα ταῦτά μοι κακὸν κακῶς
ὁ Ζεὺς ἀπολέσαι!“ — μή με δὴ διαλλαγεὶς
πρὸς τὴν γυναῖκα τὸν φράσαντα ταῦτα καὶ
συνειδότ' ἀφανίσῃ λαβών. καλῶς δέ τοι
ἕτερόν τι πρὸς τούτοις κυκᾶν φυλάξομαι·
καὶ ἐνταῦθα κακὸν ἔνεστιν ἐπιεικῶς μέγα.

(Ex aedibus Charisii proruit flens Habrotonon.)

SCENA SECUNDA

Onesimus, Habrotonon.

ΑΒΡΟΤΟΝΟΝ.

ἐᾶτέ μ', ἱκετεύω σε, καὶ μή μοι κακὰ
παρέχετ'. ἐμαυτήν, ὡς ἔοικεν, ἀθλία

---

204. ἤδη Lef.] η.. cod.
207. κακῶς Lef.] κακ.. cod.
208. *με δὴ] μ' ἕλη Lef., cod. μεδη (μελη Lef., sed λ certam non esse scribit). — διαλλαγεὶς vWil.] διαλλαγ... cod., διαλλαγὴν Lef.
209. ταῦτα καὶ Lef.] ταυ..... cod., τ' αὐτὰ καὶ vWil.
210. *δέ τοι] supplevi, δὲ πρὶν Croiset, ποιῶν vWil.
211. φυλάξομαι] supplevit vWil., πειράσομαι Croiset.
212. μέγα] supplevit vWil., γ' ἐμοί — Croiset.
213. ἐᾶτε vWil.] ἔα γέ Lef. aperto errore.
214. *ἀθλία] αθλ[cod., ἀθλίαν Lef.

λέληθα χλευάζουσ᾽. ὁρᾷς, ὑβρίζομαι,
θεῖον δὲ μισεῖ μῖσος ἄνθρωπός μέ τι·
οὐκ ἔτι μ᾽ ἐᾷ γὰρ οὐδὲ κατάκεισθαι, τάλαν,
παρ᾽ αὐτόν, ἀλλὰ χωρίς.

ΟΝΗΣΙΜΟΣ.

(secum:)

ἀλλ᾽ ἀποδῶ πάλιν
παρ᾽ οὗ παρέλαβον ἀρτίως; ἄτοπον.

ΑΒΡΟΤΟΝΟΝ.

τάλας
οὗτος! τί τοσοῦτον ἀργύριον ἀπολλύει;
ἐπεὶ τό γ᾽ ἐπὶ τούτῳ τὸ τῆς θεοῦ φέρειν
κανοῦν ἔμοιγ᾽ οἷόν τε νῦν ἐστ᾽, ὦ τάλαν·
ἁγνὴ γάμων γάρ, φασίν, ἡμέραν τρίτην
ἤδη κάθημαι.

---

215. ὁρᾷς Lef.] .ρασ cod.

— *ὑβρίζομαι] supplevi et sequentia adiunxi. Lacunam duarum paginarum sive unius folii statuit Lef.; sed duplex folium sive paginae quatuor versuum fere 35 interciderint sic statuamus necesse, quoniam integra supersunt folia duo proxima huius quaternionis (ant ternionis); extant enim haec secundum editorem:

quaternionis folium D
C
B

Mente autem addi non iubet, ut ferebat ratio:

A

sed:

A

quae quatuor paginas implere potuerint hic non deesse probe sentiens. Sed ne duarum quidem paginarum materies satis apte fingi posse mihi videtur, et omnino nihil desidero; immo colloquium Onesimi cum Habrotono, quod vel sic praelongum est, infinitae fieret amplitudinis, si etiam septuaginta — ut minimum dicam — accederent versus. Aut igitur ternio hic fuit, aut quaternio ita dispositus:

D
C
B
A

Folii C etiam alteram partem superesse (non totam tamen) docuit vWil., ut infra videbimus (vs. 358 sqq.).

223. ἡμέραν τρίτην Croiset] ημ........ην cod.

ΟΝΗΣΙΜΟΣ.

(ut supra:)

πῶς ἂν οὖν, πρὸς τῶν θεῶν,
πῶς ἄν, ἱκετεύω . . .

(Supervenit Syriscus.)

SCENA TERTIA.

Onesimus, Habrotonon, Syriscus.

ΣΥΡΙΣΚΟΣ.

ποῦ ἐστιν ὃν ζητῶν ἐγὼ
περιέρχομ’;

(Adspicit Onesimum.)

οὗτος ἔνδον. — ἀπόδος, ὦ ἀγαθέ,
τὸν δακτύλιον ἢ δεῖξον ᾧ μέλλεις ποτέ.
κρινώμεθ’· ἐλθεῖν δεῖ μέ ποι.

ΟΝΗΣΙΜΟΣ.

τοιουτονί
ἐστιν τὸ πρᾶγμ’, ἄνθρωπε. τοῦ μὲν δεσπότου
ἔστ’, οἶδ’ ἀκριβῶς, οὑτοσὶ Χαρισίου·
ὀκνῶ δὲ δεῖξαι. πατέρα γὰρ τοῦ παιδίου
αὐτὸν ποῶ σχεδόν τι τοῦτον προσφέρων,
μεθ’ οὗ συνεξέκειτο.

ΣΥΡΙΣΚΟΣ.

πῶς, ἀβέλτερε;

ΟΝΗΣΙΜΟΣ.

Ταυροπολίοις ἀπώλεσεν τοῦτόν ποτε,
παννυχίδος οὔσης καὶ γυναικῶν· κατὰ λόγον
ἐστὶν βιασμὸν τοῦτον εἶναι παρθένου,
ἣ δ’ ἔτεκε τοῦτο καὶ ἐξέθηκε δηλαδή.
εἰ μέν τις οὖν εὑρὼν ἐκείνην προσφέροι

---

225. *ἐστιν ὃν ζητῶν* vWil.] *στ.......των* cod., *ἐστι; διὰ πάντων* Croiset.

226. *ἔνδον. ἀπόδος* vWil.] *ενδον......* cod., *ἔνδον ἐστίν* Lef. (in fine versus signum interrogandi scribens et *ἢ* in versu 227).

234. *Ταυροπολίοις*] *-πωλ-* cod., item vs. 300 et 384.

τοῦτον, σαφὲς ἄν τι δεικνύοι τεκμήριον·
νυνὶ δ' ὑπόνοιαν καὶ ταραχὴν ἔχει.

ΣΥΡΙΣΚΟΣ.

σκόπει
αὐτὸς περὶ τούτων. εἰ δ' ἀνασείεις, ἀπολαβεῖν
τὸν δακτύλιόν με βουλόμενος δοῦναί τέ σοι
μικρόν τι, ληρεῖς· οὐκ ἔνεστιν οὐδὲ εἷς
παρ' ἐμοὶ μερισμός.

ΟΝΗΣΙΜΟΣ.

οὐδὲ δέομαι ταῦτά σου.

ΣΥΡΙΣΚΟΣ.

ἥξω διαδραμών — εἰς πόλιν γὰρ ἔρχομαι
νυνί — περὶ τούτων εἰσόμενος τί δεῖ ποεῖν.
(Abit Syriscus.)

ΑΒΡΟΤΟΝΟΝ.

τὸ παιδάριον, ὃ νῦν τιθηνεῖθ' ἡ γυνή,
'Ονήσιμ', ἔνδον, οὗτος εὗρεν ἀνθρακεύς;

ΟΝΗΣΙΜΟΣ.

ναί, φησίν.

ΑΒΡΟΤΟΝΟΝ.

ὡς κομψόν, τάλαν.

ΟΝΗΣΙΜΟΣ.

καὶ τουτονὶ
τὸν δακτύλιον ἐπόντα τοῦ ἐμοῦ δεσπότου.

ΑΒΡΟΤΟΝΟΝ.

αἶ, δύσμορ'! εἶτ', εἰ τρόφιμος ὄντως ἐστί σου,

---

239. *τι δεικνύοι* Croiset] *δεικνυ..αντι* cod. — Dicitur *οὗτος anulus*. Qui si puella reperta ostendatur Charisio, res palam sit; nunc vero, cum ignoretur puellae nomen, nihil nisi turbas anulus iuveni monstratus movere possit.

242—244. Duas litteras singulorum initio supplevit Lef.

244. *ταῦτά σου* Lef.] *ταυτα....* cod. (sed litteras *ταυτα* non esse certas scribit Lef.).

245 sq. *ἥξω* et *νυνὶ* supplevit vWil., *ἐγὼ* et *ἤδη* Lef.

247—250. Initiales litteras binas ternasve supplevit Lef.

251. *Sic distinxi; Lef. post *δύσμορ'* non interpunxit, versum puncto clausit.

τρεφόμενον ὄψει τοῦτον ἐν δούλου μέρει,
κοὐκ ἂν δικαίως ἀποθάνοις;

ΟΝΗΣΙΜΟΣ.

ὅπερ λέγω.

ΑΒΡΟΤΟΝΟΝ.

τὴν μητέρ' οὐδεὶς οἶδεν; ἀπέβαλεν δέ, φής,
Ταυροπολίοις αὐτόν;

ΟΝΗΣΙΜΟΣ.

παροινῶν γ', ὡς ἐμοὶ
τὸ παιδάριον εἶφ', ἀκόλουθος.

ΑΒΡΟΤΟΝΟΝ.

δηλαδὴ
εἰς τὰς γυναῖκας παννυχιζούσας μόνος
ἐνέπεσε· καὶ ἐμοῦ γὰρ παρούσης ἐγένετο
τοιοῦτον ἕτερον.

ΟΝΗΣΙΜΟΣ.

σοῦ παρούσης;

ΑΒΡΟΤΟΝΟΝ.

πέρυσι ναὶ
Ταυροπολίοις· ταῖς μὲν γὰρ ἔψαλλον κόραις,
αὐτὴ θ' ὁμοῦ συνέπαιζον οὐ λέγω τότε·
οὔπω γὰρ ἄνδρ' ἤδη τί ἔστι. πώμαλα,
μὰ τὴν Ἀφροδίτην.

253[b]. Onesimo dedit vWil., Syrisco tribuerat Lef. cum sq.[a].
254[a]. Habrotono dedi et scripsi signum interrogandi.
256. *Delevi punctum quod in fine versus scripserat Lef.
258. **ἐνέπεσε*] *ενε....* cod., *ἐνέδραμ'* Lef.
— *καὶ ἐμοῦ* (*κἀμοῦ*) vWil.] ......*υ* cod., *οὔποτ' ἐμοῦ* Lef. (invito metro).
260. *Ταυροπολίοις* Croiset] *ταυροπο.....*
— **ταῖς*] *.αι.* cod., *αἷς* Croiset.
— *μὲν*] supplevit Croiset.
261. **αὐτή θ' ὁμοῦ συνέπαιζον οὗ λέγω*] *αυτ.θ....... νεπαιζον·ουδ'εγω* cod., *αὐτόθι γε χορὸν ἔπαιζον·οὐδ' ἐγὼ* Croiset.
262. Ita distinxi, Lef. in parenthesi habet *οὔπω γάρ*.
— *ἤδη* et *πώμαλα* vHerwerden] *ᾔδειν* et *καὶ μάλα* Lef. cum cod.

ΟΝΗΣΙΜΟΣ.

τὴν δὲ παῖδά γ' ἥτις ἦν
οἶσθας;

ΑΒΡΟΤΟΝΟΝ.

πυθοίμην ἄν· παρ' αἷς γὰρ ἦν ἐγὼ
γυναιξί, τούτων ἦν φίλη.

ΟΝΗΣΙΜΟΣ.

πατρὸς τίνος
ἤκουσας;

ΑΒΡΟΤΟΝΟΝ.

οὐδὲν οἶδα. πλὴν ἰδοῦσά γε
γνοίην ἂν αὐτήν· εὐπρεπής τις, ὦ θεοί,
καὶ πλουσίαν ἔφασάν τιν'.

ΟΝΗΣΙΜΟΣ.

αὐτή ἐστιν τυχόν

ΑΒΡΟΤΟΝΟΝ.

οὐκ οἶδ'· ἐπλανήθη γὰρ μεθ' ἡμῶν οὖσ' ἐκεῖ,
εἶτ' ἐξαπίνης κλάουσα προστρέχει μόνη,
τίλλουσ' ἑαυτῆς τὰς τρίχας, καλὸν πάνυ
καὶ λεπτόν, ὦ θεοί, ταραντῖνον σφόδρα
ἀπολωλεκυῖ', ὅλον γὰρ ἐγεγόνει ῥάκος.

ΟΝΗΣΙΜΟΣ.

καὶ τοῦτον εἶχεν;

ΑΒΡΟΤΟΝΟΝ.

εἶχ' ἴσως, ἀλλ' οὐκ ἐμοὶ
ἔδειξεν. οὐ γὰρ ψεύσομαι.

ΟΝΗΣΙΜΟΣ.

τί χρὴ ποεῖν
ἐμὲ νῦν;

---

263. παῖδά γ' ἥτις vWil.] παιδ'ητισ cod.
273. ἀπολωλεκυῖ' vWil.] απολωλεκ.. cod., -κει Lef. (neglecto augmento).
274. εἶχεν Lef.] ..χεν cod.

ΑΒΡΟΤΟΝΟΝ.

ὅρα σὺ τοῦτ᾽· ἐὰν δὲ νοῦν ἔχῃς
ἐμοί τε πείθῃ, τοῦτο πρὸς τὸν δεσπότην
φανερὸν ποήσεις. εἰ γάρ ἐστ᾽ ἐλευθέρας
παιδός, τί τοῦτον λανθάνειν δεῖ τὸ γεγονός;

ΟΝΗΣΙΜΟΣ.

πρότερον ἐκείνην ἥτις ἐστίν, Ἁβρότονον,
εὕρωμεν· ἐπὶ τοῦτον δ᾽ ἴωμεν ὕστερον.

ΑΒΡΟΤΟΝΟΝ.

οὐκ ἂν δυναίμην, τὸν ἀδικοῦντα πρὶν σαφῶς
τίς ἐστιν εἰδέναι. φοβοῦμαι τοῦτο νῦν
μάτην τι μηνύειν πρὸς ἐκείνας ἃς λέγω.
τίς οἶδεν εἰ καὶ τοῦτον ἐνέχυρον λαβὼν
τότε τις παρ᾽ αὐτοῦ τῶν παρόντων ἀπέβαλεν
ἕτερος; κυβεύων τυχὸν ἴσως ἢ εἰς συμβολὰς
ὑπόθημ᾽ ἔδωκ᾽, ἢ συντιθέμενος περί τινος
περιείχετ᾽, εἶτ᾽ ἔδωκεν. ἕτερα μυρία
ἐν τοῖς πότοις τοιαῦτα γίγνεσθαι φιλεῖ.
πρὶν εἰδέναι δὲ τὸν ἀδικοῦντ᾽ οὐ βούλομαι
ζητεῖν ἐκείνην οὐδὲ μηνύειν ἐγὼ
τοιοῦτον οὐδέν.

ΟΝΗΣΙΜΟΣ.

οὐ κακῶς μέντοι λέγεις. —
τί οὖν ποήσει τις!

---

276. νοῦν Lef.] νυν cod.
277. δεσπότην Lef.] δεσποτ cod.
278. *ἐλευθέρας] ἐλευθερα cod. (-ρα.?), ἐλευθέρα Lef., dein virgulam scribens.
279. *γεγονός;] cod. συ[(γε supra lineam), Lef. παιδός τι τοῦτον λανθάνειν δεῖ τό γε συ-. Vert. *Si infans est liberae puellae, cur dominus tuus rem ignoret?* Idem est versus exitus fr. 542[3].
280. ἐστίν vWil.] εστ᾽ cod. (ἐσθ᾽ Lef.).
281. *τοῦτον δ᾽ ἴωμεν ὕστερον] nimis audacter fortasse refinxi litteras traditas, cod. τουτωδ᾽εμοιουνυ....[, Lef. δ᾽ ἔμοιγ᾽ οὐ νῦν μέλει.
282. σαφῶς] supplevit Lef.
283—285. Ultimas litteras supplevit Lef., cod. ν.., λ..., λαβ..
287. *ἢ] inserui.
293. κακῶς Lef.] ..κω. cod.
294. ποήσει] -ση cod.[1].

ΑΒΡΟΤΟΝΟΝ.

θέασ', Ὀνήσιμε·
ἂν συναρέσῃ σοι τοὐμὸν ἐνθύμημ' ἄρα,
ἐμὸν ποήσομαι τὸ πρᾶγμα τοῦτ' ἐγώ·
τὸν δακτύλιον λαβοῦσα δείξω τουτονί.
εἴσειμι πρὸς ἐκεῖνον.

ΟΝΗΣΙΜΟΣ.

λέγ' ὃ λέγεις, ἄρτι γὰρ
νοῶ.

ΑΒΡΟΤΟΝΟΝ.

κατιδών μ' ἔχουσαν ἀνακρινεῖ πόθεν
εἴληφα. φήσω Ταυροπολίοις παρθένος
ἔτ' οὖσα, — τὰ ἐκείνῃ γενόμενα πάντ' ἐμὰ
ποουμένη· τὰ πλεῖστα δ' αὐτῶν οἶδ' ἐγώ.

ΟΝΗΣΙΜΟΣ.

ἄριστά γ' ἀνθρώπων!

ΑΒΡΟΤΟΝΟΝ.

ἐὰν δ' οἰκεῖον ᾖ
αὐτῷ τὸ πρᾶγμ', εὐθὺς μάλ' ἥξει φερόμενος
ἐπὶ τὸν ἔλεγχον, καὶ μεθύων γε νῦν ἐρεῖ
πρότερος ἅπαντα καὶ προπετῶς. ἃ δ' ἂν λέγῃ,
προσομολογήσω, τοῦ διαμαρτεῖν μηδὲ ἓν
προτέρα λέγουσ'.

ΟΝΗΣΙΜΟΣ.

ὑπέρευγε, νὴ τὸν Ἥλιον!

ΑΒΡΟΤΟΝΟΝ.

τὰ κοινὰ ταυτὶ δ' ἀκκιοῦμαι τῷ λόγῳ,

---

295. ἐνθύμημ' Lef.] ..θυμημ' cod.
296. πρᾶγμα τοῦτ' Lef.] πρα..ατ.υτ' cod.
297. λαβοῦσά Lef.] λαβο..α cod.
— *δείξω] τεισω cod., τ' εἴσω Lef.
298 sq.* = Men. fr. 182 Kock (cuius prior pars hactenus legi non potuit). Fugit hoc Lefeburium.
301. *τὰ] τοτ' cod., τότ' Lef., τά τ' vWil.; in archetypo τ'ταεκεινηι fuisse arbitror.
304. *μάλ'] deest in cod.; Lef. πρᾶγμά γ' scripsit.

τοῦ μὴ διαμαρτεῖν· „ὡς ἀναιδὴς ἦσθα καὶ
ἰταμός τις!“

ΟΝΗΣΙΜΟΣ.

εὖγε!

ΑΒΡΟΤΟΝΟΝ.

„κατέβαλες δέ μ' ὡς σφόδρα!
ἱμάτια δ' οἷ' ἀπώλεσ' ἡ τάλαιν' ἐγώ!“
φήσω. πρὸ τούτου δ' ἔνδον αὐτὸ βούλομαι
λαβοῦσα κλαῦσαι καὶ φιλῆσαι καὶ πόθεν
ἔλαβεν ἐρωτᾶν τὴν ἔχουσαν.

ΟΝΗΣΙΜΟΣ.

Ἡράκλεις!

ΑΒΡΟΤΟΝΟΝ.

τὸ πέρας δὲ πάντων „παιδίον τοίνυν“ ἐρῶ
„ἤδη γεγονός σοι“ — καὶ τὸ νῦν εὑρημένον
δείξω.

ΟΝΗΣΙΜΟΣ.

πανούργως καὶ κακοήθως, Ἀβρότονον!

ΑΒΡΟΤΟΝΟΝ.

ἂν δ' ἐξετασθῇ ταῦτα καὶ φανῇ πατὴρ
ὢν οὗτος αὐτοῦ, τὴν κόρην ζητήσομεν
κατὰ σχολήν.

ΟΝΗΣΙΜΟΣ.

ἐκεῖνο δ' οὐ λέγεις, ὅτι
ἐλευθέρα γίγνει σύ· τοῦ γὰρ παιδίου
μητέρα σε νομίσας λύσετ' εὐθὺς δηλαδή.

ΑΒΡΟΤΟΝΟΝ.

οὐκ οἶδα· βουλοίμην δ' ἄν.

ΟΝΗΣΙΜΟΣ.

οὐ γὰρ οἶσθα σύ; —

---

310. *ὡς*] *ὥσ*<*τ*>' Lef., correxit vWil.
311. Initio versus *καὶ* del. Lef.
— *σφόδρα* Lef.] *σφοδραν* cod.
312—320. Singulorum versuum initio duas vel tres litteras supplevit Lef.

ἀλλ' οὐ χάρις τις, Ἀβρότονον, τούτων ἐμοί;

ΑΒΡΟΤΟΝΟΝ.

νὴ τὼ θεώ· πάντων γ' ἐμαυτῆς αἴτιον
ἡγήσομαι τούτων σ'.

ΟΝΗΣΙΜΟΣ.

ἐὰν δὲ μηκέτι
ζητῇς ἐκείνην ἐξεπίτηδες, ἀλλ' ἐᾷς
παρακρουσαμένη με, πῶς τὸ τοιοῦθ' ἕξει;

ΑΒΡΟΤΟΝΟΝ.

τάλαν!
τίνος ἕνεκεν; παίδων ἐπιθυμεῖν σοι δοκῶ;
ἐλευθέρα μόνον γενοίμην! ὦ θεοί,
τοῦτον λάβοιμι μίσθον ἐκ τούτων!

ΟΝΗΣΙΜΟΣ.

λάβοις!

ΑΒΡΟΤΟΝΟΝ.

οὐκοῦν συναρέσκει σοι;

ΟΝΗΣΙΜΟΣ.

συναρέσκει διαφόρως.
ἂν γὰρ κακοηθεύσῃ, μαχοῦμαί σοι τότε·
δυνήσομαι γάρ. ἐν δὲ τῷ παρόντι νῦν
ἴδωμεν εἰ τοῦτ' ἔστιν.

ΑΒΡΟΤΟΝΟΝ.

οὐκοῦν συνδοκεῖ;

ΟΝΗΣΙΜΟΣ.

μάλιστα.

ΑΒΡΟΤΟΝΟΝ.

τὸν δακτύλιον ἀποδίδου ταχύ.

ΟΝΗΣΙΜΟΣ.

λάμβανε.

---

325. οὐ] supplevit Lef.
326. ἐμαυτῆς...σ'] *ἐμαυτῇ σ' deleto altero σ'?
330. *Post ἕνεκεν addidi signum interrogandi.
— παίδων Lef.] .αιδ.ν cod.
333. *συναρέσκει σοι] cod. συμ..ε....οι, Lef. σὺ μαχεῖ γ' ἐμοί.

ΑΒΡΟΤΟΝΟΝ.

φίλη Πειθοῖ, παροῦσα σύμμαχος,
ἐκεῖ κατορθοῦν τοὺς λόγους οὓς ἂν λέγω.

(Anulo ab Onesimo accepto Habrotonon in aedes abit.)

SCENA QUARTA.

Onesimus solus.

ΟΝΗΣΙΜΟΣ.

τοπαστικὸν τὸ γύναιον! ὡς ᾔσθηθ' ὅτι
κατὰ τὸν ἔρωτ' οὐκ ἔστ' ἐλευθερίας τυχεῖν,
ἄλλως δ' ἀλύει, τὴν ἑτέραν πορεύεται
ὁδόν. ἀλλ' ἐγὼ τὸν πάντα δουλεύσω χρόνον,
λέμφος, ἀπόπληκτος, οὐδαμῶς προνοητικὸς
τὰ τοιαῦτα. παρὰ ταύτης δ' ἴσως τι λήψομαι
ἂν ἐπιτύχῃ· καὶ γὰρ δίκαιον. — ὡς κενὰ
καὶ διαλογίζομ' ὁ κακοδαίμων, προσδοκῶν
χάριν κομιεῖσθαι παρὰ γυναικός! μὴ μόνον
κακόν τι προσλάβοιμι! νῦν ἐπισφαλῆ
τὰ πράγματ' ἔσται τὰ περὶ τὴν κεκτημένην
ταχέως· ἐὰν γὰρ εὑρεθῇ πατρὸς κόρη
ἐλευθέρου μήτηρ τε τοῦ νῦν παιδὸς ὃς
γέγονεν, ἐκείνην λήψεται, ταύτην δέ τοι
τὴν ἡμετέραν χρήσται ἀπολείπειν οἰκίαν.
καὶ νῦν χαριέντως ἐκνενευκέναι δοκῶ

---

338. Verba *φίλη Πειθοῖ* = Men. fr. 981 Kock.

340. *τοπαστικὸν* vWil.] *τό γ' ἀστικὸν* Lef.

— **ᾔσθηθ'*] *ερπεθ'* cod. (?), *ἑρπέθ'* Lef. (*angues* intellegens), dein *δή* in fine versus addidit metri causa.

344 sq. Delevit punctum post *προνοητικός* vHerwerden, scripsit post *τοιαῦτα*.

347—349* = Men. fr. 564 (*καίτοι λογίζομ'* et *χάριν παρὰ γ. κ.*), ubi accesserunt verba *καὶ κάλλιστ' ἔχει* (ad versum explendum adiecta) et versus *οὐκ ἐν γυναικὶ φύεται πιστὴ χάρις*, quem Euripidi tribuendum, certe non esse Menandri, senserat Dobree.

348. *μόνον* Lef.] *μον..* cod.

350 sq. *Scripsi *ἔσται* pro *ἐστί*, dein semicolon in versus fine delevi, scripsi post *ταχέως* vs. 351.

352. *παιδὸς ὅς* Lef.] *παιδο...* cod.

353 sq. *Addidi *δέ τοι* | *τὴν ἡμετέραν χρήσται* et *οἰκίαν*, ut loci sensum indicarem, non quo perhiberem ea ipsa fuisse in codice.

355. **δοκῶ*] cod. *μ....*, sed *μ* non certum esse scribit Lef., ipse *με δεῖ* scribens.

τὸ μὴ δι' ἐμοῦ ταυτὶ κυκᾶσθαι. χαιρέτω
τὸ πολλὰ πράττειν! ἂν δέ τις λάβῃ μ' ἔτι
περιεργασάμενον ἢ λαλήσαντ', ἐκτεμεῖν
δίδωμ' ἐμαυτοῦ τοὺς ὀ . . . δόντας.

(Prodit Smicrines.)

οὑτοσὶ
τίς ἐσθ' ὁ προσιών; Σμικρίνης ἀναστρέφει
ἐξ ἄστεως πάλιν ταρ . . . . ωσε . ων
αὖθις· πέπυσται τὰς αλ . . . . ισ
παρά τινος οὗτος; ἐκποδὼν δὲ βούλομαι
ποεῖν ἐμαυτὸν . . . . ειν
πρ . . . . με δὲ
. . . . υ

Initium folii efficiunt versus 358--366; in quorum dorso, post lacunam igitur 27 fere versuum, leguntur sequentia:

οὐδεὶς . . . . ἐχθρὸς ὑμῖν : ποικίλον
ἄριστον ἀριστῶμεν· ὢ τρισάθλιος
ἐγὼ κατὰ πάντα! νῦν μὲν οὖν οὐκ οἶδ' ὅπως
δύσκολον . . . . κ . ος, ἀλλ' ἐὰν πάλιν
. . . . μαγείρου . . τύχῃ
. . . . εκαλειτ' εἰς μακαρίας
. . . . ς τινος.

---

356. χαιρέτω Lef.] χαιρε. cod.
357. τὸ πολλὰ vWil.] ....λλα cod., τὰ δ' ἄλλα Lef.
— μ' ἔτι Lef.] μ.... cod., μέ τι mavult vWil.
358—373. E duobus fragmentis (N et T apud Lef.) concinnandos et huc referendos esse vidit vWil.
358. ἐκτεμεῖν vWil.] εκτεμεισ cod.
359. Ante οὑτοσὶ vWil. metri causa dubitanter delevit ἀλλ'. Equidem servato ἀλλ' tentavi *νεφρούς, in archetypo fuisse $\overset{\text{ορχεισ}}{\text{νεφρουσ}}$ suspicatus (cf. Philippid. fr. 3); sed nimis incerta haec coniectura.
362. αὖθις] αυτισ cod.
— πέπυσται vWil.] πεπ..ται cod.
363. ἐκποδὼν δὲ βούλομαι vWil.] εκ........ ουλομαι cod.
364. ἐμαυτὸν vWil.] ε... cod.
368. *ἀριστῶμεν· ὢ] αρι....ω cod., ἀριστήσομεν· ὁ vWil.
369. πάντα.νῦν vWil.] πα....υν cod.

Aliud fragmentum unum folium sive duas paginas implens. Adsunt Habrotonon infantulum tenens et Sophrone.

ΑΒΡΟΤΟΝΟΝ.

ἔξειμ' ἔχουσα. κλαυθμυρίζεται, τάλαν!
πάλαι γὰρ οὐκ οἶδ' ὅ τι κακὸν πέπονθέ μοι

ΣΩΦΡΟΝΗ.

τίς ἂν θεῶν τάλαιναν ἐλεήσειέ με;

ΑΒΡΟΤΟΝΟΝ.

ὦ φίλτατοι . . . . ειμι . . . . ρα
καὶ . . . . πορεύσομαι
. . . . ἔμεινεν ἐμὲ καλῶς σε, παῖ,
. . . . ἐκεῖ σύ μοι.

ΣΩΦΡΟΝΗ.

. . . . στιν . . ω . . λ ὦ χαῖρε φιλτάτη
γ . . . . ρομοιτ . . . .

ΑΒΡΟΤΟΝΟΝ.

λέγε μοια λέγεις πέρυσι . . . .
τοῖς Ταυροπολίοις ἐπι . . . .

ΣΩΦΡΟΝΗ.

γύναι, πόθεν ἔχεις, εἰπέ μοι, τὸ παιδίον
λαβοῦσ';

ΑΒΡΟΤΟΝΟΝ.

ὁρᾷς τι, φιλτάτη, σοι γνώριμον
ὧν τοῦτ' ἔχει; μηδέν με δείσῃς, ὦ γύναι.

ΣΩΦΡΟΝΗ.

οὐκ ἔτεκες αὐτὴ τοῦτο;

---

374. κλαυθμυρίζεται Lef.] κλαυμυριζεται cod.
375. *Delevi post γὰρ semicolon.
376. *τάλαιναν ἐλ.] ταλαινα επ[ελ]εησειε cod.
383. μοια] μαῖα?
385. *τὸ παιδίον] audacius sic scripsi; in cod. τον^{δα}...... esse scribit Lef.; vHerwerden τὸν παῖδα σύ. Etiam τουτὶ βρέφος recte haberet.
386 sq. γνώριμον | ὧν Lef.] γνωριμ . . | . . cod.
388 ἔτεκες Lef.] . . εκεσ cod.

ΑΒΡΟΤΟΝΟΝ.

προσεποησάμην,
οὐχ ἵν' ἀδικήσω τὴν τεκοῦσαν, ἀλλ' ἵνα
κατὰ σχολὴν εὕροιμι. νῦν δ' —

ΣΩΦΡΟΝΗ.

εὕρηκας οὖν;

ΑΒΡΟΤΟΝΟΝ.

ὁρῶ γὰρ ἣν καὶ τότε.

ΣΩΦΡΟΝΗ.

τίνος δ' ἐστὶν πατρός;

ΑΒΡΟΤΟΝΟΝ.

Χαρισίου.

ΣΩΦΡΟΝΗ.

τοῦτ' οἶσθ' ἀκριβῶς, φιλτάτη;
Χαρισίου τοῦδ';

ΑΒΡΟΤΟΝΟΝ.

οὗ γε τὴν νύμφην ὁρῶ.

ΣΩΦΡΟΝΗ.

τὴν ἔνδον οὖσαν;

ΑΒΡΟΤΟΝΟΝ.

ναιχί.

ΣΩΦΡΟΝΗ.

μακαρία γύναι!
θεῶν τις ὑμᾶς ἠλέησε.

ΑΒΡΟΤΟΝΟΝ.

τὴν θύραν
τῶν γειτόνων τις ἐψόφηκεν ἐξιών·
εἴσω λαβοῦσά μ' ὡς σεαυτὴν εἴσαγε,
ἵνα καὶ τὰ λοιπὰ πάντα μου πύθῃ σαφῶς.

(Abeunt Habrotonon et Sophrone in aedes Smicrinis. — E Charisii aedibus prodit Onesimus.)

393—395. *Sic distribui, et supplevi vs. 393 verba *Χαρισίου τοῦδ'; Lef. (Croiset) ΑΒΡ. τοῦτ' οἶδα, μάλιστ' ἐξ οὗ γε — οὖσαν. ΣΩ. ναιχί. ΑΒΡ. μακαρία — σαφῶς.
398. τὰ λοιπὰ vWil.] ταλλα cod. (τἄλλα Lef.).

NOVA SCENA.

Onesimus solus.

ΟΝΗΣΙΜΟΣ.

ὑπομαίνεθ' οὗτος! νὴ τὸν Ἀπόλλω, μαίνεται
ἐμάνη γ' ἀληθῶς· μαίνεται, νὴ τοὺς θεούς
τὸν δεσπότην λέγω Χαρίσιον. χολὴ
μέλαινα προσπέπτωκεν ἢ τοιουτονὶ
. . . αγαντ . . . . αλλογεγον[
πρὸς ταῖς θύραις γὰρ ἔνδον ἀρτίως πολὺν
χρόνον διακύπτων ἔμενε καὶ ἀκροώμενος.
ὁ πατὴρ δὲ τῆς νύμφης τι περιοργῶς πάνυ
ἐλάλει πρὸς ἐκείνην, ὡς ἔοιχ'· ὃ δ' ὡς πυκνὰ
ἤλλαττε χρώματ', ἄνδρες, οὐδ' εἰπεῖν καλόν.
„ὦ γλυκυτάτη“, δέ „τῶν λόγων οἵους λέγεις!“
ἀνέκραγε, τὴν κεφαλήν θ' ἅμ' ἐπάταξε σφόδρα
αὑτοῦ· πάλιν δὲ διαλιπών· „οἵαν λαβὼν
γυναῖχ' ὁ μέλεος ἠτύχηκα!“ τὸ δὲ πέρας,
ὡς πάντα διακούσας ἀπῆλθ' εἴσω ποτέ.
βρυχηθμὸς ἔνδον, τιλμός, ἔκστασις συχνή·
„ἐγὼ γὰρ ἀλιτήριος“, πυκνὸν πάνυ
ἔλεγεν, „τοιοῦτον ἔργον ἐξειργασμένος
αὐτὸς γεγονώς τε παιδίου νόθου πατήρ,
οὐκ ἔσχον οὐδ' ἔδωκα συγγνώμης μέρος
οὐθὲν ἀτυχούσῃ ταῦτ' ἐκείνῃ, βάρβαρος

---

400. ἐμάνη γ' Lef.] επεμανηγ cod., an *μανία ἔστ'?

402. τοιουτονὶ Lef.] τοιουτον. cod.

404 sq. In fine addidi *ως πολὺν et *ἔμενε καὶ ἀκροώμενος, Croiset συχνὸν ἦν et ἐνίοτε πανταχοῖ σκοπῶν (hoc metro invito), vWil. πολὺν ἐγὼ et ἐδυνάμην τὰ πάνθ' ὁρᾶν.

406. περιοργῶς πάνυ vWil.] περι[cod., περὶ τοῦ παιδίου Croiset.

407. ὡς πυκνὰ] supplevit vWil., εὐθὺς ὡς Croiset.

410. *θ' ἅμ'] τ'αν cod., τ' ἂν Lef., quae particula quoniam hinc aliena, vWil. ἀνεπάταξε scripsit.

415. ἀλιτήριος] <ἔγωγ'>ἀλιτήριος Croiset; corr. Crusius.

416. *In fine versus delevi semicolon.

418. συγγνώμης Lef.] συγγν..η. cod.

— *μέρος] ποτὲ Lef.

ἀνηλεής τε!“ λοιδορεῖ τ' ἐρρωμένως
αὐτῷ βλέπει ϑ' ὕφαιμον ἠρεϑισμένος.
πέφρικ' ἐγὼ μέν· αὖός εἰμι τῷ δέει·
οὕτως ἔχων γὰρ αὐτὸν ἂν ἴδῃ μέ που
τὸν διαβαλόντα, τυχὸν ἀποκτείνειεν ἄν.
διόπερ ὑπεκδέδυκα δεῦρ' ἔξω λάϑρᾳ. —
καὶ ποῖ τράπωμαί γ'; εἰς τί βουλῆς; οἴχομαι,
ἀπόλωλα. — τὴν ϑύραν πέπληχεν ἐξιών.
Ζεῦ σῶτερ, εἴπερ ἐστὶ δυνατόν, σῷζέ με.
(Proripit se Onesimus. Ex aedibus prodit Charisius.)

NOVA SCENA.

Charisius solus.

ἐγώ τις ἀναμάρτητος, εἰς δόξαν βλέπων,
καὶ τὸ καλὸν ὅ τί ποτ' ἐστὶ καὶ ταἰσχρὸν σκοπῶν,
ἀκέραιος, ἀνεπίπληκτος αὐτὸς τῷ βίῳ!
εὖ μοι κέχρηται καὶ προσηκόντως πάνυ
τὸ δαιμόνιον! ἐνταῦϑ' ἔδειξ' ἄνϑρωπος ὤν!
ὦ τρισκακόδαιμον, καὶ μέγα φυσᾷς καὶ λαλεῖς;
ἀκούσιον γυναικὸς ἀτύχημ' οὐ φέρεις,
αὐτὸν δὲ δείξω σ' εἰς ὅμοι' ἐπταικότα.
καὶ ἐχρήσατ' αὐτή σοι τότ' ἠπίως· σὺ δὲ
ταύτην ἀτιμάζεις, ἐπιδειχϑήσει ϑ' ἅμα
ἀτυχὴς γεγονὼς καὶ σκαιὸς ἀγνώμων τ' ἀνήρ.
ἐναντί' εἶπεν οἷς σὺ διενόου τότε
πρὸς τὸν πατέρα! „κοινωνὸς ἥκειν τοῦ βίου,
τοῦ δ' ἀνδρὸς οὐ δεῖν τἀτύχημ' αὐτὴν φυγεῖν.“ —
ἆρ' εὐσεβής τις; σὺ δέ τις ὑψηλὸς σφόδρα

420. τε! λοιδορεῖ vWil.] τ' ἐλοιδόρει Lef. cum cod.
421. αὐτῷ vWil.] ..σω(?) cod., εἴσω Lef.
434. *μέγα] μεγαλα cod., quod servans Lef. del. καί, sed neque inutilis est haec particula et cf. fr. 302² (ubi item metro invito quidam scripsere μεγάλα) Eur. Iph. Aul. 125.
437. *ἐχρήσατ'] χρήσετ' Lef. cum cod.
440. *ἐναντί'] cod. ....γ' (an ....τι'?), Croiset proposuerat τἀναντία γ'.
441. πρὸς] supplevit Croiset.
442. *τοῦ δ' ἀνδρὸς] supplevi, κοινωνὸν Croiset.
443. ἆρ' εὐσεβής τις Croiset] ......ε.β...σ cod.; lectio dubia.

Aliud fragmentum (folii frustulum superius.)
Smicrinis ad Pamphilam verba esse haec videntur.

λω
χ . . . . . . τ' ηδετο μετὰ τ.[
οπ . . . . μενεισων Χαρισιω[
οἱ . . περ οἶσθα πιστός· οὐ γάρ ἐστι δὴ
ἑταιρίδιον τοῦτ' οὐδὲ τὸ τυχ[ὸν
υἱοῦ δηδε καὶ παιδάριον . . .[
ἐλεύθερος. πάξ. μὴ βλεπ[
καὶ πρῶτον αὐτὸν κατὰ μόν[ας
τὸν φίλτατον καὶ τὸν γλυκύτατ[ον

In dorso fragmenti, post lacunam igitur versuum fere 27, sequuntur haec:

]πειραθη[
]ε νὴ τὸν Ἀπόλλω[

ΧΑΡΙΣΙΟΣ.
(ad Onesimum?)

τί δέ με περισπᾷς ἱερόσυλ';

ΑΒΡΟΤΟΝΟΝ.

ἐμοὶ μάχου.

ΧΑΡΙΣΙΟΣ.

ἀφές ποτε!

ΑΒΡΟΤΟΝΟΝ.

τῆς γαμετῆς γυναικός ἐστί σου
τὸ παιδίον, οὐκ ἀλλότριον.

ΧΑΡΙΣΙΟΣ.

εἰ γὰρ ὤφελεν!

---

446. μενεισων] metro refragantur litterae, *μεν ἑκὼν?
447. οἱ.. περ] οἷόνπερ Lef.; contextus quoniam ignoratur, lacunam indicare malui.
449 δηδε] numeri corrupti; fortasse δὲ δή.
450. πάξ vHerwerden] δαξ cod., sed litteram δ non certam esse scribit Lef.; cf. Diphil. fr. 96.
451. μόνας] supplevit Crusius.
455. τί δέ με Lef.] .....ε cod.
456. *ἀφές ποτε] sic scripsi dubitanter (sed numeros abruptos ∪∪ | – in laude ponens potius), cod. ....τε (μτε Lef., sed litteram μ, quam non fert linguae indoles, certam non esse scribit). An *κατάρατε?
457. τὸ παιδίον οὐκ] supplevit Lef.,]....υκ cod.

ΑΒΡΟΤΟΝΟΝ.

ὄμνυμι τὴν Δήμητρα.

ΧΑΡΙΣΙΟΣ.

τίνα λόγον λέγεις;

ΑΒΡΟΤΟΝΟΝ.

ὄντως ἀληθῆ.

ΧΑΡΙΣΙΟΣ.

Παμφίλης τὸ παιδίον
θηὑρημένον ἐστίν;

ΑΒΡΟΤΟΝΟΝ.

καὶ σὸν ὁμοίως.

ΧΑΡΙΣΙΟΣ.

Παμφίλης;
Ἀβρότονον, ἱκετεύω σε, μή μ' ἀναπτέρου!

Aliud fragmentum unum folium sive duas paginas implens.

σώφρονα. τοιαυτησὶ γὰρ οὐκ ἀπέσχετ' ἂν
ἐκεῖνος. εὖ τοῦτ' οἶδ', ἐγὼ δ' ἀφέξομαι.

(Prodeunt Smicrines, Sophrone, uxor Smicrinis?)

NOVA SCENA.

Smicrines, Sophrone, uxor Smicrinis?

ΣΜΙΚΡΙΝΗΣ.

ἂν μὴ κατάξω τὴν κεφαλήν σου, Σωφρόνη,
κάκιστ' ἀπολοίμην! νουθετήσεις καὶ σύ με;
προπετῶς ἀπάγω τὴν θυγατέρ', ἱερόσυλε γραῦ.
ἀλλ' ἦ περιμένω καταφαγεῖν τὴν προῖκά μου

---

458. ὄμνυμι] recepi supplementum quod poscit Lef., qui tamen in codice esse]φ. scribit.

459. *ὄντως] supplevi, πάνυ μὲν Lef.

460. *θηὑρημένον ἐστίν] cod.]ιν;, Lef. τἀληθές ἐστιν.

— ὁμοίως Lef.] ομο..σ cod.

461. Supplevit Lef., cod.]νον ικε.ευωσεμ...αναπ.ερου.

467. ἀλλ' ἦ vWil.] αλλα cod.

— περιμένω] περιμενῶ Lef.; est subi. deliberantis.

τὸν χρηστὸν αὐτῆς ἄνδρα, καὶ λόγους λέγω
περὶ τῶν ἐμαυτοῦ; ταῦτα συμπείθεις με σύ;

SMICRINIS UXOR?

οὐκ ὀξυλαβῆσαι κρεῖττον.

ΣΜΙΚΡΙΝΗΣ.

οἰμώξει μακρὰ
ἂν ἀντιλαλῇς τι! κρίνομαι πρὸς Σωφρόνην.
μετάπεισον αὐτὴν ὅταν ἴδῃς. οὕτω τί μοι
ἀγαθὸν γένοιτο, Σωφρόνην γὰρ οἴκαδε
ἀπιών — τὸ τέλμ᾽ εἶδες παριοῦσ᾽; ἐνταῦθά σε
τὴν νύκτα βαπτίζων ὅλην ἀποκτενῶ,
χοὔτω σε ταὔτ᾽ ἐμοὶ φρονεῖν ἀναγκάσω
καὶ μὴ στασιάζειν. — ἡ θύρα παιητέα,
κεκλειμένη γάρ ἐστι. παῖδες! — παιδίον! —
ἀνοίξάτω τις! — παῖδες, οὐχ ὑμῖν λέγω;

(Aperta tandem ianua prodit Onesimus.)

NOVA SCENA.

Eidem, Onesimus.

ΟΝΗΣΙΜΟΣ.

τίσ ἐσθ᾽ ὁ κόπτων τὴν θύραν; ὦ, Σμικρίνης
ὁ χαλεπός, ἐπὶ τὴν προῖκα καὶ τὴν θυγατέρα
ἥκων.

ΣΜΙΚΡΙΝΗΣ.

ἔγωγε, τρισκατάρατε.

ΟΝΗΣΙΜΟΣ.

καὶ μάλα
ὀρθῶς· λογιστικοῦ γὰρ ἀνδρὸς καὶ σφόδρα

---

471. *ἀντιλαλῇς* vWil.] ...*ιλαλης* cod., *περιλαλῇς* Lef.

472—474. Verba *οὕτω—γάρ* Lef. in parenthesi collocavit et post *ἀπιών* enuntiatum clausit; correxit vWil.

473. *Σωφρόνην* vWil.] *Σωφρόνη* Lef. cum cod.

— *οἴκαδε* vHerwerden] *οἰκαδὶ* Lef. cum cod.

476. *χοὔτω σε ταὔτ᾽* vWil.] ....*ωσοιταυτ᾽* cod., *κἀγώ σοι ταῦτ᾽* Lef.

φρονοῦντος ἡ σπουδὴ τό θ' ἅρπασμ'. Ἡράκλεις,
θαυμαστὸν οἷον!

ΣΜΙΚΡΙΝΗΣ.

(iratus:)

πρὸς θεῶν καὶ δαιμόνων . . . .

ΟΝΗΣΙΜΟΣ.

οἴει τοσαύτην τοὺς θεοὺς ἄγειν σχολὴν
ὥστε τὸ κακὸν καὶ τἀγαθὸν καθ' ἡμέραν
νέμειν ἑκάστῳ, Σμικρίνη;

ΣΜΙΚΡΙΝΗΣ.

λέγεις δὲ τί;

ΟΝΗΣΙΜΟΣ.

σαφῶς διδάξω σ'. εἰσὶν αἱ πᾶσαι πόλεις,
ὅμοιον εἰπεῖν, χίλιαι· τρισμύριοι
οἰκοῦσ' ἑκάστην· καθ' ἕνα τούτων οἱ θεοὶ
ἕκαστον ἐπιτρίβουσιν ἢ σῴζουσι;

ΣΜΙΚΡΙΝΗΣ.

πῶς;
λέγεις γὰρ ἐπίπονόν τιν' αὐτοὺς ζῆν βίον.

ΟΝΗΣΙΜΟΣ.

οὐκ ἆρα φροντίζουσιν ἡμῶν; — „ἀλλὰ πῶς;"
φήσεις. — ἑκάστῳ τὸν τρόπον συνήρμοσαν
φρούραρχον· οὗτος ἔνδον ἕτερον μὲν κακῶς
ἐπέτριψεν, ἂν αὐτῷ κακῶς χρήσηθ' ἑκών,

---

484 sq. *Sic distribui; Lef. cum cod. verba *τό – δαιμόνων* dedit alteri personae (Smicrini).

484. *θ'*] *δ'* vWil. (aliter haec distribuens).

486—488a. = Men. fr. 174 Kock.

493. *βίον*] supplevit Lef.

494. **ἀλλὰ πῶς;*] supplevi, Lef. (Croiset) dederat . — *τίς γὰρ οὖν;* vWil. ; — *τόδε μὲν οὐ.*

495. *συνήρμοσαν* Lef.] *συν*[cod.

496. *ἔνδον ἕτερον μὲν* Lef.] *ενδ..ε.*[cod.

— *κακῶς*] supplevit vWil., *ποτε* Lef.

497. *ἂν αὐτῷ*] *ἄν*<*γ'*> *αὐτῷ* Lef.; corr. Crusius.

— *χρήσηθ'*(*-τ'*) vWil.] *χρ.*[cod., *χρησάμενον ἂν* Lef.

— **ἑκών*] supplevi, *ἄγαν* vWil., fortasse recte.

ἕτερον δ' ἔσωσεν. οὗτός ἐσθ' ἡμῖν θεός,
ὅ τ' αἴτιος καὶ τοῦ καλῶς καὶ τοῦ κακῶς
πράττειν ἑκάστῳ· τοῦτον ἱλάσκου ποῶν
μηδὲν ἄτοπον μηδ' ἀμαθές, ἵνα πράττῃς καλῶς.

ΣΜΙΚΡΙΝΗΣ.

εἶθ' οὑμός, ἱερόσυλε, νῦν τρόπος ποεῖ
ἀμαθές τι;

ΟΝΗΣΙΜΟΣ.

συντρίβει σε!

ΣΜΙΚΡΙΝΗΣ.

τῆς παρρησίας!

ΟΝΗΣΙΜΟΣ.

ἀλλ' ἀπαγαγεῖν παρ' ἀνδρὸς σαυτοῦ θυγατέρα
ἀγαθὸν σὺ κρίνεις, Σμικρίνη;

ΣΜΙΚΡΙΝΗΣ.

λέγει δὲ τίς
τοῦτ' ἀγαθόν; ἀλλὰ νῦν ἀναγκαῖον· θεᾷ.

ΟΝΗΣΙΜΟΣ.

τὸ κακὸν ἀναγκαῖον λογίζεθ' οὑτοσί!
τοῦτον τίς ἄλλος, οὐχ ὁ τρόπος, ἀπολλύει; —
καὶ νῦν μὲν ὁρμῶντ' ἐπὶ πονηρὸν πρᾶγμα σε
ταὐτόματον ἀποσέσωκε, καὶ καταλαμβάνεις
διαλλαγὰς λύσεις τ' ἐκείνων τῶν κακῶν.
αὖθις δ' ὅπως μὴ λήψομαί σε, Σμικρίνη,
προπετῆ! λέγω σοι. νῦν δὲ τῶν ἐγκλημάτων
ἀφεῖσο τούτων, τὸν δὲ θυγατριδοῦν λαβὼν
ἔνδον πρόσειπε.

---

503. *Ita distribui; in cod. *συντρίβει — παρρησίας* Onesimi sunt (nisi post *σε*, ubi unum punctum legitur, duo fuerunt olim), vWil. Smicrini dari iubet (*συντρίψει* praeferens).

511. *κακῶν* Lef.] *κα..ν* cod.

513. *Post *προπετῆ* distinxi.

514. *ἀφεῖσο*] *αφεεσο* cod.², *ἀφίεσο* Lef.

ΣΜΙΚΡΙΝΗΣ.

θυγατριδοῦν, μαστιγία;

ΟΝΗΣΙΜΟΣ.

παχύδερμος ἦσθα καὶ σὺ νοῦν ἔχειν δοκῶν·
οὕτως ἐτήρεις παῖδ' ἐπίγαμον! τοιγαροῦν
τέρασιν ὅμοια πεντάμηνα παιδία
ἐκτρέφομεν.

ΣΜΙΚΡΙΝΗΣ.

οὐκ οἶδ' ὅ τι λέγεις.

ΟΝΗΣΙΜΟΣ.

ἡ γραῦς δέ γε
οἶδ', ὡς ἐγῷμαι. τότε γὰρ οὑμὸς δεσπότης
τοῖς Ταυροπολίοις —

ΣΜΙΚΡΙΝΗΣ.

Σωφρόνη!

ΟΝΗΣΙΜΟΣ.

— ταύτην λαβὼν
χορῶν ἀποσπασθεῖσαν —

ΣΜΙΚΡΙΝΗΣ.

(ad Sophronen:)

αἰσθάνει γε;

ΣΩΦΡΟΝΗ.

ναί.

ΟΝΗΣΙΜΟΣ.

νυνὶ δ' ἀναγνωρισμὸς αὐτοῖς γέγονε καὶ
ἅπαντ' ἀγαθά.

ΣΜΙΚΡΙΝΗΣ.

τί φησιν, ἱερόσυλε γραῦ;

---

517. *ἐπίγαμον] ἐπὶ γάμον Lef.; cf. fr. 658.
520. ἐγῷμαι vWil.] εγωμοι cod., ἐγώ μοι Lef.
522. ναί Lef.] νη cod.
523. νυνὶ δ' vWil.] νυνδ cod., νῦν δ' ἴσθ' Croiset.
524. ἅπαντ' ἀγαθά vWil.] απαντατάγαθα cod. (ἅπαντα τἀγαθά Lef. invito metro); in archetypo fuit ἀπαντ(τ')αγαθα.

ΟΝΗΣΙΜΟΣ.

„ἡ φύσις ἐβούλεθ', ᾗ νόμων οὐδὲν μέλει·
„γυνὴ δ' ἐπ' αὐτῷ τῷδ' ἔφυ“.

ΣΜΙΚΡΙΝΗΣ.

τί, μῶρος εἶ;

ΟΝΗΣΙΜΟΣ.

τραγικὴν ἐρῶ σοι ῥῆσιν ἐξ Αὔγης ὅλην,
ἂν μηκέτ' αἴσθῃ, Σμικρίνη

ΣΜΙΚΡΙΝΗΣ.

σύ μοι χολὴν
κινεῖς παθαινόμενος. — σὺ γὰρ σφόδρ' οἶσθ' ὅ τι
οὗτος λέγει νῦν;

ΣΩΦΡΟΝΗ.

οἶδ' ἔγωγ'! εὖ ἴσθ' ὅτι.
κἂν μωροτέρα συνῆκε!

ΣΜΙΚΡΙΝΗΣ.

πάνδεινον λέγεις.

ΣΩΦΡΟΝΗ.

ἐγένετ' ἂν εὐτύχημα μεῖζον οὐδὲ ἕν!

ΣΜΙΚΡΙΝΗΣ.

ἦ τοῦτ' ἀληθές ἐσθ' ὃ λέγεις; τὸ παιδίον —

Fabulae argumentum e partibus servatis facile efficitur.

Charisius quidam uxorem duxit Pamphilam. Quae quatuor mensibus post nuptias clam peperit puerum, — iter tunc for

---

525 sq.[a] et 527 sq.[a] *Dedi Onesimo, Lef. Sophronae.

528. *μηκέτ'] μηποτ cod., sed πο certas non esse litteras scribit Lef., μή ποτ' edens ipse.

529. *παθαινόμενος] παθαινομένη Lef. cum cod.

530. *οὗτος] ....σ cod., αὐτὸς Lef.

— *οἶδ' ἔγωγ'] οιδ... cod., οἶδα· σὺ δέ γ' Croiset.

531. κἂν μωροτέρα] ....τερα cod., Lef. ταῦτ' ἐς ἀριστερὰ (?).

532. *ἐγένετ' ἂν] supplevi, συνέβη γὰρ Lef., οὐ γέγονεν vWil.

533. *ἦ τοῦτ' ἀληθές] ....ταληθεσ cod., ἆρ' οὖν τἀληθές Lef., εἰ τοῦτ' vWil., proximo versui adiungens, sic vero personarum vices quomodo apte possint statui non video.

tasse faciente marito. Nempe anno proximo Tauropoliis, cum virgo sollemne nocturnum celebrans a ceteris puellis aliquantum aberrasset, a iuvene aliquo ignoto et temulento vi compressa est. Erat ille iuvenis Charisius, sed in tenebris neque huius neque ipsius virginis vultus potuit conspici. Infantem recens natum Pamphila ope nutricis Sophronae in nemore exponendum curavit, additis et aliis quibusdam ornamentis et anulo, quem iuveni illi, dum cum eo luctatur, detraxerat.

Invenit puerulum pastor Davus, Syrisco autem amico carbonario dedit petenti, qui pro suo filio eum educaret; sed ornamenta servavit ipse.

Speraverat Pamphila fore ut dedecus, quo sine ulla sua culpa fuerat affecta, et ceteros lateret mortales et maritum; sed Onesimus servus enixam sensit et ad herum rem detulit. Qui indignatione percitus uxorem hactenus sibi dilectissimam est aversatus. Dapes instruxit, ut cum amicis genio indulgens saevi doloris oblivisceretur; conduxit psaltriam Habrotonon, quacum viveret. Sed frustra conatus est e corde suo pellere amorem Pamphilae, Habrotonon haudquaquam gratam se ei sensit.

Interim Syriscus cum uxore et infante in urbem venit, et cum rescivisset infantem tum cum inveniretur habuisse mundi aliquid, a Davo obviam sibi facto id poposcit: disceptarunt arbitro Smicrine Pamphilae patre ipsis ignoto, qui forte fortuna aderat. Davum Syrisco monumenta illa tradere hic iussit. Quae contemplanti Syrisco occurrit Onesimus statimque agnovit anulum a Charisio anno proximo, cum noctem Tauropoliorum foris transigeret ebrius, amissum. Hunc igitur anulum Davus concedit Onesimo, qui Charisio eum ostendat.

Supervenit Habrotonon a Charisio spreta; quae probe meminit se Tauropoliis illis, cum fidibus caneret virginibus chorum in Dianae honorem ducentibus, vidisse puellam quandam flebili vultu et scissa veste e tenebris proruentem. Congruunt igitur omnia; haec quin mater sit infantis vix potest dubitari. Nomen puellae ignorat Habrotonon, sed adspiciat modo, statim agnoscat. Itaque cum Onesimo pacta anulum Charisio ostendit ipsa et

efficit ut pro matre infantis se habeat ille. Qui postquam patrem se confessus est, veram matrem petitum it Habrotonon adiuvante Onesimo, sperans fore ut Charisius repudiata mox Pamphila novoque inito cum matre pueruli matrimonio ipsam libertate donet, veri reperti mercede.

Adspecta Pamphila Habrotonon intellegit quomodo res se habeat. Sed priusquam coniuges inter se conciliare potuit, ecce adest Smicrines. Audivit hic generum pueri inventi patrem, psaltriam matrem esse; adit filiam vehementer indignatus: „paelicem huiusque infantem a Charisio ei obtrudi impudentissime; domum secum redeat, dotem reposcat!" — Non vult Pamphila: „in rebus adversis ut in secundis marito adesse se velle, si liceat".

Forte fortuna Charisius hoc soceri cum uxore colloquium audit: pudet inclementiae; ignoscere vult uxori de ipsius delicto adeo leniter iudicanti. At mox ab Habrotono edoctus laetus intellegit nihil esse quod ignoscat, puerulo autem feliciter servato suum esse locum in ipsius aedibus; et Smicrines cum adest ad filiam eiusque dotem — hanc praesertim! — repetendas, audit optime habere omnia, divortii causam esse nullam: nepotem salutare iubetur.

Habrotonon libertate quin donata fuerit quis dubitat?

III.

ΠΕΡΙΚΕΙΡΟΜΕΝΗ.

Interierunt fabulae nomen, argumentum, personarum index, dein versus aut fere quinquaginta, si primum tantum folium deest, aut fere centum viginti, si et secundum. Et hoc quidem verum videtur, nam totus primus actus desideratur; nunc circa secundi actus initium verba facit Ignoratio.

ACTUS SECUNDUS.

SCENA PRIMA.

Ignoratio sola.

ΑΓΝΟΙΑ.

......................τρέφειν βρέφος
μόνον προθυμηθεῖσα θῆλυ, τὸ δ' ἕτερον
γυναικὶ δοῦναι πλουσίᾳ τὴν οἰκίαν
ταύτην κατοικούσῃ δεομένῃ παιδίου.
ποεῖ δὲ τοῦτο. γενομένων δ' ἐτῶν τινων
δεινοῦ πολέμου καὶ τῶν Κορινθιακῶν κακῶν
αὐξανομένων, ἡ γραῦς ἀπορουμένη σφόδρα,

---

1. Desunt in cod. *τρέφειν βρέφος μόνον*, supplevit vWil., Lef. (vs 1—6 adiuvante Croiset) *τὸ μὲν.*
2. *γυναικὶ*] supplevit Lef.
3. *ταύτην*] supplevit Lef.
— *δεομένῃ* Lef.] *δε..ενη* cod.
4. *ποεῖ δὲ τοῦτο* vWil.] .....*δετο*.... cod., *ἐδόθη δὲ τόθ' οὕτως* Lef.
— *γενομένων* Lef.] ....*μενων* cod.
5. **δεινοῦ*] ...*ου* cod., *συχνοῦ* Lef.
6. *αὐξανομένων* Lef.] ...*ανομενων* cod.

τεθραμμένης τῆς παιδὸς ἣν νῦν εἴδετε
ὑμεῖς, ἐραστοῦ γενομένου τε τοῦ σφοδροῦ
τούτου νεανίσκου γένει Κορινθίου
ὄντος, δίδωσι τὴν κόρην ὡς θυγατέρα
αὑτῆς ἔχειν. ἤδη δ' ἀπειρηκυῖα καὶ
προορωμένη τοῦ ζῆν καταστροφήν τινα
αὑτῇ παροῦσαν, οὐκ ἔκρυψε τὴν τύχην·
λέγει δὲ πρὸς τὴν μεῖραχ' ὡς ἀνείλετο
αὐτήν, ἐν οἷς τέ σπαργάνοις δίδωσ' ἅμα·
τὸν ἀγνοούμενόν τ' ἀδελφὸν τῇ φύσει
φράζει, προνοουμένη τι τῶν ἀνθρωπίνων,
εἴ ποτε δεηθείη βοηθείας τινός,
ὁρῶσα τοῦτον ὄντ' ἀναγκαῖον μόνον
αὐτῇ, φυλακήν τε λαμβάνουσα μή ποτε
δι' ἐμέ τι τὴν Ἄγνοιαν αὐτοῖς συμπέσῃ
ἀκούσιον, πλουτοῦντα καὶ μεθύοντ' ἀεὶ
ὁρῶσ' ἐκεῖνον, εὐπρεπῆ δὲ καὶ νέαν
ταύτην, βέβαιόν δ' οὐθὲν ᾧ κατελείπετο.
αὕτη μὲν οὖν ἀπέθανεν· ὃ δὲ τὴν οἰκίαν
ἐπρίατο ταύτην ὁ στρατιώτης οὐ πάλαι.
ἐν γειτόνων δ' οἰκοῦσα τἀδελφοῦ, τὸ μὲν
πρᾶγμ' οὐ μεμήνυκ', οὐδ' ἐκεῖνον βούλεται,
εἶναι δοκοῦντα λαμπρόν, εἰς μεταλλαγὴν
ἀγαγεῖν, ὄνασθαι δ' ὧν δέδωκεν ἡ Τύχη.
ἀπὸ ταὐτομάτου δ' ὀφθεῖσ' ὑπ' αὐτοῦ, θρασυτέρου
— ὥσπερ προείρηκ' — ὄντος ἐπιμελῶς τ' ἀεὶ
φοιτῶντος ἐπὶ τὴν οἰκίαν, ἔτυχ' ἑσπέρας
πέμπουσά ποι θεράπαιναν· ὡς δ' ἐπὶ ταῖς θύραις

---

15. δίδωσ'] ,διδοῦσ' Crusius.
23. δὲ καὶ Lef.] ..κ . cod.
24. *δ'] θ cod., τ' Lef.
— κατελείπετο Lef.] ...ελειπετο cod.
25. *αὕτη] αὐτὴ Lef.
28. μεμήνυκ' vHerwerden] μεμενηκεν Lef. cum cod.; cf. vs. 46 Discept. 284, 292.
31. ὑπ' αὐτοῦ] ὑπὸ τοῦ (metro invito) Lef. cum cod.
33. φοιτῶντος Lef.] ...τωντοσ cod.
34. πέμπουσα Lef.] ...ποισα cod.

αὐτὴν γενομένην εἶδεν, εὐθὺς προσδραμὼν
ἐφίλει, περιέβαλλ', ἡ δὲ τῷ προειδέναι
ἀδελφὸν ὄντ' οὐκ ἔφυγε. προσιὼν δ' ὁ Πολέμων
ὁρᾷ· τὰ λοιπὰ δ' οὗτος ὀργῆς μεστὸς ἦν.
ὃ μὲν ᾤχετ' εἰπὼν ὅτι κατὰ σχολὴν ἐρεῖ
αὐτῇ τί βούλεθ', ἡ δ' ἐδάκρυ' ἑστῶσα καὶ
ὠδύρεθ' ὅτι ταῦτ' οὐκ ἐλευθέρως ποεῖν
ἔξεστιν αὐτῇ. πάντα δ' ἐξεκάετο
ταῦθ' ἕνεκα τοῦ μέλλοντος, εἰς ὀργήν θ' ἵνα
οὗτος ἀφίκοιτ'. ἐγὼ γὰρ ἦγον οὐ φύσει
τοιοῦτον ὄντα τοῦτον, ἀρχὴν δ' ἵνα λάβοι
μηνύσεως τὰ λοιπά, τούς θ' αὑτῶν ποτε
εὕροιεν. ὥστ' εἰ τοῦτ' ἐδυσχέρανέ τις
ἀτιμίαν τ' ἐνόμισε, μεταθέσθω πάλιν.
διὰ γὰρ θεοῦ καὶ τὸ κακὸν εἰς ἀγαθὸν ῥέπει
γιγνόμενον. ἔρρωσθ', εὐμενεῖς τε γενόμενοι
ἡμῖν, θεαταί, καὶ τὰ λοιπὰ σῴζετε.
(Abit. — Prodit servus ex aedibus Polemonis.)

SCENA SECUNDA.

Servus solus.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

ὁ σοβαρὸς ἡμῖν ἀρτίως καὶ πολεμικός,
ὁ τὰς γυναῖκας οὐκ ἐῶν ἔχειν τρίχας,
κλάει κατακλινείς. κατέλιπον ποούμενον
ἄριστον αὐτοῖς ἄρτι, καὶ συνηγμένοι

35. *αὐτὴν] ...ην cod., ταύτην Lef.
— εὐθὺς vHerwerden] εὐθὺ Lef. cum cod.
36. προειδέναι Lef.] προειδε... cod.
37. δ' ὁ Πολέμων] supplevit Croiset.
38. *ὀργῆς μεστὸς ἦν] dubitanter supplevi, ἴσθ' οἷόν τι δρᾷ Croiset.
39. ἐρεῖ] supplevit Lef.
40. αὐτῇ vHerwerden] αὐτὴν Lef. cum cod.
44. ἀφίκοιτ' Crusius] αφικετ' cod., ἐσαφίκετ' Lef.
45. *λάβοι] λαβη cod.
46. αὑτῶν] εαυτων cod.; in archetypo fuit τεαυτων (θ' supra scriptum).
47. ἐδυσχέρανε vWil.] -ραινε cod.
50. τε γενόμενοι vWil.] γεγενομενοι (?) cod., γεγενημένοι Lef.

εἰς ταὐτόν εἰσιν οἱ συνηθεῖς, τοῦ φέρειν
αὐτὸν τὸ πρᾶγμα ῥᾷον. οὐκ ἔχων δ' ὅπως
τἀνταῦθ' ἀκούσῃ γιγνόμεν', ἐκπέπομφέ με
ἱμάτιον οἴσοντ' ἐξεπίτηδες, οὐδὲ ἓν
δεόμενος ἀλλ' ἢ περιπατεῖν με βούλεται.

(Prodit Doris ex aedibus Glycerae.)

SCENA TERTIA.

Servus, Doris.

ΔΩΡΙΣ.

ἐγὼ προσεστῶσ' ὄψομαι, κεκτημένη.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

ἡ Δωρίς! οἷα γέγονεν, ὡς δ' ἐρρωμένη!
ζῶσιν τρόπον τίν'; ὡς ἐμοὶ καταφαίνεται,
αὗται. πορεύσομαι δέ.

(Secedit.)

ΔΩΡΙΣ.

κόψω τὴν θύραν·
οὐδεὶς γὰρ αὐτῶν ἐστιν ἔξω. δυστυχὴς
ἥτις στρατιώτην ἔλαβεν, ἄνδρα παράνομον
ἅπαντ', ἐς οὐδὲν πιστόν. ὦ κεκτημένη,
ὡς ἄδικα πάσχεις! —

(Ferit ianuam aedium Polemonis.)

παῖδες! — εὐφρανθήσεται
κλάουσαν αὐτὴν πυθόμενος νῦν· τοῦτο γὰρ
ἐβούλετ' αὐτός. —

(Prodit servulus.)

παιδίον, κέλευέ μοι

---

58. ἀκούσῃ Lef.] ακ..σῃ cod.
64. Post δέ interrogandi signum scripsit Lef.; corr. vWil.
— κόψω τὴν θύραν] Men. fr. 860 Kock.
68—70. *Doridi continuavi; alteri (Polemonis servo) vs. 68[b]—70[a] (εὐφρανθήσεται— αὐτός) dedit Lef. cum cod.

Sequitur fragmentum folium duplex implens, quod ad Samiam rettulit Lefeburius [1]) propter Moschionis nomen saepius obvium et chlamydis ensisque mentionem. Sed ex alia fabula hoc folium evulsum esse cum sensissem [2]), ad Circumtonsam autem referendum suspicari coepissem [3]), mox confirmavit coniecturam scholium V ad Ar. Plut. 35, ubi versus 173 sq.[a] cum sequentis initio afferuntur „ex Menandri Circumtonsa" [4]).

Duplex hoc folium, quod quaternionis aut ternionis fuisse intimum, per quatuor igitur paginas continuatum praebere textum [5]), testantur colloquentium nomina et metrum non mutata, praebet actus finem et initium sequentis, sed sordibus tam misere oblita ut perspici aut cum fructu perlegi maximam partem nequeant. Imago phototypa ubi fuerit evulgata, aliquanto plures fortasse versus poterunt intellegi: nunc nimis multi litteras praebent, non verba.

Initio huius fragmenti qui loquantur non satis liquet.

ΘΕΡΑΠΩΝ?

παῖδες, μεθύοντα μειράκια προσέρχεται
πάμπολλ᾽. ἐπαινῶ δὴ σφόδρα τὴν κεκτημένην·
εἴσω πρὸς ὑμᾶς εἰσάγει τὴν μείρακα.
τοῦτ᾽ ἔστι μήτηρ! — ὁ τρόφιμος ζητητέος·

---

[1]) Praeterea supersunt frusta exigua tria versus 16 et 20, 8 et 8, 11 et 12 partim exhibentia; quae rectene an secus ad Samiam rettulerit Lef. nescio, neque versuum illas particulas in hac editione repetendas duxi.

[2]) Etiam vWilamowitz id sensit.

[3]) In Academia nostra Regia cum breviter de his fragmentis referrem (die 13 m. Ianuarii), illam protuli suspicionem.

[4]) Non allatum est hoc fragmentum apud Kockium in com. fr., quapropter latuit Lefeburium; sed a Iernstedtio indicatum (cf. Nauck Mél. Gr. R. VI p. 113) commemoravit Kretschmar de Menandri reliquiis nuper repertis 1906 Lipsiae (diss. inaug.) p. 106; apud quem nisi repperissem, me quoque nunc fugisset, ut opinor, hoc testimonium, quod quantivis est pretii.

[5]) Duo fragmenta, non unum esse putat Lef.

72. **πάμπολλ᾽*] *σύμπολλ᾽* Lef. cum cod.; videntur permixta esse *πάμπολλα* et *σύμπαντα*.

— *δὴ σφόδρα τὴν* vHerwerden] *διαφόρως* Lef. cum cod.

ἀγέτω τις αὐτὸν τὴν ταχίστην.

ΔΑΟΣ?

ἐνθάδε
συμπόσιον εἶναι φαίνεθ', ὡς ἐμοὶ δοκεῖ

(Aedes Myrrhinae intrant omnes.)

Saltat chorus.

NOVUS (TERTIUS?) ACTUS.

SCENA PRIMA.

Moschion, Davus.

ΜΟΣΧΙΩΝ.

Δᾶε, πολλάκις μὲν ἤδη πρός μ' ἀπήγγελκας σαφῶς
οὐκ ἀληθές· ἀλλ' ἀλαζὼν καὶ θεοῖσιν ἐχθρὸς εἶ.
πῇ δὲ καὶ νυνὶ πλανᾷς με;

ΔΑΟΣ.

κρέμασον εὐθύς μ' ἐνθαδὶ
τήμερον.

ΜΟΣΧΙΩΝ.

λέγεις τί;

---

75. *ἀγέτω τις] ......τοσ(?) cod.
— τὴν ταχίστην Lef.] τ....χιστην cod.
76. *συμπόσιον] συ.....ν cod.
— Post hunc versum in cod. est χορου.
77. Δᾶε, πολλάκις Lef.] δα.....κισ cod.
— *σαφῶς] dubitanter supplevi, cod. ..α..
78. καὶ] ται^{σ} cod., τοῖς θεοῖσίν τ' Lef.; verum praebet, quod indicavit Croiset, Men. fr. 875. Mansit in hac voce — quae unius adiectivi instar est — priscus dativi terminus -οισιν, item Anaxipp. fr. 6[4].
79. *μ' ἐνθαδὶ] dubitanter supplevi, Lef. εὐθύ σε, Μοσχίων (lingua et numeris invitis), <μ'> εὐθύς, εἰ θέλεις vHerwerden.

ΔΑΟΣ.

χρῆσαι πολεμίου τοίνυν τρόπον.
μὴ δάκῃς ἔτ' ἢ καταλάβῃς τ' εν . ονα . . . . εν
ὃ δ' ἐδίωκε . . . . ταῦτα πάντα, Μοσχίων,
καὶ πέπεικε . . . . μεν . . ε . . δεῦρ' ἀναλώσας . . . . .
μυρίους τὴν εμ . . . . εσθαι καὶ ποεῖν
πάνθ' ἅ σοι δοκεῖ, τίς ἔσομαι . . . . βίος μάλισθ' [

ΜΟΣΧΙΩΝ.

Δᾶε, τῶν πάντων . . ε . . εκ . . . . ε . . βλε . ο .

ΔΑΟΣ.

ἆρα τομυλ . . . ρε . . κράτιστον σ . . . . . ν.
οὑτοσὶ φερόμενος . . . . . μηδὲν . . . . ξυν . . . .
βούλομαι δὲ προστάτην σε πράγματ' ἄλλ' ελλ . . . . .
. . . διο . . . . τ . . αι στρατ . . . δα . . . .

ΜΟΣΧΙΩΝ.

. . . . α . . τουσι . . . θυσα . . . χη . δρ . . . [

ΔΑΟΣ.

ἀλλὰ . . . . εκαοι . . εκ . . σ . . . .
. . . . τάλαντα . . . . . . λωλειη . [
Μοσχίων . . . . ειν . . . ἑοράκασι μ . . . [
ὀμνύων . . . . καθε . [
. . τε μετα . τ . . . . ἄλλον.

ΜΟΣΧΙΩΝ.

αι[
. . . εκ . . . . . γε . . . . . ε . . . . ι . εν
γραῦς.

---

80. τρόπον] supplevit Crusius.
81. μὴ Lef.] .. cod.; an ἂν?
— *ἔτ' ἢ καταλάβῃς] ..ηκ...λαβησ cod. — Dein *τἄνδον?
82. *ὃ δ'] .δ' cod., ἢ δ' Lef. (invitis numeris).
— πάντα] litterae in cod. dubiae.
85. *πάνθ'] ἅπανθ' Lef. cum cod. (numeris invitis).
— *δοκεῖ, τίς ἔσομαι] δ..ειτισεσομ..
86—102. *Distribui ut poteram inter herum et famulum, sed dubia sunt multa.
88. *οὑτοσὶ] ουτος: cod. (?).
89. *ἄλλ'] αμ cod., sed μ dubia.
— ελλ] *ἑλληνικὰ?

ΔΑΟΣ.

τοιασ . . . σθαρεσκε . . ε [
. . . ἐφ᾽ αἷς ει . . . . τούτοις.

ΜΟΣΧΙΩΝ.

μ . [
. σ . ασ, ἀλλὰ τυροπωλεῖ καὶ . . . . . [

ΔΑΟΣ.

. . . τα μεν . . φ . σιν ευχ . ωσδ [
. . . . . α . ον . . . . . , τρόφιμε.

ΜΟΣΧΙΩΝ.

. . ε . . α [
. . . . . . παραμυθ . . . . ν [
ἐπὶ θεοῖς ἐχθρῷ πτεροφόρῳ χιλιάρχῳ.

ΔΑΟΣ.

καὶ μάλα.

ΜΟΣΧΙΩΝ.

εἰσιὼν δέ μοι σύ, Δᾶε, τῶν ὅλων κατάσκοπος
πραγμάτων γένου· τί ποιεῖ, ποῦ ἐστιν ἡ μήτηρ; ἐμὲ
εἰς τὸ προσδοκᾶν ἔχουσι πῶς; τὸ τοιουτὶ μέρος
οὐκ ἀκριβῶς δεῖ φράσαι σοι· κομψὸς εἶ.

ΔΑΟΣ.

πορεύομαι.

ΜΟΣΧΙΩΝ.

περιπατῶν δὲ προσμενῶ σε πρόσθε τῶνδε τῶν θυρῶν.
(Abit Davus.)
ἀλλ᾽ ἔδειξεν μέν τι τοιοῦθ᾽ ὡς προσῆλθον ἑσπέρας·
προσδραμόντ᾽ οὐκ ἔφυγεν, ἀλλὰ περιβαλοῦσ᾽ ἐφείλκετο.

---

104. πτεροφόρῳ vHerwerden] πτεροφόρα Lef. cum cod.
106. ποῦ Lef.] π . . cod.
108. φράσαι Lef.] φρ . . . . cod.
— *εἰ. ΔΑ. πορεύομαι] εκπορευ . . αι: cod. (? — ει: scriptum esse suspicor).
109. προσμενῶ Lef.] προσμ . . ω.
— *πρόσθε τῶνδε τῶν θυρῶν] προσ . . των . υ . . ν cod.; sumsi igitur excidisse τῶνδε.
110. προσῆλθον ἑσπέρας vHerwerden] προσηλ . . . . . . ερασ cod.
111. *ἐφείλκετο] ε . . . . . ε cod., ἐφίλησέ με Lef. (numeris invitis).

οὐκ ἀηδής, ὡς ἔοικεν, εἰμ' ἰδεῖν οὐδ' ἐντυχεῖν,
οἴομαι, μὰ τὴν Ἀθηνᾶν, ἀλλ' ἑταίραις προσφιλής.
τὴν δ' Ἀδράστειαν μάλιστα νῦν ἄρα με δεῖ προσκυνεῖν.
(Davus redit.)

ΔΑΟΣ.

Μοσχίων, ἡ μὲν λέλουται καὶ κάθηται.

ΜΟΣΧΙΩΝ.

φιλτάτη!

ΔΑΟΣ.

ἡ δὲ μήτηρ σου διοικεῖ περιπατοῦσ' οὐκ οἶδ' ὅ τι.
εὐτρεπὲς δ' ἄριστόν ἐστιν, ἐκ δὲ τῶν ποουμένων
περιμένειν δοκοῦσί μοί σε π . λου . . . [

ΜΟΣΧΙΩΝ.

οὐκ ἄρ' εἰμ' αὐταῖς ἀηδής. — παῖ, παρόντα μ' ἐνθαδὶ
νῦν τάχιστ' αὐταῖς λέγ' ἐλθών. περιορᾷς; ἀναστρέφου.
(Denuo abit Davus.)
ἡμέναις . . . . ει . . . . . . ωμεν δηλαδή.
. . . . μαρ . . υ . . τὴν δὲ μητέρα
εἰσιόντ' εὐθὺς φιλῆσαι δεῖ μ', ἀνακτήσασθ' ὅλως,
εἰς τὸ κολακεύειν τρεπέσθαι, ζῆν τε πρὸς ταύτην ἁπλῶς·
ὡς γὰρ οἰκείως κέχρηται τῷ παρόντι πράγματι!
ἀλλὰ τὴν θύραν ψοφεῖ τις ἐξιών.
(Denuo redit Davus.)
τί τοῦτο, παῖ;
ὡς ὀκνηρῶς μοι προσέρχει, Δᾶε.

---

112. *ἀηδής* Crusius] *ἀτελής* (numeris invitis) Lef. cum cod. (?).
— **εἰμ' ἰδεῖν οὐδ'*] *εἰμι δεινοῦ δ'* Lef.
— **ἐντυχεῖν*] *εντ*[cod.
113. **ἑταίραις προσφιλής*] *εταιρ*[cod.
114. **ἄρα με δεῖ προσκυνεῖν*] *αρ*[cod., vHerwerden *δέδοικα δαιμόνων*. Cf. Plat. Rep. 451 *a*.
116. *περιπατοῦσ'* Lef.] *περιπα . . . σ'* cod.
117. *ἐστιν*] *εστ'* cod.
118. *μοί* Lef.] *μ . .* cod.
— **σε*] addidi.
119. **ἄρ' εἰμ' αὐταῖς ἀηδής. — παῖ, παρόντα*] *ειμ' αηδησ . . παισαυ . . ισ. . . . . ντα* cod. turbatum esse versum docent numeri.
120. *Sic supplevi, initium audacius, quippe versus manifeste corrupti; cod *. δεινυντοι . υ . . . . εγ' ελ . . . . . . ορασαναστρεφ*[

ΔΑΟΣ.

ναί, μὰ τὸν Δία,
πάνυ γὰρ ἀτόπως! ὡς γὰρ ἐλθὼν εἶπα πρὸς τὴν μητέρα
ὅτι πάρει, „μή μοί τι τούτων!“ φησίν, οὐδ' ἀκήκοεν.

ΜΟΣΧΙΩΝ.

καὶ σὺ λελάληκας πρὸς αὐτὴν ὅτι φοβηθεὶς ἐνθάδε
καταπέφευγα;

ΔΑΟΣ.

. ηπ . . . . εμηωρασ σύ γε
. . σ' ἵκοιο α . . . . βάδιζε, παιδίον.“
εἶπα δ' ὡς . . . . π . . . ρπαστ' ε . . . . υ
. . . . . δρ . . . . . ν παρόντος ηδε . . . μαστιγία.

ΜΟΣΧΙΩΝ.

καὶ καταρᾷ μοι;

ΔΑΟΣ.

γέλοιον! ἡ μὲν οὖν μήτηρ.

ΜΟΣΧΙΩΝ.

τί φῄς;
. . . . κουσαν αυ . . . . σι πρᾶγμ' οὐχ ἕνεκ' ἐμοῦ.
. . . . σ . πέπεικας εἰπεῖν πρός μ'.

ΔΑΟΣ.

ἐγὼ δ' εἴρηκά σοι
. . . . κ' ἐλθεῖν εκ . . . ν μὰ τὸν Ἀπόλλω . . . . .
. . . . . . υδο . . . . πολὺ κατὰ ψεῦδος . . . . .

---

129. *„μή μοί τι] μη..τι cod., μηκέτι Lef.
— *φησίν οὐδ' ἀκήκοεν] φησ......κηκοεν cod.
130. *Ante καὶ delevi ἤ, fuit in archetypo ησυ (superscr. και). Lef. ἢ καὶ (deleto σὺ, metro autem invito).
131—140. *Sic distribui, Lef. Davo dedit 135[a] et 135[c]—137[a].
131. καταπέφευγα Lef.] ...απεφευγα cod.
132. βάδιζε Lef.] βα..ζε cod.
133. *εἶπα δ' ὡς]..παδω. cod.
135. *καὶ καταρᾷ] admodum dubitanter scripsi coll. Herois vs. 14; cod........σαι(?).

ΜΟΣΧΙΩΝ.

. . . . ταῦτα συμπεπεικέναι
ἀρτίως ἔφησθα ταύτην ἐνθάδ' ὑποδέξασθ' ἐμοῦ
ἕνεκα.

ΔΑΟΣ.

(tergiversanter:)

τοῦθ', ὁρᾷς, ἔφην; ναί, μνημονεύω.

ΜΟΣΧΙΩΝ.

καὶ δοκεῖ
ἕνεκ' ἐμοῦ σοι τοῦτο πράττειν;

ΔΑΟΣ.

οὐκ ἔχω τουτὶ φράσαι·
ἀλλ' ἔγωγ' ἔπειθον

ΜΟΣΧΙΩΝ.

εἶεν· δεῦρο δὴ βάδιζε.

ΔΑΟΣ.

ποῖ;

ΜΟΣΧΙΩΝ.

μῶν, μιαρόν, εἴσει;

ΔΑΟΣ.

τὸ δεῖνα, Μοσχίων, ἐγὼ τότε . . .
μιαρός εἰμ'· ἔγνων.

ΜΟΣΧΙΩΝ.

φλυαρεῖς πρός με;

ΔΑΟΣ.

μὰ τὸν Ἀσκληπιόν,
οὐκ ἐρεῖς ἐπὰν ἀκούσῃς. τυχὸν ἴσως οὐ βούλεται

---

140. *συμπεπεικέναι] συμπε......αι cod.

141 sqq. Non aliud hinc incipit fragmentum, quod putat Lef., sed continuatur Moschionis cum Davo colloquium numeris trochaicis ligatum. — Dicit ταύτην Glyceram.

142. *δοκεῖ] δοκεῖν Lef. (cum cod.?).

145. *μῶν] μ... cod.

— *In fine versus scripsi signa orationis interruptae.

146. *μιαρός εἰμ'· ἔγνων] μ..ρ.σε.μεγνον cod.

— "μὰ τὸν κτέ.] tribui Davo.

147. *οὐκ ἐρεῖς ἐπὰν] dubia haec, cod ου...μ...αν.

μ . . . . α . . . ισε . . . π . . ρομ . . ταῦθ' ὡς ἔτυχεν· ἀλλ' ἀξιοῖ
. . . . εἰδέναι σ' ἀκούσας τὰ παρὰ σοῦ γε νὴ Δία
. . . . σου δ' ὡς πορνίδιον τρισάθλιον.

ΜΟΣΧΙΩΝ.

. . . . λέγειν μοι, Δᾶε, τι πάλιν.

ΔΑΟΣ.

δ . . . [
. . . . οι . . . . . . ν οἶμαι καταλέλοιπεν οἰκίαν
. . . . ναρ . . . . ἐραστὴν ει σὺ τρεῖς ἢ τέτταρας
. . . . ρασ . . . . . . ει προσέξει σοί τις. ἀνεκοινοῦτό μοι
τοῦτ' ἀκοῦσαι παρ' ε . . . ει νῦν.

ΜΟΣΧΙΩΝ.

ποῦ πεδήσας κατα . . .
. . ε περιπατεῖν ποεῖς με περίπατον πολύν τινα
ἀρτίως μενου . . . ηθεσ . . . . δ . λ . . . . ας πάλιν.

ΔΑΟΣ.

οὐκ ἐᾷς φρονεῖν . . . . ορυ . . . . λ . . τρόπον τινὰ
κοσμίως τ' εἴσω πάρελθε.

ΜΟΣΧΙΩΝ.

. . . . . . ρα σε.

ΔΑΟΣ.

καὶ μάλα.
ἐφόδι' οὐχ ὁρᾷς μ' ἔχοντα . . . . δ'
εἰσιὼν καλῶς τι τούτων οὖν διόρθωσον ταχύ.

ΜΟΣΧΙΩΝ.

ὁμολογῶ νικᾶν σε.

148—162. Minime constat quomodo hi versus inter loquentes sint distribuendi. Dedi quae veri videbantur similia.

149. *ἀκούσας τὰ] ακουσα.τα cod., ἀκούσαντα Lef. (neglecta pausa).

155. τοῦτ' ἀκοῦσαι Lef.] . .υτ' .κουσαι cod.

156. *ποεῖς] . . εισ cod.

159. *πάρελθε] παρ.λθε cod., παρῆλθε Lef.

160. In fine collocavi δ', morem scribendi secutus qui nunc regnat; codex habet δ' versus 161 initio. Certum hoc est exemplum syllabae in versus exitu a Menandro elisae.

161. *καλῶς et *διόρθωσον ταχύ] κ... et δ.ορθωσ....... cod.

ΔΑΟΣ.

(secum:)

μικροῦ γ', Ἡράκλεις, καὶ νῦν τρέμων
αὖός εἰμ'· οὐκ ἔστι γὰρ ταῦθ', ὡς τότ' ᾤμην, εὐτρεπῆ.

(Abeunt ambo. — Prodit Polemonis servus.)

NOVA SCENA.

Polemonis servus solus.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

πάλιν πέπομφε τὴν χλαμύδα φέροντά με
καὶ τὴν σπάθην, ἵν' ἴδω τί ποιεῖ καὶ λέγω
ἐλθών· ἀκαροῦς δέω δὲ φάσκειν καταλαβεῖν
τὸν μοιχὸν ἔνδον, ἵν' ἀναπηδήσας τρέχῃ,
εἰ μή γε παντάπασιν αὐτὸν ἠλέουν
κακοδαίμον'· οὕτω δῆλον ἦν οὐδ' ἐνύπνιον.
ἰδὼν γὰρ οἶδ' ἐκ τῆς προτέρας ἐπιδημίας.
ὁ ξένος ἀφῖκται. χαλεπὰ ταῦτα παντελῶς
τὰ πράγματ' ἐστί, νὴ τὸν Ἀπόλλω, ταυταγί.
καὶ τὸ κεφάλαιον οὐδέπω λογίζομαι·
τὸν δεσπότην, ἂν ἐξ ἀγροῦ θᾶττον πάλιν
ἔλθῃ, ταραχὴν ὅσην ποήσει παραφανείς.

(Prodit Polemo.)

---

162. *νῦν τρέμων] ν... cod.; cf. Ar. Lys. 385. An *νῦν δέει (cf. Discept. 422)?
163. *οὐκ ἔστι] ...στι cod., ὅπως τι Lef.
— *εὐτρεπῆ] ευ.ρε.. cod.
166. *ἀκαροῦς] ακαρης cod.; cf. Men. fr. 835 adesp. 580, 581.
168. παντάπασιν Lef.] παν..πασιν cod.
169. *δῆλον ἦν] sensui quod conveniret addidi; cod. δ.....γεν.
— *ἐνύπνιον] ενυπν[cod.
170. *ἐκ et *προτέρας] cod. ..(ω? Lef.) et π.....σ. Cf. Plat. Parmenid. 127a.
172. *ταυταγί] ταυτο[cod. (ο litteram male lectam arbitror).
173 sq.[a] Afferuntur in scholio V ad Ar. Plut. 35 e Circumtonsa.
174. ἂν vHerwerden] .ν cod., οὖν Lef.
— πάλιν] supplevit vHerwerden.
175. *ὅσην] πᾶν Lef., litteras codicis incertas esse scribens; vHerwerden ποήσει γὰρ ταραχὴν τὸ πᾶν μαθών, sed scholion Plut. l. l. docet poetam prolepsi h. l. usum.
— *παραφανείς] παραφ[cod. (γαραφ[Lef., sed γ litteram male lectam suspicor).

NOVA SCENA.

Servus, Polemo.

ΠΟΛΕΜΩΝ.

ὑμεῖς δ' ἀφήκαθ', ἱερόσυλα θηρία,
ἀφήκατ' ἔξω τῆς θύρας . . . α . [
. . . . οσ . . . . . μ . . . σ . . . . [
ἡ δ' οἴχεθ' ὡς τὸν γείτον' εὐθὺς δηλαδή,
τὸν μοιχόν! οἰμώζειν, ὁρᾷς, α . ημ . . μ . . α
καὶ μεγάλα.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

. αντινο . . . . . . τησ. [
τοῦτον ἐπιτυγχάνει τι.

ΠΟΛΕΜΩΝ.

κόψω τὴν θύραν.

(Ferit ianuam aedium Myrrhinae. Satis autem haec si intellego, prodit Davus.)

NOVA SCENA.

Eidem, Davus.

ΔΑΟΣ.

ἄνθρωπε κακόδαιμον, τί βούλει; τί; στρέφου
ἐντεῦθεν εἰς τυχόν! ἀλλὰ τί . . . . . ν . . . .

ΠΟΛΕΜΩΝ.

ἀπονενόησθε προγε . . . . [
ἔχειν γυναῖκα γ . . . ε . . . . τ . . . . [
. . . . μα τε καταχ. εις ανη . ς

---

176. Ante hunc versum scriptum est nomen loquentis .σ, an (Πολ)ε(μων)?
177. *ἀφήκατ' ἔξω τῆς θύρας] . . . . κατ'ε . . τησθυ . . σ cod.
— . . . α.] *τὴν ἀθλίαν?
180. In fine expectatur ὑμῖν λέγω, nisi servi haec sunt ad conservum verba, sic fere supplenda: ἡμῖν πάρα.
181—207. Lacunosos hos versus dubitanter admodum distribui inter Polemonem — hunc loqui patet — et Davum. Multa hic incerta et obscura.
183. *στρέφου] . . ρε[cod.

ΔΑΟΣ.

. . . σπ [

ἐπισυκοφαντης οστ . . . [

ΠΟΛΕΜΩΝ.

πότερα νομίζετ' οὐκ ἐκείνη[

οὐδ' ἄνδρας εἶναι;

ΔΑΟΣ.

μὴ μὰ Δία τὸ[

ὅταν δὲ τετράδραχμον τοιου . . . . [

ΠΟΛΕΜΩΝ.

. ῥᾳδίως μοιχός μεθ' ὑμῶν . η . . . ε[

ΔΑΟΣ.

πράγματα σ . σ' ἐλεου . . . . τε δ . . . ε[

. . . . ελθ' αν . . . πελταρίων.

ΠΟΛΕΜΩΝ.

οικε.[

. . . . . ε . . . . . αρ . . . . τοῦτ' ἔχειν.

ΔΑΟΣ.

οὐκ . . . . εν . . . . μαι τινας . [

ΠΟΛΕΜΩΝ.

ὑμῶν . . . . ας πρὸς τίν' οἴεσθ', εἰπέ μοι,
παίζειν . . . . . . ρος κατὰ κράτος τὸ δυστυχὲς
οἰκίδιον τοῦτ' αὐτίκ' ἐξαιρήσομεν.
ὅπλιζε τὸν μοιχόν!

ΔΑΟΣ.

πονηρόν, ἄθλιε,
ὥσπερ παρ' ἡμῖν οὖσαν ε . . . . νεις πάλαι.

ΠΟΛΕΜΩΝ.

οἱ παῖδες, οἱ τὰ πελτάρια δή, πρὶν πτύσαι
διαρπάσονται πάντα, κἂν τετρωβόλους
καλῇς.

---

194. *πελταρίων] ....αριων cod.; cf. vs. 202.
202. *πελτάρια δή] πελτ...... cod.; cf. vs. 194.
203 sq. κἂν τετρωβόλους | καλῇς Crusius] κα..ετρωβολουσ | καλ.. σ cod.; Lef. καὶ πετρωβόλους......; cf. τετράδραχμος vs. 191.

ΔΑΟΣ.

ἔπαιζον. σκατοφάγος τις εἶ.

ΠΟΛΕΜΩΝ.

πάλιν

οἰκοῦντες . . χον . . . . οι λήψομαι

σάρκ᾽.

ΔΑΟΣ.

ἀλλ᾽ ἄπαγ᾽ ἐς κόρακας . . . . εἴσειμ᾽ ἐγὼ

ἕως ἔοικ . . . . ε . . σια .

(Sequentia a quibusnam dicantur non satis mihi liquet.)

. . . μενει προ . . . . . οιδω . . . κτισοι κακὸν

. . . σω . σὺ τούτων γέγονας αἰτιωτάτη:

. . τ . σο . . . ολεγ᾽ ὅτι πρὸς γυναῖκά ποι

δείσασα καταπέφευγε: πρὸς γυναῖκά ποι

δείσασα;: καὶ γὰρ οἴχεθ᾽ ὡς τὴν Μυρρίνην,

τὴν γείτον᾽ . . γωμο . γένος θ᾽ ἃ βούλομαι:

. . . . οἴχεθ᾽ οὗ τὸ μέλημ᾽ ἐστὶν τόδε

. . ν . . . ο . . υ . . . ν σὺ βούλει[

απ . . . . ε . . . . ενδη[

Aliud fragmentum unum folium complens.

Polemo, Habrotonon.

ΠΟΛΕΜΩΝ.

φιλοῦσά μ᾽ ἐξόλλυσιν.

ΑΒΡΟΤΟΝΟΝ.

οὐκ ἦσθ᾽ ἡγεμών;

---

204. *τις] addidi metri causa.
206. ....] *τέως? vHerwerden ὅπως.
209. τούτων Lef.] ... των cod., *πάντων?
— αἰτιωτάτη Lef.] ..τιωτατη cod.
211. *δείσασα καταπέφευγε] ....σακα..πεφευγε cod.
212. *δείσασα;] ...σασα cod.
— *τὴν] supplevi.
213. Vitii hic versus aliquid habet; *μοι γένοιθ᾽ vel μοι γενέσθ᾽ ?
214. τόδε] ...ε cod.
217. Inter hunc versum et 216 nullam esse lacunam identidem suspicor; non tamen habeo quomodo satis apte haec inter se iungam.
— φιλοῦσα vWil.] .....σα cod.
217[b] et sq.[b] Habrotono dedit vWil.; Pataeco dubitanter tribuerat Lef.
— ἦσθ᾽ vWil.] εσθ᾽ cod.

ΠΟΛΕΜΩΝ.

πρὸς τῶν θεῶν, ἄνθρωπ', ἄπελθ'.

ΑΒΡΟΤΟΝΟΝ.

ἀπέρχομαι.

(Non tamen abit, sed amplecti Polemonem denuo conatur.)

ΠΟΛΕΜΩΝ.

μέλλεις δὲ ποιήσειν τι; καὶ γάρ, Ἀβρότονον,
ἔχεις τι πρὸς πολιορκίαν σὺ χρήσιμον·
ὑποδῦσ' ἀναβαίνειν, περικαθῆσθαι.

(Indignata abit Habrotonon.)

ποῖ στρέφει,
λαικάστρι'; ᾐσχύνθης; μέλει τούτων τί σοι;

(Prodit — ex aedibus Myrrhinae? — Pataecus.)

NOVA SCENA.

Polemon, Pataecus.

ΠΑΤΑΙΚΟΣ.

οὐδέν τι τοιοῦτ' ἦν, ὦ Πολέμων, οἷόν φατε
ὑμεῖς τὸ γεγονός· καὶ γαμετὴν γυναῖκά σου —

ΠΟΛΕΜΩΝ.

οἷον λέγεις, Πάταικε;

ΠΑΤΑΙΚΟΣ.

διαφέρει δὲ τί;

ΠΟΛΕΜΩΝ.

ἐγὼ γαμετὴν νενόμικα ταύτην;

ΠΑΤΑΙΚΟΣ.

μὴ βόα.

ΠΟΛΕΜΩΝ.

τίς ἐσθ' ὁ δηλώσας;

---

218. πρὸς τῶν Lef.] .....ων cod.

219. μέλλεις δὲ Lef.] ....ε cod.

220. ἔχεις] supplevit vWil., εἶχες dederat Croiset.

221. ὑποδῦσ' Croiset] ...δυσ' cod.

222. λαικάστρι' Croiset] ...καστρι' cod.

226—228. *Sic distribui, Lef. cum cod. 226ª continuat Pataeco, 226ᵇ sq. dat Polemoni, 227ᵇ sqq. Pataeco.

227. δηλώσας Crusius] δα..... cod. (sed δα litterae dubiae); aliter locum interpretatur vWil.

ΠΑΤΑΙΚΟΣ.

τίς; αὐτή!

ΠΟΛΕΜΩΝ.

πάνυ καλῶς!

ΠΑΤΑΙΚΟΣ.

ἤρεσκες αὐτῇ τάχα τέως, νῦν δ' οὐκέτι,
ἀπελήλυθεν δ' οὐ κατὰ τρόπον σου χρωμένου
αὐτῇ.

ΠΟΛΕΜΩΝ.

τί φής; οὐ κατὰ τρόπον; τουτί με τῶν
πάντων λελύπηκας μάλιστ' εἰπών

ΠΑΤΑΙΚΟΣ.

ἐρᾷς·
τοῦτ' οἶδ' ἀκριβῶς· ὥσθ' ὃ μὲν νυνὶ ποεῖς
ἀπόπληκτόν ἐστι. ποῖ φέρει γάρ, ἢ τίνα
ἄξων; ἑαυτῆς ἐστ' ἐκείνη κυρία.
λοιπὸν τὸ πείθειν τῷ κακῶς διακειμένῳ
ἐρῶντί τ' ἐστίν.

ΠΟΛΕΜΩΝ.

ὁ δὲ διεφθαρκὼς ἐμοῦ
ἀπόντος αὐτὴν οὐκ ἀδικεῖ μ';

ΠΑΤΑΙΚΟΣ.

ὥστ' ἐγκαλεῖν
ἀδικεῖ σ' ἐκεῖνος, ἄν ποτ' ἔλθῃς εἰς λόγους·
εἰ δ' ἐκβιάσει, δίκην ὀφλήσεις. οὐκ ἔχει
τιμωρίαν γὰρ τἀδίκημ'.

ΠΟΛΕΜΩΝ.

ἀδίκημα δέ!

---

227. *αὐτή* Lef.] *αὐτη* cod.

228. *τέως* vWil.] ...*σ* cod.

229. **ἀπελήλυθεν δ'*] *απεληλυθ'* cod., *ἀπελήλυθ' οὖν* vWil.; an **ἀπελήλυθ' ὡς*?

231. **ἐρᾷς*] *ερεισ* cod., *ἐρεῖς* Lef. (post *τοῦτ'* interpungens). Cf. vs. 236.

233. Post *ἐστι* et post *γάρ* in cod. est:, totum versum Pataeco continuavit Croiset.

— *ποῖ* vWil.] *που* cod.

240. *ἀδίκημα δέ* vWil.] .....*μαδε* cod., *ἔγκλημα δέ* Croiset. Litterae *μα* non certae, dubito an aliud quid lateat; in vs. sq. post utrumque *νῦν* codex: habet.

ΠΑΤΑΙΚΟΣ.

οὐτἆρα νῦν.

ΠΟΛΕΜΩΝ.

οὐτἆρα νῦν; οὐκ οἶδ' ὅ τι
λέγω, μὰ τὴν Δήμητρα, πλὴν ἀπάγξομαι.
Γλυκέρα με καταλέλοιπε! καταλέλοιπέ με
Γλυκέρα, Πάταικ'! — ἀλλ' εἴπερ οὕτω σοι δοκεῖ
πράττειν, — συνήθης ἦσθα γὰρ καὶ πολλάκις
λελάληκας αὐτῇ, — πρότερον ἐλθὼν διαλέγου.
πρέσβευσον, ἱκετεύω σε.

ΠΑΤΑΙΚΟΣ.

τοῦτό μοι δοκῶ,
ὁρᾷς, ποεῖν.

ΠΟΛΕΜΩΝ.

δύνασαι δὲ δήπουθεν λέγειν,
Πάταικε.

ΠΑΤΑΙΚΟΣ.

μετρίως.

ΠΟΛΕΜΩΝ.

ἀλλὰ μήν, Πάταικε, δεῖ·
αὕτη ἐστὶν ἡ σωτηρία τοῦ πράγματος.
ἐγὼ γὰρ εἴ τι πώποτ' ἠδίκηχ' ὅλως....!
εἰ μὴ διατελῶ πάντα φιλοτιμούμενος...!
τὸν κόσμον αὐτῆς εἰ θεωρήσαις ὅσον
ἔχει! θεώρησον, Πάταικε, πρόσιθ', ὅπως
μᾶλλόν μ' ἐλεήσεις. ὦ Πάταικε, πάγκαλος!

---

241. *οὐτἆρα (οὔτοι ἄρα) bis scripsi, ουδαρα cod.; particulae οὐδέ vix est locus.

247. δοκῶ vWil.] δοκεισ cod., vert. *nunc id ipsum facio, opinor: vides*; vHerwerden δοκεῖ.

253. *ὅσον] supplevi et Polemoni continuavi hunc versum et sequentem; vWil. supplevit καλῶς, cum codice et Lefeburio verba (καλῶς) ἔχει tribuens Pataeco.

254. πρόσιθ', ὅπως Croiset] προ[cod.; an *πρόσιθι καὶ?

255 sq. *Continuavi Polemoni et supplevi Πάταικε, πάγκαλος! cod.: ωπάρ.[(sed littera ρ incerta), Croiset ὦ παρυφάσμαθ' οἷα δή, verba ὦ—οἷ' tribuens Pataeco.

ἐνδύμαϑ' οἷ'! οἷα δὲ φαίνεϑ' ἡνίκ' ἂν
λάβῃ τι τούτων! οὐ γὰρ ἑόρακάς ποτε;

ΠΑΤΑΙΚΟΣ.

ἔγωγε.

ΠΟΛΕΜΩΝ.

καὶ γὰρ τὸ μέγεϑος δήπουϑέν ἐστ'
ἄξιον ἰδεῖν. ἀλλὰ τί φέρω νῦν εἰς μέσον
τὸ μέγεϑος; ἐμβρόντητος ὑπὲρ ἄλλων λαλῶ.

ΠΑΤΑΙΚΟΣ.

μὰ Δί' οὐδέν.

ΠΟΛΕΜΩΝ.

οὐ γάρ; ἀλλὰ δεῖ, Πάταικέ, σε
ἰδεῖν· βάδιζε δεῦρο.

ΠΑΤΑΙΚΟΣ.

παρὰ σ' εἰσέρχομαι.

(Ambo intrant aedes Polemonis. — Prodit Moschion.)

NOVA SCENA.

Moschion cum ministro armato Sosia.

ΜΟΣΧΙΩΝ.

οὐκ ἐκφϑερεῖσϑε ϑᾶττον ὑμεῖς ἐκποδών; —
λόγχας ἔχοντες ἐκπεπηδήκασί μοι,
οὐκ ἂν δύναιντο δ' ἐξελεῖν νεοττιὰν
χελιδόνων, οἷοι πάρεισ' οἱ βάσκανοι. —
ἀλλὰ ξένους, φήσ', εἶχον. εἰσὶ δ' οἱ ξένοι
οἱ περιβόητοι Σωσίας εἷς οὑτοσί.
πολλῶν γεγονότων τῶν ξένων κατὰ τὸν χρόνον

256. *δὲ φαίνεϑ'] δ' ἐφαίνεϑ' Lef. (Croiset) cum cod. (praeterea, sed numeris invitis, scribens οἷα et in fine addens ἡ γυνή).

257. *ἑόρακάς ποτε;] dubitanter sic scripsi, cod. εωρακενεπ[

258. *ἔγωγε] cod. εγωσ' (?), Lef. ἐγώ σ<ε>, dein orationem interrumpi ratus. — ἐστ' Lef.] ε[cod., ἦν vWil.; elisione syllaba trimetri finalis premitur etiam Circumt. 160.

261. *Post μὰ delevi τὸν, quod servans Croiset in fine scribit ἀλλὰ δεῖ σε νῦν.

263. ἐκφϑερεῖσϑε vHerwerden] εἰσφϑερεῖσϑε Lef. (cum cod.?); cf. Sam. 229.

265. Post δ' Crusius delevit ἄν.

269. τῶν] supplevit Crusius, δὴ Lef.

τὸν νῦν, — φορὰ γὰρ γέγονε τούτου νῦν καλὴ
ἐν ἅπασι τοῖς Ἕλλησι δι' ὅ τι δή ποτε, —
οὐδένα νομίζω τῶν τοσούτων ἄθλιον
ἄνθρωπον οὕτως ὡς ἐμαυτὸν ζῆν ἐγώ.
ὡς γὰρ τάχιστ' εἰσῆλθον, οὐδὲν ὧν ἀεὶ
εἴωθ' ἐποίουν, οὐδὲ πρὸς τὴν μητέρα
εἰσῆλθον, οὐ τῶν ἔνδον ἐκάλεσ' οὐδένα
πρὸς ἐμαυτόν, ἀλλ' εἰς οἶκον ἐλθὼν ἐκποδὼν
ἐνταῦθα κατεκείμην συνεστηκὼς πάνυ.
τὸν Δᾶον εἰσπέμπω δὲ δηλώσονθ' ὅτι
ἥκω, τοσοῦτον αὐτό, πρὸς τὴν μητέρα.
αὐτὸς μὲν οὖν, μικρόν τι φροντίσας ἐμοῦ,
ἄριστον αὐτοῖς καταλαβὼν παρακείμενον,
ἐγέμιζεν αὑτόν. ἐν δὲ τούτῳ τῷ χρόνῳ
κατακείμενος πρὸς ἐμαυτὸν ἔλεγον· „αὐτίκα
πρόσεισιν ἡ μήτηρ ἀπαγγελοῦσά μοι
παρὰ τῆς ἐρωμένης ἐφ' οἷς ἄν φησί μοι
εἰς ταὐτὸν ἐλθεῖν." αὐτὸς ἐμὲ λέγων λόγον

In alius folii parte superiore haec leguntur:

Glycera, Pataecus.

ΓΛΥΚΕΡΑ.

. . . . λα[
τοὐμοῦ πατρὸς καὶ μητρός, ἐκέλευσεν δ' ἔχειν
ἀεὶ παρ' ἐμαυτῇ ταῦτα καὶ τηρεῖν. τί οὖν

---

270 sq. *φορὰ — ποτε* = Men. fr. 872 (*νῦν τούτου* et omissis verbis *ἐν ἀπ. τ. Ἕ.*). Partim legi hactenus non potuit.

277. Post *οἶκον* Lef. del. *τιν.*

281. *αὐτὸς*] **οὗτος?*

285. *ἀπαγγελοῦσα* Crusius] *αγγελουσα* cod., *ἐπαγγελοῦσα* Lef.

289. **ἐκέλευσεν δ'*] dubitanter supplevi, Lef. *ἐβουλόμην.*

— *ἔχειν*] supplevit Lef.

290. *τηρεῖν. τί* Croiset] *τηρ . . . . ι* cod.

βούλει κομίσασθαι ταῦτ᾽; ἐπέγνωκας σαφῶς
κομιδῇ τὸν ἄνθρωπον. τί βούλει;

ΠΑΤΑΙΚΟΣ.

φιλτάτη,
διὰ σοῦ γενέσθω τοῦτο.

ΓΛΥΚΕΡΑ.

παραχωρήσεται
τουτί. γέλοιον· ἀλλ᾽ ὑπὲρ πάντων ἐχρῆν
τιμᾶν σ᾽.

ΠΑΤΑΙΚΟΣ.

ἐγῷδα τἄμ᾽ ἄρισθ᾽.

ΓΛΥΚΕΡΑ.

οὕτως ἔχει.

ΠΑΤΑΙΚΟΣ.

τῶν τις θεραπαινῶν οἶδε ταῦθ᾽ ὅπου ἐστί σοι;

ΓΛΥΚΕΡΑ.

ναί, Δωρὶς οἶδε. καλεσάτω τὴν Δωρίδα
νυνί τις.

ΠΑΤΑΙΚΟΣ.

ἀλλ᾽ ὅμως, Γλυκέρα, πρὸς τῶν θεῶν
. . . .᾽ ἐφ᾽ οἷς νυνὶ λόγος δ᾽ ἐγὼ λέγω.

(Prodit Doris.)

---

291. *Totum continuavi Glycerae; verba *κομίσασθαι ταῦτ᾽* Lef. (cum cod.?) dedit Pataeco.

— *ἐπέγνωκας σαφῶς* Crusius].....*ωκασσ*[cod.

293—296. *Sic haec supplevi et distribui; Lef. Pataeco dedit vs. 294^{b} sq.^{a}, Glycerae 295^{b}, Pataeco 295^{c}—297^{a}.

293. *Post *τοῦτο* delevi *μ..(μοι)*.

— **παραχωρήσεται*] *..ρ.χ...σεται* cod.; malim **παραχωρητέον. τουτὶ γέλοιον.*

294. *τουτί*] *τουτο* cod., *τοῦτο δέ* Lef.

295. **τιμᾶν*] ...*ν* cod.

— **ἐγῷδα τἄμ᾽*] *ἐγὼ δ᾽ ἄγαμ᾽* Lef., corrupta haec existimans.

— **ἔχει*] *εχεισ* cod.

296. **τῶν τις*] supplevi, *ἤ τίς* Croiset; articulus necessarius.

297. *Verba *ναί, Δωρὶς οἶδε* dedi Glycerae; Lef. continuat Pataeco.

— *ναί, Δωρὶς* Croiset] ......*σ* cod.

298. *νυνί τις* Croiset] ......*σ* cod.

299. Exitus versus corruptus; **μέμνησ᾽(ο) ἐφ᾽ οἷς νυνὶ λόγοις ἐγὼ λέγω*? vel **σύγκρυπτ᾽ κτέ.*?

NOVA SCENA.

Glycera, Pataecus, Doris.

ΔΩΡΙΣ.

πάρειμ', ἰδού· τί ἐστιν, ὦ κεκτημένη;

ΠΑΤΑΙΚΟΣ.

οὐ γὰρ γέλοιον τὸ κακόν.

ΓΛΥΚΕΡΑ.

ἐξένεγκέ μοι
τὴν κοιτίδ' ἔξω, Δωρί, τὴν τὰ ποικίλα
ἔχουσαν ἱματίδι', ἣν δέδωκά σοι
τηρεῖν. τί μέλλεις, ἀθλία;

(Abit Doris.)

ΠΑΤΑΙΚΟΣ.

(secum:)

πέπονθά τι,
νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα[
. . . . πρᾶγμ' οὐδὲν ηκ[

In dorso eiusdem frusti, post lacunam igitur versuum fere sedecim, extant quae sequuntur.

ΓΛΥΚΕΡΑ.

. . . . μητέρ' αὐτοῦ, φ . . . ε.
. . . . τα φυγοῦσ' ἐδυνάμην· οὐ σκοπεῖς
. . αμελ . . . γυναῖκα κατ' ἐμὲ γὰρ πάνυ
. . ονου . . . . αου τοῦθ' ἑταίραν δ' ἵνα μ' ἔχῃ.
εἶτ' οὐ λαθεῖν τούτους ἂν ἔσπευδον, τάλαν,
αὐτὸς δ' ἐκεῖνος. ἀλλ' ἰταμῶς εἰς ταὐτό με

---

300. **πάρειμ' — ἐστιν*] exempli causa supplevi.
301. **οὐ γὰρ γέλοιον*] dubitanter supplevi, ... *οιον* cod.
302. **τὴν κοιτίδ'*] supplevi, *τὴν κιστίδ'* Croiset; cf. Discept. 164.
303. **ἔχουσαν ἱματίδι'*] dubitanter supplevi, ...*ηδι'* cod., Croiset *συνέχουσαν· οἶσθα, νὴ Δί'*, sed *νὴ Δί'* parum aptum, nisi rogavit aliquid Doris.
304. **τηρεῖν. τί μέλλεις*] cod. . . . .*διεισ*(?).
305. Suppl. Lef., cod. . . . .*νσωτηρ*.
311—318. *Continuavi Glycerae cum cod., Lef. eius fratri (Moschioni) tribuit dubitanter.

τῷ πατρὶ κατέστησ'. εἱλόμην δ' οὕτως ἐγὼ
ἀφρόνως ἔχειν ἐχθράν τε πρᾶξιν ἐκτελεῖν
ὑμῖν θ' ὑπόνοιαν καταλιπεῖν πανουργίας,
ἣν ἐξαλείψαις οὐκέτ' οὐδ' αἶσχός ποτ' ἄν.
Πάταικε, καὶ σὺ ταῦτα συμπεπεισμένος
ἦλθες τοιαύτην θ' ὑπέλαβές μ' εἶναι κόρην;

ΠΑΤΑΙΚΟΣ.

μὴ δὴ γένοιτ', ὦ Ζεῦ πολυτίμητ'
δείξαις ἀληθῶς ὄντ'· ἐγὼ
ἀλλ' ἄπιθι, μηδὲν ἧττον
ὑβριζέτω τὸ λοιπόν.
— ? —
ου
γέγονε τὸ δεινόν.
— ? —
ἀνοσ
ο . . . . . . αν θεράπαιναν

Praeterea ante octo annos a v. d. Grenfell et Hunt inventum et editum est huius fabulae fragmentum quod sequitur, ex exitu evulsum [1]).

Colloquuntur Polemo et Doris.

ΠΟΛΕΜΩΝ.

ἵν' ἐμαυτὸν ἀποπνίξαιμι.

ΔΩΡΙΣ.

μὴ δὴ τοῦτό γε!

314—316. Admodum dubitanter recepi supplementa Crusii: ξιν ἐκτελεῖν, πανουργίας, ὅς ποτ' ἄν.

316. ἐξαλείψαις Crusius] ἐξαλεῖψαί σ' Lef.

317 sq. Supplevi in fine *εισμένος et *μ' εἶναι κόρην, Crusius ραγμένος et πονηρίαν.

325. τοῦτό γε] suppl. Weil, φληνάφα Gr(enfell) et H(unt). Cf. Soph. Philoct. 763.

1) Oxyrh. Papyri II n⁰ 211 p. 11 sqq.; aliorum coniecturas sedulo collegit A. Kretschmar de Menandri reliquiis nuper repertis Lips. 1906 (diss. inaug.) p. 80 sqq.

ΠΟΛΕΜΩΝ.

ἀλλά τι ποήσω, Δωρί; πῶς βιώσομαι
ὁ τρισκακοδαίμων, χωρὶς ὢν τῆς φιλτάτης;

ΔΩΡΙΣ.

ἄπεισιν ὡς σέ.

ΠΟΛΕΜΩΝ.

πρὸς θεῶν, οἷον λέγεις!

ΔΩΡΙΣ.

ἐὰν προθυμηθῇς ἀκακῶς τοὐνθένδ' ἔχειν.

ΠΟΛΕΜΩΝ.

οὐκ ἐνλίποιμ' ἂν οὐθέν, εὖ τοῦτ' ἴσθ', ἐπεὶ
ὑπέρευ λέγεις. βάδιζ', ἐγὼ δ' ἐλευθέραν
αὔριον ἀφήσω, Δωρί, σ'. ἀλλ' ὃ δεῖ λέγειν
ἄκουσον.

(Aurem non praebens Doris intrat aedes.)

εἰσελήλυθ'. οἴμοι, θυμέ, θύμ',
ὡς κατὰ κράτος μ' εἴληφας! εἰσεδέξατο
ἀδελφόν, οὐχὶ μοιχόν, ὁ δ' ἀλάστωρ ἐγὼ
καὶ ζηλότυπος ἄνθρωπος, ἀνακρῖναι δέον,
εὐθὺς ἐπαρῴνουν. τοιγαροῦν ἀπηγχόμην,
καλῶς ποῶν.

(Redit Doris.)

τί ἐστι, Δωρὶ φιλτάτη;

---

326. βιώσομαι Gr. H.] βιωσ pap.
327. ὢν τῆς φιλτάτης Gr. H.] ω pap.; an *ὤν; ΔΩ. θάρρει, πάλιν?
328. ἄπεισιν] ἐπάνεισιν Weil.
— οἷον λέγεις Gr. H] οι pap.
329. ἀκακῶς τοὐνθένδ' ἔχειν vWil.] α..ωσ pap., alii aliter.
330. *τοῦτ' ἴσθ', ἐπεὶ] του pap., τοῦτ' ἴσθ'. ΔΩ. ἰδού Gr. H., τοῦτ' ἴσθ' ὅτι vWil.
331. δ' ἐλευθέραν Blass] ελ pap.
332. σ'] supplevit Blass.
— δεῖ λέγειν Blass] δε pap.
333. θυμέ, θύμ'] supplevit Weil (cf. Circumt. 160), Γλυκέριον Gr. H., φθονέρ' Ἔρως vWil.
334. εἰσεδέξατο vWil.] ε pap., alii aliter.
335[b] sq. = Men. 862 Kock (etiam apud Photium ed. Reitz. s. v. ἀλάστωρ), unde verba ἀλάστωρ ἐγὼ supplerunt Gr. H.
336. ἀνακρῖναι δέον Polak] α pap., ἀλογίστως πάνυ Weil.
337. ἀπηγχόμην] supplevit vWil., ἀπωλόμην Gr. H.; cf. vs. 242.
338. φιλτάτη Gr. H.] φιλ. pap.
— Post hunc versum in pap. est ἐξέρχεται Δωρίς.

ΔΩΡΙΣ.

ἀγαθά· πορεύσεθ' ὡς σέ.

ΠΟΛΕΜΩΝ.

κατεγέλα γέ σου!

ΔΩΡΙΣ.

μὰ τὴν Ἀφροδίτην, ἀλλ' ἐνεδύετο στολήν.
ὁ πατὴρ ἐπεξήταζ'. — ἐχρῆν σέ νυν ταχὺ
εὐαγγέλια τῶν γεγονότων ᾑσθημένον
θύειν, ἐκείνης εὐτυχηκυίας ποτέ.

ΠΟΛΕΜΩΝ.

νὴ τὸν Δί', ὀρθῶς γὰρ λέγεις ὃ δεῖ ποεῖν·
μάγειρος ἔνδον ἐστί, τὴν ὗν θυέτω.

ΔΩΡΙΣ.

κανοῦν δὲ ποῦ, καὶ τἄλλ' ἃ δεῖ;

ΠΟΛΕΜΩΝ.

κανοῦν μὲν οὖν
ὕστερον ἐνάρξετ'· ἀλλὰ ταύτην σφαττέτω.
μᾶλλον δὲ καὶ ἐγὼ στέφανον ἀπὸ βωμοῦ ποθεν
ἀφελὼν ἐπιθέσθαι βούλομαι.

ΔΩΡΙΣ.

πιθανώτερος
πολλῷ φανεῖ γοῦν.

---

339. κατεγέλα γέ σου Gr. H.] κατεγελ pap.
340. -το στολήν Kretschmar] -τ pap., -το στατόν Gr. H. (quam vocem apud comicos vel apud Pollucem non inveniri annotat Kretschmar).
341. ἐπεξήταζ'] pap. επεξ..αζ, sed ξ et α litterae non certae.
— ταχὺ vHerwerden] τα.. aut πα.. pap., πάλαι Gr. H.
342. ᾑσθημένον Polak] ποθ (?) pap., ποθουμένων Gr. H.
343. θύειν] Gr. H. supplerunt.
— ποτέ] Weil supplevit, τόδε Gr. H.
344. *ὃ δεῖ ποεῖν] οδ pap., alii aliter.
345. θυέτω Gr. H.] θ pap.
346. κανοῦν μὲν οὖν Gr. H.] κα pap.; cf. Sam. 7.
347. σφαττέτω Gr. H.] σφ pap.
348. βωμοῦ ποθεν Gr. H.] βω pap.
349. πιθανώτερος Gr. H.] πιθα pap.

ΠΟΛΕΜΩΝ.

ἄγετε νῦν Γλυκέραν ταχύ.

ΔΩΡΙΣ.

καὶ μὴν ἔμελλεν ἐξιέναι δὴ χὠ πατήρ.

ΠΟΛΕΜΩΝ.

αὐτός; τί γὰρ πάθῃ τις!

(Raptim intrat suas aedes.)

ΔΩΡΙΣ.

ὦ τάλαν, τί δρᾷς;
ἔπειτ' ἄκοντί σοί ἐστι; — τὴν θύραν ψοφεῖ.
εἴσειμι καὐτὴ συμποήσουσ' εἴ τι δεῖ.

(Abit Doris; prodeunt Pataecus et Glycera.)

NOVA SCENA.

Pataecus, Glycera, mox Polemo.

ΠΑΤΑΙΚΟΣ.

(ad filiam:)

πάνυ σου φιλῶ τὸ „συνδιαλλαχθήσομαι"
ὅτ' εὐτύχηκας· τότε δέχεσθαι τὴν δίκην,
τεκμήριον τοῦτ' ἐστιν Ἕλληνος τρόπου.
ἀλλ' ἐκκαλείτω τις δραμὼν αὐτὸν ταχύ.

(Prodit denuo Polemo.)

---

350. *νῦν Γλυκέραν ταχύ*] supplevi, alii aliter.
351. *δὴ χὠ πατήρ*] supplerunt Gr. H.
352. *τάλαν, τί δρᾷς* vHerwerden] *τα* pap. — His verbis in pap. superscriptum est *εισερ(χεται Πολέμων)*.
353. **ἔπειτ' ἄκοντί σοί ἐστι;*] pap. *ε....ακο........*
— *τὴν θύραν ψοφεῖ* Kretschmar] *.ηνθ.ραν* pap.
354. *εἴ τι δεῖ*] Gr. H. supplerunt.
355. *συνδιαλλαχθήσομαι* Gr. H.] *.υνδιαλλαχ* pap.
356. *δέχεσθαι* Dziatzko] *δε....αι* cod., *δεδέχθαι* Gr. H., *δὲ λῦσαι* Weil.
357. *ἐστιν Ἕλληνος* Gr. H.] *εστ..... ηνοσ* pap.
358. *ἀλλ' ἐκκαλείτω* Gr. H.] *αλ....αλειτω* pap.
— *δραμὼν* Weil] *......ν* pap., *Πολέμων'* vHerwerden.
— *αὐτὸν ταχύ* vHerwerden] *αυτ* pap.

ΠΟΛΕΜΩΝ.

ἐξέρχομ᾽· ἀλλ᾽ ἔθυον ὑπὲρ εὐπραξίας,
Γλυκέραν ὕπαρ εὑρηκυῖαν οὓς οὐδ᾽ εἶδ᾽ ὄναρ
πυθόμενος.

ΠΑΤΑΙΚΟΣ.

ὀρθῶς γὰρ λέγεις, ὀρθῶς ἐγὼ
μέλλω λέγειν. ἄκουε. ταύτην γνησίων
παίδων ἐπ᾽ ἀρότῳ σοι δίδωμι.

ΠΟΛΕΜΩΝ.

λαμβάνω.

ΠΑΤΑΙΚΟΣ.

καὶ προῖκα τρία τάλαντα.

ΠΟΛΕΜΩΝ.

καὶ καλῶς γ᾽ ἔχει.

ΠΑΤΑΙΚΟΣ.

τὸ λοιπὸν ἐπιλαθοῦ στρατιώτης ὤν, ὅπως
προπετὲς ποήσεις μηδὲ ἓν τοὺς σοὺς φίλους.

ΠΟΛΕΜΩΝ.

Ἄπολλον! ὃς καὶ νῦν ἀπόλωλα παρ᾽ ὀλίγον,
πάλιν τι πράξω προπετές; οὐδὲ πώποτε,
Γλυκέρα· διαλλάγηθι, φιλτάτη, μόνον.

---

359. **ἐξέρχομ᾽*] supplevi, *εἰσῆλθον* Weil.
— *εὐπραξίας* Gr. H.] *ευ*....... pap.
360. Ingeniosissime (etiamne recte?) supplerunt Gr. H., pap. *αρευρηκυιανουσ.*
361. *ὀρθῶς ἐγὼ*] supplevit Weil.
362[b] sq.[a] = Men. fr. 720 Kock (recte sic Setti). Aucta et leviter mutata ibi sunt verba Menandri: *παίδων ἐπ᾽ ἀρότῳ γνησίων δίδωμί σοί γε τὴν ἐμαυτοῦ θυγατέρα.* Ubi pro *γε* Dobree scribi iussit *ἐγὼ* cum crasi proferendum; nunc apparet delendam esse particulam et sequentia, poetam autem verbis aliter ordinatis esse usum.
362. *γνησίων* Gr. H.] *γν*..... pap.
363. *λαμβάνω* Gr. H.] *λ*...... pap.
364. *καλῶς γ᾽ ἔχει* Gr. H.] *καλω* pap.
365. *ὤν, ὅπως* supplerunt Gr. H.
366. *τοὺς σοὺς φίλους*] supplevit Weil, alii aliter.
367. *παρ᾽ ὀλίγον* Gr. H.] *πα* pap.
368. **πώποτε*] *μ* (?) pap., *μήποτε* Gr. H., *μὴν ὄναρ* Weil.
369. *μόνον* Gr. H.] *μο* pap.

ΓΛΥΚΕΡΑ.

νῦν μὲν γὰρ ἡμῖν γέγονεν ἀρχὴ πραγμάτων
ἀγαθῶν τὸ σὸν πάροινον.

ΠΟΛΕΜΩΝ.

ὀρθῶς, ὦ φίλη.

ΓΛΥΚΕΡΑ.

διὰ τοῦτο συγγνώμης τετύχηκας ἐξ ἐμοῦ.

ΠΟΛΕΜΩΝ.

σύνθυε δή, Πάταιχ'.

ΠΑΤΑΙΚΟΣ.

ἑτέρους ζητητέον
ἐστὶν γαμους μοι· τῷ γὰρ υἱῷ λαμβάνω
τὴν τοῦ Φιλίνου θυγατέρ'.

ΠΟΛΕΜΩΝ.

ὦ γῆ καὶ θεοί

Fabulae huius argumentum minus bene quam Disceptantium e fragmentis satis amplis cognoscitur, ita tamen ut possit enarrari.

Per belli vices Pataeco viro diviti erepti sunt parvi liberi Moschion et Glycera. Qui cum venum iissent [1]), in pauperculae alicuius mulieris potestatem pervenerunt; puellam haec ut suam filiam educavit, puerum dedit Myrrhinae matronae vicinae et

---

370. πραγμάτων] supplerunt Gr. H.
371. ὀρθῶς, ὦ φίλη Weil] ορθω pap., ὀρθῶς νὴ Δία Gr. H.
372. ἐξ ἐμοῦ] supplerunt Gr. H.
373. In pap. verbis ἑτέρους ζη[superscriptum est Πολε(μων) εισ(ε)ισι Παταικ(οσ). — ζητητέον Gr. H.] ζη pap.
374. λαμβάνω Gr H.] λαμβα pap.
375[b]. Polemoni tribuit vWil., Glycerae Gr. H. — καὶ θεοί] supplerunt Gr. H.

[1]) *Captivam puellam* vocat Philostrat. epist. 16. Sed non ab ipso Polemone bello captam nova fragmenta docent.

diviti, quae filium desiderabat. Aliquot annis praeterlapsis Glyceram adultam Polemoni militi Corinthio dedit concubinam; dein, cum in eo esset ut moreretur, puellae dixit non veram se esse eius matrem, fratrem autem esse Moschionem iuvenem in aedibus proximis viventem; et dedit Glycerae monumenta quaedam, ut, si fors tulisset, a parentibus posset agnosci.

Brevi post Moschion iuvenis laute et liberius vivens Glyceram puellam venustam, quam saepius admirans fuerat intuitus, sub vesperam invenit ante Polemonis aedes stantem, et genio indulgens amplexus est. Illa non refugere, fratrem videlicet esse sciens; sororem eius se esse dicere ei nondum potuerat aut voluerat. Supervenit Polemon; qui furore incensus, cum in iuvenis amplexu haerentem eam vidisset, ense eius crines recidit. Ipse Moschion raptim effugit irati militis minas.

Glycera tantam contumeliam indignata, quippe plane insons, ex aedibus Polemonis aufugit cum Doride ancilla, mox a Myrrhina Moschionis matre adoptiva comiter est recepta; verum huic dixisse eam statuamus necesse est.

Interim Polemon meretriculam sibi sumsit Habrotonon; sed quam primum eum huius pertaesum est: Glyceram desideravit, iracundiae vehementer poenituit. Audito autem in Myrrhinae eam aedibus degere, vi eas expugnare voluit, ut moecho puellam eriperet; sed mox a Pataeco amico seniore ad saniora consilia revocatus est. Petente Polemone Pataecus adiit Glyceram, ut eam exoraret; qui dum cum ea colloquitur, suspicari coepit eam esse filiam suam ante multos annos amissam, et mox, cum monumenta illa inspiciendi ei facta esset facultas, laetus eam agnovit. In gratiam dein rediit puella cum milite homine minime malo, magnaque dote a patre ornata iustas nuptias cum Polemone iniit.

Moschionem autem suum fratrem esse laeta iam dixit Pataeco, Polemoni, cui non; nempe non iam erat cur fratrem puderet sororis: non concubina erat militis humili loco nata, sed viri Praedivitis filia. Agnitus igitur a Pataeco Moschion dixit patri se Philini cuiusdam filiam amare. Haec puella matrimonio

ei iuncta est, et sic laetum exitum habuit fabula duabus cenis nuptialibus instructis.

Pataecus nomen cognitum est ex Herodoto [1]) dicebantur enim Pataeci „*θεοὶ Φοίνικες, οὓς ἱστᾶσι κατὰ τὰς πρῴρας τῶν νεῶν*" [2]). Dives igitur peregrinus, non Graecus, videtur intellegendus esse, quo ducunt etiam versus 248 sq. Quamquam non inauditum fuit hoc nomen inter cives Atticos [3]).

---

1) Herodot. III 37.
2) Hesych. s. v.; cf. fr. com. adesp. 423.
3) Cf. Kirchner Prosopogr. n⁰ 11676 sqq.

IV.

ΣΑΜΙΑ.

Nomen coniecturae Lefeburii debetur, qui Chrysidis puellae Samiae in fragmentis his magnas partes esse observavit [1], Samiam autem fabulam Menandream aliunde esse cognitam.

Desunt argumentum, index personarum, initium quinquaginta fere versuum, nisi, quod suspicor, plura folia interciderunt.

ΔΗΜΕΑΣ.

οστ[
ημαι . [
λαβὼν ἐπαγα[
ὡς γὰρ τάχιστ' εἰσῆλθον, ὑπερεσπουδακὼς
τὰ τοῦ γάμου πράττειν, φράσας τὸ πρᾶγμ' ἁπλῶς
τοῖς ἔνδον ἐκέλευσ' εὐτρεπίζειν πάνθ' ἃ δεῖ,
καθαρὰ ποεῖν, πέττειν, ἐνάρχεσθαι κανοῦν.
ἐγίγνετ' ἀμέλει πάνθ' ἑτοίμως, τὸ δὲ τάχος
τῶν πραττομένων ταραχήν τιν' αὐτοῖς ἐνεπόει,
ὅπερ εἰκός. ἐπὶ κλίνης μὲν ἔρριπτ' ἐκποδὼν
τὸ παιδίον κεκραγός, οἳ δ' ἐβόων ἅμα·

---

[1]) Cf. vs. 50, 139.

3. ε̣παγα] verbi ἐπαγανακτεῖν aliquam formam hic scriptam fuisse suspicatur Lef., probabilius Crusius ἐπαγαγών τε, sed etiam ἐπ' ἀγαθῷ aliaque fingi possunt.

10. Post ἔρριπτ'(ο) Lef. delevit ευθυσ.

„ἄλευρ', ὕδωρ, ἔλαιον ἀπόδος, ἄνθρακας.“
καὐτὸς διδοὺς τούτων τι καὶ συλλαμβάνων
εἰς τὸ ταμιεῖον ἔτυχον εἰσελθών, ὅθεν
πλείω προαιρῶν καὶ σκοπούμενός γ' ἀεὶ
οὐκ εὐθὺς ἐξῆλθον. καθ' ὃν δ' ἦν χρόνον ἐγὼ
ἐνταῦθα, κατέβαιν' ἀφ' ὑπερῴου τις γυνὴ
ἄνωθεν εἰς τοὔμπροσθε τοῦ ταμιειδίου
οἴκημα. τυγχάνει γὰρ ἱστεών τις ὤν,
ὥσθ' ἥ τ' ἀνάβασίς ἐστι διὰ τούτου τό τε
ταμιεῖον ἡμῖν. τοῦ δε Μοσχίωνος ἦν
τίτθη τις αὕτη πρεσβυτέρα, γεγονυῖ' ἐμὴ
θεράπαιν', ἐλευθέρα δὲ νῦν. ἰδοῦσα δὲ
τὸ παιδίον κεκραγὸς ἠμελημένον
ἐμέ τ' οὐδὲν εἰδυῖ' ἔνδον ὄντ', ἐν ἀσφαλεῖ
εἶναι νομίσασα τοῦ λαλεῖν, προσέρχεται,
καὶ ταῦτα δὴ τὰ κοινά· „φίλτατον τέκνον“
εἰποῦσα καί· „μέγ' ἀγαθόν! ἡ μάμμη δὲ ποῦ;“
ἐφίλησε, περιήνεγκεν· ὡς δ' ἐπαύσατο
κλᾶον, πρὸς αὑτήν φησιν· „ὦ τάλαιν' ἐγώ,
πρῴην τοιοῦτον ὄντα Μοσχίων' ἐγὼ
αὐτὸν ἐτιθηνούμην ἀγαπῶσα, νῦν δ', ἐπεὶ
παιδίον ἐκείνου γέγονεν, ἄλλη καὶ το
] . καὶ
] . . ναι
] . . θεραπαινιδίῳ τινὶ
ἔξωθεν εἰστρέχοντι· „λοῦσατ', ὦ τάλαν,

---

14. εἰς τὸ] supplevit Lef.

15. γ' ἀεὶ vHerwerden] εσω cod., sed litterae dubiae; γ' ἔσω Croiset; an *καί τι καὶ σκοπούμενος deleto εσω?

18. ταμιειδίου Crusius] ταμειίου Lef. cum cod. vitio manifesto, vHerwerden ἐργαστηρίου, mihi in mentem venit *οὗπερ ἦν ἐγώ.

— In fine versus punctum del. vWil., post οἴκημα scripsit.

26. Virgulam post νομίσασα delevit post λαλεῖν scripsit vWil.

28. Sic distinxit Crusius, „καὶ μέγ' ἀγαθόν.“ ἡ μάμμη δέ που Lef.

31. Μοσχίων' vWil.] pro vocativo habebat Lef.

32. ἐπεὶ] supplevit Lef.

33. γέγονεν, ἄλλη vWil.] γεγονε...λη cod.

τὸ παιδίον“, φησίν· „τί τοῦτ'; ἐν τοῖς γάμοις
τοῖς τοῦ πατρὸς τὸν μικρὸν οὐ θεραπεύετε;“
εὐθὺς δ' ἐκείνη· „δύσμορ', ἡλίκον λαλεῖς,“
φησ'· „ἔνδον ἐστὶν αὐτός.“ — „οὐ δήπου γε! ποῦ;“
— „ἐν τῷ ταμιείῳ“ — καὶ παρεξήλλαξέ τι·
„αὐτὴ καλεῖ, τίτθη, σε, καὶ βάδιζε καὶ
σπεῦδ'. — οὐκ ἀκήκο' οὐδέν· εὐτυχέστατα.“
εἰποῦσ' ἐκείνη δ'· „ἣ τάλαινα τῆς ἐμῆς
λαλιᾶς!“ ἀπῆλθεν ἐκποδὼν οὐκ οἶδ' ὅποι.
καὶ ἐγὼ προῆλθον τοῦτον ὅνπερ ἐνθάδε
τρόπον ἀρτίως εἰσῆλθον, ἡσυχῇ πάνυ,
ὡς οὔτ' ἀκούσας οὐδὲν οὔτ' ᾐσθημένος·
αὐτὴν δ' ἔχουσαν αὐτὸ τὴν Σαμίαν ὁρῶ
ἔξω διδοῦσαν τιτθίον παριὼν ἅμα.
ὥσθ' ὅτι μὲν αὐτῆς ἐστι τοῦτο, γνώριμον
εἶναι, πατρὸς δ' ὅτου ποτ' ἐστίν, εἴτ' ἐμοῦ
εἴτ' — οὐ λέγω δ', ἄνδρες, πρὸς ὑμᾶς τοῦτ' ἐγὼ
οὔθ' ὑπονοῶ, τὸ πρᾶγμα δ' εἰς μέσον φέρω
ἅ τ' ἀκήκο' αὐτός, οὐκ ἀγανακτῶν οὐδέπω.
σύνοιδα γὰρ τῷ μειρακίῳ, νὴ τοὺς θεούς,
καὶ κοσμίῳ τὸν πρότερον ὄντα χρόνον ἀεὶ
καὶ περὶ ἔμ' ὡς ἔνεστιν εὐσεβεστάτῳ.
πάλιν δ', ἐπειδὰν τὴν λέγουσαν καταμάθω
τίτθην ἐκείνου πρῶτον οὖσαν, εἶτ' ἐμοῦ
λάθρᾳ λέγουσαν, εἶτ' ἀποβλέψω πάλιν
εἰς τὴν ἀγαπῶσαν αὐτὸ καὶ βεβιασμένην
ἐμοῦ τρέφειν ἄκοντος, ἐξέστηχ' ὅλως.

(Prodeunt Parmeno et coquus cum famulo, ollis onusti ambo; etiam Parmeno manu tenet lancem.)

---

42. *τι·„* vWil.] *·„τί;* Lef.
43. *,τίτθη,* vWil.] sine virgulis Lef.; vert. *ipsa domina* (*Chrysis*), *o nutrix, te vocat.*
44. Sic distinxit Crusius; Lef. totum versum nutricis esse putabat.
46. *ὅποι*] supplevit Lef.
48. *εἰσῆλθον* Lef.] *ἐξῆλθον* cod.
52. *αὐτῆς ἐστι τοῦτο* vWil.] *ἐστι τοῦτο αὐτῆς* Lef. cum cod.
55. *οὔθ'*] *ὅ γ'* vWil.

ἀλλ' εἰς καλὸν γὰρ τοῦτον εἰσιόνθ' ὁρῶ
τὸν Παρμένοντ' ἐκ τῆς ἀγορᾶς· ἐατέον
αὐτὸν παραγαγεῖν ἐστι τοῦτον οἴκαδε.

NOVA SCENA.

Demea, Parmeno, Coquus.

ΠΑΡΜΕΝΩΝ.

μάγειρ', ἔτι λαλῶν περιπατεῖς; οὐκ οἶδα σὺ
ἐφ' ὅ τι μαχαίρας περιφέρεις, ἱκανὸς γὰρ εἶ
λαλῶν κατακόψαι παντάπασιν ἐμέ γ'.

ΜΑΓΕΙΡΟΣ.

ἴθι,
ἰδιῶτ'! ἐγώ;

ΠΑΡΜΕΝΩΝ.

δοκεῖς γέ μοι, νὴ τοὺς θεούς

ΜΑΓΕΙΡΟΣ.

εἰ πυνθάνομαι πόσας τραπέζας μέλλετε
ποεῖν, πόσαι γυναῖκές εἰσ', ὁπηνίκα
ἔσται τὸ δεῖπνον, εἰ δεήσει προσλαβεῖν
τραπεζοποιόν, εἰ κέραμός ἐστ' ἔνδοθεν
ὑμῖν ἱκανός, εἰ τοὐπτάνιον κατάστεγον,
εἰ τἄλλ' ὑπάρχει πάντα;

ΠΑΡΜΕΝΩΝ.

κατακόπτεις γέ με,
εἰ λανθάνει σε, φίλτατ', εἰς περικόμματα,
οὐχ ὡς ἔτυχεν.

---

65. *εἰσιόνθ'] ἐξιόνθ' Lef. cum cod., sed. εξι litteras dubias esse scribit. Quid poeta dederit e versu 80 efficitur.

66. *ἀγορᾶς· ἐατέον] ....τεον cod., θύρας·..τέον (adiectivum in -τέον poscens) Lef.

67. *τοῦτον οἴκαδε] του[cod.

68. *ἔτι λαλῶν περιπατεῖς;] supplevi ex. causa; cod. ετ.............

69. περιφέρεις Lef.] περιφ..... cod.

70. *παντάπασιν ἐμέ γ'. — ἴθι] πανταπ.......θ.. cod. (sed ε incerta).

71. *Coquo dedi vocem ἐγώ, Lef. cum cod. Parmenoni; verba autem δοκεῖς — θεούς dedi Parmenoni, Lef. cum cod. coquo.

— μοι νὴ τοὺς θεούς Crusius] μ..........υσ cod., Croiset ·μάτην δὲ ποῶ λόγους, coquo haec dans (vocem ἐγώ autem Parmenoni).

72. τραπέζας Lef.]......ασ cod.; cf. Men. fr. 518 [2].

73. πόσαι γυναῖκές εἰσ' Lef.] ποσα...ναικεσε.σ cod.

ΜΑΓΕΙΡΟΣ.

οἴμωζε.

ΠΑΡΜΕΝΩΝ.

καὶ σὺ τοῦτό γε
παντὸς ἕνεκ'· ἀλλὰ παράγετ' εἴσω.

(Coquus eiusque famulus ad aedes accedunt.)

ΔΗΜΕΑΣ.

Παρμένων!

ΠΑΡΜΕΝΩΝ.

ἐμέ τις καλεῖ;

ΔΗΜΕΑΣ.

ναί, ναιχί.

ΠΑΡΜΕΝΩΝ.

χαῖρε, δέσποτα.

ΔΗΜΕΑΣ.

τὴν λοπάδα καταθεὶς ἧκε δεῦρ'.

ΠΑΡΜΕΝΩΝ.

ἀγαθῇ τύχῃ.

ΔΗΜΕΑΣ.

τοῦτον μὲν οὐδὲν ὡς ἐγᾦμαι λανθάνει
τὸν ἄνδρ' ἔσω πραττόμενον ἔργον, ἔστι γὰρ
περίεργος εἴ τις ἄλλος. ἀλλὰ τὴν θύραν
προϊὼν πέπληχε.

(Ad ostium et ipse accedens:)

δίαγε, Χρυσί, πάνθ' ὅσ' ἂν
ὁ μάγειρος αἰτῇ, τὴν δὲ γραῦν φυλάττετε
ἀπὸ τῶν κεραμίων.

(Intrant aedes coquus eiusque famulus.)

---

81. *ναί] supplevi, σὲ vWil.
82. λοπάδα] supplevit vWil. (incerta sane coniectura, sed cf. vs. 150).
83—88ª. Demeae tribuit omnia vWil.; in cod. post vs. 83 et 86ª est:
83 sq. Sic supplevit vWil., cod. του..........δεν (Croiset τούτων σε μὲν οὐδέν) et το........ραττομενον.
85. τὴν] supplevit Lef.

ΠΑΡΜΕΝΩΝ.

πρὸς ϑεῶν, τί δεῖ ποεῖν,
δέσποτα;

ΔΗΜΕΑΣ.

τί δεῖ ποεῖν σε; — δεῦρ' ἀπὸ τῆς ϑύρας.
ἔτι μικρόν.

ΠΑΡΜΕΝΩΝ.

ἤν.

ΔΗΜΕΑΣ.

ἄκουε δή νυν, Παρμένων.
ἐγώ σε μαστιγοῦν, μὰ τοὺς δώδεκα ϑεούς,
οὐ βούλομαι διὰ πολλά.

ΠΑΡΜΕΝΩΝ.

μαστιγοῦν; τί γὰρ
πεπόηκα;

ΔΗΜΕΑΣ.

συγκρύπτεις τι πρὸς τὸν δεσπότην.

ΠΑΡΜΕΝΩΝ.

ἐγώ; μὰ τὸν Ἀπόλλω, μὰ τὸν Διόνυσον, οὐ
μὰ τὸν Δία τὸν σωτῆρα, μὰ τὸν Ἀσκληπιόν!

ΔΗΜΕΑΣ.

παῦ, μηδὲν ὄμνυ'.

ΠΑΡΜΕΝΩΝ.

οὐ γὰρ εἰκάζεις καλῶς!
ἢ μήποτ' ἆρ' . . . !

---

89. σε] addidit vWil., ἄγε Lef.
— τῆς ϑύρας Lef.] τη.....ασ cod., an *ἴϑ' ἀπὸ τῆς οἰκίας (non addito σε)?
— Post ϑύρας punctum scripsit vWil.
90. δή Lef.] δει cod.
91 sq. In fine Lef. supplevit ϑεούς et τί γὰρ.
93. *τὸν δεσπότην] supplevi, .η[cod., sed η non certa est littera; quae si recte habeat, sequendus sit vWil. μ'· ἤσϑημ' ἐγώ supplens.
94. Ἀπόλλω, μὰ τὸν Διόνυσον, οὐ Nicole] ΔιονυσονματονΑπ[cod.
95. Ἀσκληπιόν Lef.] α[cod. (littera α incerta).
96. παῦ] formam monosyllabam commemoravit Aelius Dionysius apud Eust. 1428, 26; in Aristophan. Eq. 821 coniectura invehere conati sunt Elmsley Dindorf An *πάξ legendum? Cf. Discept 450.
96[b] sq.[a] *Tribui Parmenoni.
96. *καλῶς] supplevi.
97[a]. Sic interpunxit vWil., Lef. ἦ μήποτ' ἆρ';

ΔΗΜΕΑΣ.

(collum ei obtorquens:)

οὗτος, βλέπε δεῦρ'.

ΠΑΡΜΕΝΩΝ.

ἆ, δέσποτα!

ΔΗΜΕΑΣ.

τὸ παιδίον τίνος ἐστίν;

ΠΑΡΜΕΝΩΝ.

ἤν. τὸ παιδίον . . .;

ΔΗΜΕΑΣ.

τίνος ἐστὶ μητρός;

ΠΑΡΜΕΝΩΝ.

Χρυσίδος.

ΔΗΜΕΑΣ.

πατρὸς δὲ τοῦ;

ΠΑΡΜΕΝΩΝ.

σοῦ, νὴ Δί'!

ΔΗΜΕΑΣ.

ἀπόλωλας· φενακίζεις μ'.

ΠΑΡΜΕΝΩΝ.

ἐγώ;

ΔΗΜΕΑΣ.

ἐγᾦδ' ἀκριβῶς πάντα. μηδὲν κρύπτ' ἔτι·
ὅτι Μοσχίωνός ἐστιν, ὅτι σύνοισθα σύ,
ὅτι βρέφος ἴδιον ἐνθάδε νῦν αὕτη τρέφει.

---

97. *ἆ, δέσποτα!]: αδε[cod., ἀδεῶς λέγε vWil., Demeae haec verba continuans (ante vs. 98 non est signum personae mutatae).

98[a] Demeae, 98[b] Parmenoni dedit vWil.

98. τίνος ἐστίν; vWil.] προσεστιν (?) cod.

99. ἐστὶ μητρός; — Χρυσίδος Lef.] ε........σ: χρ...δ.σ: cod.

100. σοῦ, νὴ Δί'. — ἀπόλωλας Lef.] σο..........ωλασ cod.

101—105. *Audacter sic supplevi quae contextui certe convenire videbantur. Cod. 101 ......ακριβ....τα....[, 103 ....υναυτητρεφει:, 104 ..εφη......... λλ' κτέ., 105 ....εστιν: ε......ταλλα κτέ.; vs. 102 ἐστιν supplevit Lef.

ΠΑΡΜΕΝΩΝ.

τίς ἔφη δὲ . . .

ΔΗΜΕΑΣ.

μὴ κρύπτ', ἀλλ' ἀπόκριναι τοῦτό μοι·
ταῦτ' ἔστιν;

ΠΑΡΜΕΝΩΝ.

ἔστιν· χρὴ δέ σε τἄλλα λανθάνειν.

ΔΗΜΕΑΣ.

τί λανθάνειν; — ἱμάντα, παῖδες, τις δότω
ἐπὶ τουτονί μοι τὸν ἀσεβῆ.

ΠΑΡΜΕΝΩΝ.

μή, πρὸς θεῶν!

ΔΗΜΕΑΣ.

στίξω σε, νὴ τὸν ἥλιον.

ΠΑΡΜΕΝΩΝ.

στίξεις ἐμέ;

ΔΗΜΕΑΣ.

ἢ λέγ'.

ΠΑΡΜΕΝΩΝ.

ἀπόλωλα.

(Aufugit.)

ΔΗΜΕΑΣ.

ποῖ σύ, ποῖ, μαστιγία;
λάβ' αὐτόν. — ὦ πόλισμα Κεκροπίας χθονός,
ὦ ταναὸς αἰθήρ! — ὦ τί, Δημέα, βοᾷς;
τί βοᾷς, ἀνόητε; κάτεχε σαυτόν· καρτέρει.
οὐδὲν γὰρ ἀδικεῖ Μοσχίων σε. παράβολος
ὁ λόγος ἴσως ἔστ', ἄνδρες, ἀλλ' ἀληθινός.
εἰ μὲν γὰρ ἢ βουλόμενος ἢ κρατούμενος
ἔρωτι τοῦτ' ἔπραξεν ἢ μισῶν ἐμέ,

---

106. παῖδές, τις Lef.] παιδε..ισ cod.
109. λέγ' vWil.] λῆγ' Lef. cum cod.
115. *ἢ κρατούμενος] supplevi, ἢ παρηγμένος Crusius, αὐτὸς δακνόμενος vWil.
116. μισῶν ἐμέ Lef.] μισω[cod.

ἦν ἂν ἔτι τῆς αὐτῆς διανοίας ὡς τὸ πρίν,
ἐμοί τ' ἐπέθετ' ἂν ἅσμενος· νυνὶ δέ μοι
ἀπολελόγηται, τὸν φανέντ' αὐτῷ γάμον
ἅσμενος ἀκούσας. οὐκ ἐρῶν γάρ, ὡς ἐγὼ
τότ' ᾤόμην, ἔσπευδεν, ἀλλὰ τὴν ἐμὴν
Ἑλένην φυγεῖν βουλόμενος ἔνδοθέν ποτε.
αὕτη γάρ ἐστιν αἰτία τοῦ γεγονότος.
ἔφθειρεν αὐτόν που μεθύοντα δηλαδή,
οὐκ ὄντ' ἐν ἑαυτοῦ· πολλὰ δ' ἔργ' ἐργάζεται
καὶ δείν' ἄκρατος καὶ νεότης, ὅταν λάβῃ
καιρὸν ἐπιβουλεύσαντά τοι τοῖς πλησίον.
τοῦτ' οὐδέπω γὰρ πιθανὸν εἶναί μοι δοκεῖ,
τὸν εἰς ἅπαντας κόσμιον καὶ σώφρονα
τοὺς ἀλλοτρίους εἰς ἐμὲ τοιοῦτον γεγονέναι,
οὐδ' εἰ δεκάκις ποητός ἐστι, μὴ γόνῳ
ἐμὸς υἱός. οὐ γὰρ τοῦτο, τὸν τρόπον δ' ὁρῶ.
χαμαιτύπη δ' ἄνθρωπος, ὄλεθρος — — ἀλλὰ τί;
οὐ γὰρ περίεσται, Δημέα! νῦν ἄνδρα χρὴ
εἶναί σ'. ἐπιλαθοῦ τοῦ πόθου, πέπαυσ' ἐρῶν,
καὶ ἔπειτα τοῦτο μὲν τὸ γεγονὸς κρύφθ' ὅσον

---

117. *ἂν* vWil.] *.ν* cod., *νῦν* Croiset.
— **ἔτι*] *ἐπὶ* Lef. cum cod.
— *διανοίας ὡς τὸ πρίν* Croiset] *διανο*[cod.
118. **τ' ἐπέθετ' ἂν*] *τεπ.θ..ε.* cod., sed dubiae sunt litterae *θ* et *ε*.
119. *φανέντ'*] *φανενταδ'* cod., in archetypo fuit *φανε$^{τ'}$ντα*. Lef. *φανένθ' αὐτῷ*.
120. *ἐρῶν* vWil.] *ἐρᾶν* Lef. cum cod.
123. *αὕτη γάρ* Lef.] *αυτ....* cod.
124. **ἔφθειρεν*] *.....εν* cod., *ἐξεῦρεν* Croiset, *κατέλαβεν* vWil.
125. *οὐκ ὄντ'*] supplevit Croiset (*οὐκ ὄντα γ'* scribens deleto *ἐν*, correxit vWil.; cf. Ar. Vesp. 642 al.).
— **ἔργ'*] addidi, cod. *δἐργαζεται*, Croiset *δ<ὲ συν>εργάζεται*, vWil. *δείν' ἐργάζεται*.
126. **καὶ δείν'*] supplevi, cod. ......', *οἶνός τ'* Croiset, *εὖ οἶδ'* vWil.
127. **καιρὸν*] supplevi, *τὸν οὐκ* Croiset, *παῖδ' οὐκ* vWil. (dein *τοι* in *πω* mutans).
128—130. Versuum initia supplevit Croiset, cod. ....*πω*, ...*αντασ*, ...*οτριουσ*.
131. **οὐδ' εἰ*] supplevi, *εἰ μὴ* Croiset; vs. 132 docet Moschionem revera adoptivum, non genuinum esse Demeae filium.
133. *Post *ὄλεθρος* scripsi signa orationis interruptae. Lef. *ἄνθρωπος*, post *ὄλεθρος* enuntiatum claudens.
136. **καὶ ἔπειτα τοῦτο*] *καιτατυμη* cod., *κἂν ταῦτ' ἀθυμῇς μέν* Croiset.

ἔνεστι — διὰ τὸν υἱόν, ἐκ τῆς δ' οἰκίας
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν εἰς κόρακας ὦσον τὴν κακὴν
Σαμίαν. ἔχεις δὲ πρόφασιν ὅτι τὸ παιδίον
ἀνείλετ'. ἐμφανίσῃς γὰρ ἄλλο μηδὲ ἕν,
δακὼν δ' ἀνάσχου· καρτέρησον εὐγενῶς.

(Prodeunt denuo coquus eiusque famulus.)

NOVA SCENA.

Demea, Coquus.

ΜΑΓΕΙΡΟΣ.

(ad famulum suum:)

ἀλλ' ἆρα πρόσθεν τῶν θυρῶν ἐστ' ἐνθάδε,
παῖ, Παρμένων; — ἅνθρωπος ἀποδέδρακέ με
ἀλλ' οὐδὲ μικρὸν συλλαβών.

ΔΗΜΕΑΣ.

ἐκ τοῦ μέσου
ἄναγε σεαυτόν!

(In aedes irruit.)

ΜΑΓΕΙΡΟΣ.

Ἡρακλεῖς, τί τοῦτο, παῖ;
μαινόμενος εἰσδεδράμηκεν εἴσω τις γέρων,
ἢ τί τὸ κακόν ποτ' ἐστί; — τί δέ μοι τοῦτο, ποῖ;

(Vociferantis intus Demeae audiuntur clamores.)

νὴ τὸν Ποσειδῶ, μαίνεθ', ὡς ἐμοὶ δοκεῖ.
κέκραγε γοῦν παμμέγεθες. ἀστεῖον πάνυ
εἰ τὰς λοπάδας ἐν τῷ μέσῳ μου κειμένας
ὄστρακα ποήσαι πάνθ' ὅμοια! — τὴν θύραν
πέπληχεν. ἐξώλης ἀπόλοιο, Παρμένων,
κομίσας με δεῦρο! — μικρὸν ὑπαποστήσομαι.

(Abeunt coquus et famulus. Ex aedibus prodeunt Demea et Chrysis.)

---

142 sqq. Coquum iam prodire a Parmenone adductum et ollas afferentem perspexit Lef.

144^{b} sq.^{a} *Dedi Demeae, Parmenoni (qui non adest nunc) Lef.

146. τις γέρων vWil.] ·τίς γέρων; Lef.

147. *Post τοῦτο scripsi virgulam, Lef. signum interrogandi.

NOVA SCENA.

Demea, Chrysis.

ΔΗΜΕΑΣ.

οὔκουν ἀκούεις; ἄπιϑι.

ΧΡΥΣΙΣ.

ποῖ γῆς, ὦ τάλαν;

ΔΗΜΕΑΣ.

εἰς κόρακας ἤδη!

ΧΡΥΣΙΣ.

δύσμορος!

ΔΗΜΕΑΣ.

(irridens:)

ναί, δύσμορος!
ἐλεεινὸν ἀμέλει τὸ δάκρυον! — παύσω σ' ἐγώ,
ὡς οἴομαι, —

ΧΡΥΣΙΣ.

τί ποοῦσαν;

ΔΗΜΕΑΣ.

(verba compescens:)

οὐδέν. — ἀλλ' ἔχεις
τὸ παιδίον, τὴν γραῦν· ἀποφϑείρου τάχυ.

ΧΡΥΣΙΣ.

ὅτι τοῦτ' ἀνειλόμην, διὰ τοῦτο κλαυτέα;

ΔΗΜΕΑΣ.

διὰ τοῦτο. τοιοῦτ' ἦν τὸ κακόν.

ΧΡΥΣΙΣ.

οὐ μανϑάνω.

ΔΗΜΕΑΣ.

τρυφᾶν γὰρ οὐκ ἠπίστασ'.

---

155. Sic distribuit vWil., Lef. Chrysidi continuabat 155[a] (cum signo interrogandi), Demeae dabat 155[b], Chrysidi 155[c] sq[a]. (item cum signo interrogandi).
159. *κλαυτέα* vHerwerden] *καντικαι* cod., *καὐτίκα* Lef., *τοῦτ' ἐκβάλλομαι* vWil.
160. *οὐ*] addidit vWil. et verba *οὐ μανϑάνω* Chrysidi dedit.

ΧΡΥΣΙΣ.

οὐκ ἠπιστάμην;
τί δ' ἔσθ' ὃ λέγεις;

ΔΗΜΕΑΣ.

καίτοι πρὸς ἔμ' ἦλθες ἐνθάδε
ἐν σινδονίτῃ, Χρυσί, — μανθάνεις πάνυ; —
λιτῷ.

ΧΡΥΣΙΣ.

τί οὖν;

ΔΗΜΕΑΣ.

τότ' ἦν ἐγώ σοι πάνθ', ὅτε
φαυλῶς ἔπραττες.

ΧΡΥΣΙΣ.

νῦν δὲ τίς;

ΔΗΜΕΑΣ.

μή μοι λάλει.
ὁρᾷς· τὰ σαυτῆς πάντα προστίθημί σοι,
κόσμον, θεραπαίνας, χρυσί'· ἐκ τῆς οἰκίας
ἄπιθι.

ΧΡΥΣΙΣ.

(secum:)

τὸ πρᾶγμ' ὀργή τίς ἐστι· προσιτέον.

(Ad Demeam:)

βέλτισθ', ὅρα.

ΔΗΜΕΑΣ.

τί μοι διαλέγει;

ΧΡΥΣΙΣ.

μὴ δάκῃς!

ΔΗΜΕΑΣ.

ἑτέρα γὰρ ἀγαπήσει τὰ παρ' ἐμοί, Χρυσί, νῦν
καὶ τοῖς θεοῖς θύσει.

---

164. *λιτῷ* vWil.] *αἰτῶ* Lef.; cf. fr. 442, 633.
165. **δὲ τίς*] *δετισ..* cod., *δ' ἔτι σε* Lef. (mente supplens *φιλῶ*), *δὲ τί σε* vWil.
166. *ὁρᾷς* Lef.] ...*σ* cod.
167. *κόσμον*] supplevit Lef.
168. *ἐστι·* vWil.] *·ἐς τί προσιτέον;* Lef.

ΧΡΥΣΙΣ.

τί ἐστιν;

ΔΗΜΕΑΣ.

ἀλλὰ σὺ
υἱὸν πεπόηκας· πάντ' ἔχεις.

ΧΡΥΣΙΣ.

οὔπω· δάκνει
ὅμως.

ΔΗΜΕΑΣ.

κατάξω τὴν κεφαλήν, ἄνθρωπέ, σου
ἄν μοι διαλέγῃ.

ΧΡΥΣΙΣ.

καὶ δικαίως· ἀλλ' ἰδού,
εἰσέρχομ' ἤδη.

ΔΗΜΕΑΣ.

τὸ μέγα πρᾶγμ' ἐν τῇ πόλει
ὄψει σεαυτὴν νῦν ἀκριβῶς ἥτις εἶ.
αἱ κατὰ σ' ἑταῖραι, Χρυσί, πραττόμεναι δέκα
δραχμὰς μόνας τρέχουσιν ἐπὶ τὰ δεῖπνα καὶ
πίνουσ' ἄκρατον ἄχρις ἂν ἀποθάνωσιν, ἢ
πεινῶσιν, ἂν μὴ τοῦθ' ἑτοίμως καὶ ταχὺ
ποῶσιν. εἴσει δ' οὐδενὸς τοῦτ', οἶδ' ὅτι,
ἧττον σύ, καὶ γνώσει τίς οὖσ' ἡμάρτανες. —
ἕσταθι.

(Irruit in aedes ianuamque claudit.)

ΧΡΥΣΙΣ.

τάλαιν' ἔγωγε τῆς ἐμῆς τύχης!

(Prodit Niceratus.)

172[b] sq.[a] Sic scripsi cum cod., Lef. *οὕτω δάκνει· ὅμως —*, vWil. *τούτῳ δάκνει; ὅμως —*.

175. *πρᾶγμ'* Lef.]...*γμ'* cod.

177 sq. **σ' ἑταῖραι, Χρυσί, πραττόμεναι δέκα | δραχμὰς μόνας*] *σέ, Χρυσί, πραττόμεναι δραχμὰς δέκα | μόνας ἑταῖραι* Lef. cum cod., dein auctore Croiseto scribens *δὴ τρέχουσ' ἐπὶ δεῖπνα.*

179. **ἢ*] *και* (superscr. ·η·) cod., *καὶ* Lef

183. *ἔγωγε* vWil.] *ἐγὼ* Lef. cum cod.

NOVA SCENA.

Chrysis, Niceratus.

ΝΙΚΗΡΑΤΟΣ.

τουτὶ τὸ πρόβατον τοῖς θεοῖς μὲν τὰ νόμιμα
ἅπαντα ποιήσει τυθὲν καὶ ταῖς θεαῖς.
αἷμα γὰρ ἔχει, χολὴν ἱκανήν, ὀστᾶ καλά,
σπλῆνα μέγαν, ὧν χρεία ἐστὶ τοῖς Ὀλυμπίοις.
πέμψω δὲ γεύσασθαι κατακόψας τοῖς φίλοις
τὸ κῴδιον· λοιπὸν γάρ ἐστι τοῦτό μοι. —
ἀλλ', Ἡράκλεις, τί τοῦτο; πρόσθε τῶν θυρῶν
ἕστηκε Χρυσὶς ἥδε κλάουσ'; οὐ μὲν οὖν
ἄλλη! — τί ποτε τὸ γεγονός;

ΧΡΥΣΙΣ.

ἐκβέβληκέ με
ὁ φίλος ὁ χρηστός σου, τί γὰρ ἄλλ'!

ΝΙΚΗΡΑΤΟΣ.

ὦ Ἡράκλεις!
τίς; Δημέας;

ΧΡΥΣΙΣ.

ναί.

ΝΙΚΗΡΑΤΟΣ.

διὰ τί;

ΧΡΥΣΙΣ.

διὰ τὸ παιδίον.

ΝΙΚΗΡΑΤΟΣ.

ἤκουσα κἀὐτὸς τῶν γυναικῶν ὅτι τρέφεις
ἀνελομένη παιδάριον, — ἐμβροντησία!
ἀλλ' ἔστ' ἐκεῖνος ἡδύς.

---

185. τυθὲν] θυθεν cod.

190 sq. *Sic interpunxi, Lef. post θυρῶν interrogandi signum scripsit, post κλάουσ' virgulam.

192. *ποτε] ποτ' ἐστι Lef. cum cod. numeris invitis.

ΧΡΥΣΙΣ.

οὐκ ὠργίζετο
εὐθύς, διαλιπὼν δ', ἀρτίως. ὃς καὶ φράσας
εἰς τοὺς γάμους μοι τἄνδον εὐτρεπῆ ποεῖν
μεταξύ μ' ὥσπερ ἐμμανὴς ἐπεισπεσὼν
ἔξωθεν ἐκκέκλεικε.

ΝΙΚΗΡΑΤΟΣ.

Δημέας; χολᾷ;

Post lacunam duarum pluriumve paginarum sequitur aliud fragmentum, duo folia sive paginas quatuor implens.

Chrysis cum infante quem nutriebat et nutrice a Nicerato recepta est. Iam vero Niceratus — a Parmenone? — didicit suae ipsius filiae esse infantem illum.

ΝΙΚΗΡΑΤΟΣ.

— — — —
ἀλλὰ πάλιν ἐλθὼν —

NUTRIX.

(Niceratum frustra retinens:)

τὸ δεῖνα, — μικρόν, ὦ τᾶν . . .

(Niceratus in suas aedes irruit.)

οἴχεται!
πάντα πράγματ' ἀνατέτραπται· τέλος ἔχει!

(Et ipsa in aedes Nicerati irruit.)

ΔΗΜΕΑΣ.

νὴ τὸν Δία,
οὑτοσὶ τὸ πρᾶγμ' ἀκούσας χαλεπανεῖ, κεκράξεται.
τραχὺς ἄνθρωπος, σκατοφάγος, αὐθέκαστος τῷ τρόπῳ. —
ἐμὲ γὰρ ὑπονοεῖν τοιαῦτα τὸν μιαρὸν ἐχρῆν, ἐμέ!

197ᵇ sq.ᵃ Chrysidi dedit vWil., Lef. Nicerato continuabat.
199 sq. ποεῖν et ἐπεισπεσὼν Lef.] π.ε[et επεισπεσ[cod.
201. ; χολᾷ; Crusius] χ [cod.
202. *Sic distinxi; Lef. τὸ δεῖνα μικρόν et οἴχεται πάντα, Demeae tribuens 199ᵃ, 199ᵇ sq.ᵃ cui tribuat nesciens.
— οἴχεται Lef.] .οιχε[cod.
203. πάντα vWil.] πανταταcod.
— τὸν] addidit Crusius.

νὴ τὸν Ἥφαιστον, δικαίως ἀποθάνοιμ' ἄν.

(Auditur Nicerati clamantis vox.)

Ἡράκλεις,

ἡλίκον κέκραγε! τοῦτ' ἦν· πῦρ βοᾷ· τὸ παιδίον
φησὶν ἐμπρήσειν, ἐκείνην υἱὸν οὖν ὠπτημένον
ὄψον ἕξειν. ἤν, πέπληχε τὴν θύραν.

(Proruit Niceratus.)

στρόβιλος ἢ
σκηπτός, οὐκ ἄνθρωπός ἐστι.

ΝΙΚΗΡΑΤΟΣ.

Δημέα, συνίσταται
ἐπ' ἐμὲ καὶ πάνδεινα ποιεῖ πράγμαθ' ἡ Χρυσίς.

ΔΗΜΕΑΣ.

τί φής;

ΝΙΚΗΡΑΤΟΣ.

τὴν γυναῖκά μου πέπεικε μηδὲν ὁμολογεῖν ὅλως
μηδὲ τὴν κόρην· ἔχει δὲ πρὸς βίαν τὸ παιδίον
οὐ προήσεσθαί τέ φησιν. ὥστε μὴ θαύμαζ' ἐὰν
αὐτόχειρ αὐτῆς γένωμαι.

ΔΗΜΕΑΣ.

τῆς γυναικὸς αὐτόχειρ;

ΝΙΚΗΡΑΤΟΣ.

πάντα γὰρ σύνοιδεν αὕτη.

ΔΗΜΕΑΣ.

μηδαμῶς, Νικήρατε!

ΝΙΚΗΡΑΤΟΣ.

σοὶ δ' ἐβουλόμην προειπεῖν.

(In suas aedes raptim redit.)

---

208. *κέκραγε* Lef.] *κεκ....* cod.

209. **φησὶν ἐμπρήσειν, ἐκείνην υἱὸν οὖν ὠπτημένον*] *φησι...ει....εμπρησειννιωδουν οπτωμενον* cod.; versum turbatum testantur numeri vitiosi. Lef. (Croiset) *ουν* delendum suspicatur.

210. **ἕξειν. ἤν*] *..ρ.....* cod., sed *ρ* non certa.

— *ἢ*] supplevit Lef.

211. *σκηπτός, οὐκ ἄνθρωπος* Croiset] *σκη.....νθρωποσ* cod. (excideratne *οὐκ*?).

217. **αὕτη*] *αὐτή* Lef.; an **αὐτῇ*?

218[a]. Nicerato dedit vWil. cum cod.; Demeae continuabat Croiset.

ΔΗΜΕΑΣ.

οὑτοσὶ μελαγχολᾷ.

εἰσπεπήδηκεν. — τί τούτοις τοῖς κακοῖς τις χρήσεται;
οὐδεπώποτ' εἰς τοιαύτην ἐμπεσών, μὰ τοὺς θεούς,
οἶδα ταραχήν· ἔστι μέντοι τὸ γεγονὸς φράσαι σαφῶς
πολὺ κράτιστον. ἀλλ', Ἄπολλον, ἡ θύρα πάλιν ψοφεῖ.

(E Nicerati aedibus Chrysis proruit infantem tenens; persequitur Niceratus.)

NOVA SCENA.

Demea, Chrysis, Niceratus.

ΧΡΥΣΙΣ.

ὦ τάλαιν' ἐγώ! τί δράσω; ποῖ φύγω; τὸ παιδίον
λήψεταί μου.

ΔΗΜΕΑΣ.

Χρυσί, δεῦρο!

ΧΡΥΣΙΣ.

τίς καλεῖ μ';

ΔΗΜΕΑΣ.

εἴσω τρέχε.

(In Demeae aedes confugit Chrysis.)

ΝΙΚΗΡΑΤΟΣ.

ποῖ σύ, ποῖ φεύγεις;

ΔΗΜΕΑΣ.

(secum:)

Ἄπολλον, μονομαχήσω τήμερον,
ὡς ἔοικ', ἐγώ.

(Ad Niceratum:)

τί βούλει; τίνα διώκεις;

ΝΙΚΗΡΑΤΟΣ.

Δημέα,
ἐκποδὼν ἄπελθ'· ἔα με γενόμενον τοῦ παιδίου
ἐγκρατῆ τὸ πρᾶγμ' ἀκοῦσαι τῶν γυναικῶν.

---

225. *μονομαχήσω*] *μονομάχης ὦ* Lef. (quem typothetae suspicor esse errorem).

ΔΗΜΕΑΣ.

μαίνεται! —

ἀλλὰ τυπτήσεις μ';

ΝΙΚΗΡΑΤΟΣ.

ἔγωγε!

ΔΗΜΕΑΣ.

θᾶττον ἐκφθάρηθι σύ.

(Luctantur; superior evadit Demea.)

ἀλλὰ μὴν κρατῶ σε. φεῦγε, Χρυσί.

ΝΙΚΗΡΑΤΟΣ.

κρείττων ἐστί μου!

ΔΗΜΕΑΣ.

πρότερος ἄπιθί μου σὺ νυνί.

ΝΙΚΗΡΑΤΟΣ.

τοῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.

(Baculum petit.)

οὐδ' ἐάσεις μ';

ΔΗΜΕΑΣ.

ἐπὶ γυναῖκα λαμβάνεις βακτήριον;

οἷον ἀδικεῖς!

ΝΙΚΗΡΑΤΟΣ.

συκοφαντεῖς.

ΔΗΜΕΑΣ.

καὶ σὺ γάρ.

ΝΙΚΗΡΑΤΟΣ.

τὸ παιδίον

ἀποδίδως ἐμοί;

---

229. *ἔγωγε] ἐγώ σε Lef. cum cod. (?).
— *ἐκφθάρητι] εἰσφθάρητι Lef. cum cod. (?). Cf. Ar. Pac. 72.

230. *κρατῶ σε] dubitanter supplevi, cod. κ....., vHerwerden μὴ λάβῃ σε. Dein Nicerato dedi verba κρείττων ἐστί μου, quae Demeae continuant cod. et Lef.; superiorem evasisse Demeam sequentia docere videntur.

231. ἄπιθι Lef.] απ.θ. cod.

232. *οὐδ' ἐάσεις μ'; ΔΗ. ἐπὶ] ουδ'ε........... cod.

233. *οἷον ἀδικεῖς]....... κεισ cod.

234. ἀποδίδως] supplevit vWil., ἀπόδος νῦν Croiset (invitis numeris), ἀπόδος οὖν vHerwerden.

ΔΗΜΕΑΣ.

γέλοιον, τοὐμόν!

ΝΙΚΗΡΑΤΟΣ.

ἀλλ' οὐκ ἔστι σόν!

ΔΗΜΕΑΣ.

οὐ γάρ, ὤνθρωποι;

ΝΙΚΗΡΑΤΟΣ.

κέκραχθι· τὴν γυναῖκ' ἀποκτενῶ
εἰσιών.

ΔΗΜΕΑΣ.

τί γὰρ ποήσω; τοῦτο μοχθηρὸν πάνυ.
οὐκ ἐάσω. — ποῖ σύ; μένε δή.

ΝΙΚΗΡΑΤΟΣ.

μὴ πρόσαγε τὴν χεῖρά μοι.

ΔΗΜΕΑΣ.

κάτεχε δὴ σεαυτόν.

ΝΙΚΗΡΑΤΟΣ.

ἀδικεῖς, Δημέα, με, — δῆλος εἶ, —
καὶ τὸ πρᾶγμα πᾶν σύνοισθα.

ΔΗΜΕΑΣ.

τοιγαροῦν ἐμοῦ πυθοῦ,
τῇ γυναικὶ μὴ ἐνοχλήσας μηδέν.

ΝΙΚΗΡΑΤΟΣ.

ἆρ' ὁ σός με παῖς
ἐντεθρίωκεν;

ΔΗΜΕΑΣ.

φλυαρεῖς. λήψεται μὲν τὴν κόρην·
ἔστι δ' οὐ τοιοῦτον. ἀλλὰ περιπάτησον ἐνθαδὶ
βραχύ τι μετ' ἐμοῦ —

---

235. οὐ γάρ] supplevit Croiset.
236. τί γὰρ ποήσω] *Demeae dedi, Nicerato Lef. cum cod.
238ᵃ. *Dedi Demeae, Lef. cum cod. continuat Nicerato.
238. σεαυτόν Crusius] σαυτὸν Lef. cum cod., dein post ἀδικεῖς addens γάρ.
242. περιπάτησον Crusius] περιπατη... cod., περιπάτησαι Lef.
243. *βραχύ τι] addidi, μικρὰ Crusius et vWil., μικρον cod. in praecedentis versus exitu. Singularem μικρόν non admittunt numeri, sed pluralem ut admittat lingua vereor. Etiam ΝΙ. εἶτα μετὰ σοῦ π. recte haberet.

ΝΙΚΗΡΑΤΟΣ.

περιπατήσω;

ΔΗΜΕΑΣ.

καὶ σεαυτὸν ἀνάλαβε. —
οὐκ ἀκήκοας λεγόντων, εἰπέ μοι, Νικήρατε,
τῶν τραγῳδῶν ὡς γενόμενος χρυσὸς ὁ Ζεὺς ἐρρύη
διὰ τέγους, κατειργμένην δὲ παῖδ' ἐμοίχευσέν λάθρᾳ;

ΝΙΚΗΡΑΤΟΣ.

εἶτα δὴ τί τοῦτ';

ΔΗΜΕΑΣ.

ἴσως δεῖ πάντα προσδοκᾶν· σκόπει
τοῦ τέγους εἴ σοι μέρος τι ῥεῖ.

ΝΙΚΗΡΑΤΟΣ.

τὸ πλεῖστον! ἀλλὰ τί
τοῦτο πρὸς ἐκεῖν' ἐστί;

ΔΗΜΕΑΣ.

τότε μὲν γίγνεθ' ὁ Ζεὺς χρυσίον,
τότε δ' ὕδωρ, ὁρᾷς· ἐκείνου τοὖργόν ἐστιν. ὡς ταχὺ
εὕρομεν!

ΝΙΚΗΡΑΤΟΣ.

καὶ βουκολεῖς με;

ΔΗΜΕΑΣ.

μὰ τὸν Ἀπόλλω ἐγὼ μὲν οὔ.
ἀλλὰ χείρων οὐδὲ μικρὸν Ἀκρισίου δήπουθεν εἶ·
εἰ δ' ἐκείνην ἠξίωσε, τήν γε σήν —

---

243. *Post περιπατήσω scripsi signum interrogandi.
— σεαυτὸν ἀνάλαβε Crusius] σεα..........λαβε cod., σεαυτὸν σύλλαβε vWil.
244. λεγόντων κτέ. vWil.] ειπεμοιλεγον............τε cod.
245. χρυσὸς ὁ Ζεὺς Crusius] ....σ cod., ὁ Ζεύς ποτε χρυσὸς Croiset (metro invito).
246. Post διὰ Croiset delevit του.
— λάθρᾳ] supplevit Crusius, ἐκεῖ Lef. (metro invito), ποτε vWil.
248. τοῦ τέγους vWil.] το.....υσ cod., τοῦτο· Ζεὺς Lef. (invito metro).
— τὸ πλεῖστον] Nicerato dedit vWil., in cod. sunt Demeae.
250 sq. *Sic distinxi; ante ὡς Lef. non interpunxit.
251. μὰ τὸν Ἀπόλλω] Nicerato dederat Lef.; corr. Crusius.

ΝΙΚΗΡΑΤΟΣ.

οἴμοι, τάλας!
Μοσχίων ἐσκεύακέν με.

ΔΗΜΕΑΣ.

λήψεται μέν· μὴ φόβου
τοῦτο. θεῖον δ' ἔστ', ἀκριβῶς οἶδα, τὸ γεγεννημένον.
μυρίους εἰπεῖν ἔχω σοι περιπατοῦντας ἐν μέσῳ
ὄντας ἐκ θεῶν. σὺ δ' οἴει δεινὸν εἶναι τὸ γεγονός;
Χαιρεφῶν πρώτιστος οὗτος, ὃν τρέφουσ' ἀσύμβολον,
οὐ θεός σοι φαίνετ' εἶναι;

ΝΙΚΗΡΑΤΟΣ.

φαίνεται· τί γὰρ πάθω;
οὐ μαχοῦμαί σοι διὰ κενῆς.

ΔΗΜΕΑΣ.

νοῦν ἔχεις, Νικήρατε.
Ἀνδροκλῆς ἔτη τοσαῦτα ζῇ, τρέχει, πηδᾷ, πολὺ
πράττεται, μέλας περιπατεῖ, λευκὸς οὐκ ἂν ἀποθάνοι,
οὐδ' ἂν εἰ σφάττοι τις αὐτόν· οὗτός ἐστιν οὐ θεός;
ἀλλὰ ταῦτ' εὔχου γενέσθαι συμφέροντα· θυμία
.... κοσηνμε ..... οὑμὸς υἱὸς αὐτίκα
ἐξ ἀνάγκης εσ . . ου . . πολλ . . . . μ . εν . υνεχε [
εἰ δ' ἐλήφθη τοτε . . . . ο . . παροξ . [
τἄνδον εὐτρεπῆ.

ΝΙΚΗΡΑΤΟΣ.

πόημα τὰ παρ' ἐμοὶ Διὸς χάριν.

ΔΗΜΕΑΣ.

κομψὸς εἶ.

---

255. ἔστ', ἀκριβῶς οἶδα, vWil.] ἐστιν ἀκριβῶς Lef. cum cod.; etiam magis placeat *οἶδ' ἀκριβῶς, ἔστι.

— *γεγεννημένον] γεγενημένον Lef. cum cod.

261. πηδᾷ Crusius] παιδα cod., τρέφει παῖδα Lef.

263. οὐδ' ἂν εἰ σφάττοι Crusius] cod. ουδὰξεισφα . ται (?), Lef. σὺ δ' ἄξεις ...... τι σαυτόν.

267. παροξ] παροξυνθεὶς aliave huius verbi forma fuit.

268—270. Sic distribuit vWil.; Lef. Nicerato dederat 268[a] (cum signo interrogandi) et 269[a], Demeae 268[b] et 269[b] sq.

268. πόημα τὰ — Διὸς χάριν vWil.] ποήματα παρ' ἐμοὶ δ[Lef.

ΝΙΚΗΡΑΤΟΣ.

χάριν δὲ πολλὴν πᾶσι τοῖς θεοῖς ἔχω,
οὐδὲν εὑρηκὼς ἀληθὲς ὧν τότ' ᾠμην πραγμάτων.

(Abeunt in aedes Demeae.)

Saltat chorus.

NOVUS (QUINTUS?) ACTUS.

(Prodit Moschion).

SCENA PRIMA.

Moschion solus.

ΜΟΣΧΙΩΝ.

ἐγὼ τότε μὲν ἧς εἶχον αἰτίας πάλαι
ἐλεύθερος γενόμενος ἠγάπησα δή,
τοῦθ' ἱκανὸν εὐτύχημ' ἐμαυτῷ λαμβάνειν
οἰόμενος. εἶτα δ', ὡς τὸ πᾶν μιμνῄσκομαι
καὶ λαμβάνω λογισμόν, ἐξέστηκα νῦν
τελέως ἐμαυτοῦ καὶ παρώξυμμαι σφόδρα
ἐφ' οἷς μ' ὁ πατὴρ ὑπέλαβεν ἡμαρτηκέναι.
εἰ μὲν καλῶς οὖν εἶχε τὰ περὶ τὴν κόρην,
καὶ μὴ τοσαῦτ' ἦν ἐμποδών, ὅρκος, πόθος,
χρόνος, συνήθει', οἷς ἐδουλούμην ἐγώ,
οὐκ ἂν παρόντα γ' αὖθις ᾐτιάσατο

---

269. θεοῖς ἔχω Lef.] θ[cod.
270. ᾠμην Lef.] ωμη[cod.
— *πραγμάτων] supplevi, εἰδέναι vWil.; an *ᾠόμην κακῶν?
— Post hunc versum in cod. est χορου.
272. ἠγάπησα δή Lef.] ηγαπη...η cod.
273 sq. *ἐμαυτῷ — μιμνῄσκομαι] supplevi quae contextui convenire videbantur, cod. εμαυτ[et]εvv....ομαι, Lef. ἐμαυτῷ γ' ᾠόμην., versum 274 non tangens.
275. ἐξέστηκα Croiset] εξε..... cod.
276. παρώξυμμαι Lef.] παρωξυμ... cod.
— σφόδρα Crusius] ....ρα cod.
281. αὖθις (αὖτις) vWil.] αὖ τις Lef.

αὐτόν με τοιοῦτ' οὐδέν, ἀλλ' ἀποφθαρεὶς
ἐκ τῆς πόλεως ἂν ἐκποδὼν εἰς Βάκτρα ποι
ἢ Καρίαν διέτριβον αἰχμάζων ἐκεῖ.
νῦν δ' οὐ ποήσω διὰ σέ, Πλαγγὼν φιλτάτη,
ἀνδρεῖον οὐδέν. οὐ γὰρ ἔξεστ', οὐδ' ἐᾷ
ὁ τῆς ἐμῆς νῦν κύριος γνώμης Ἔρως.
οὐ μὴν ταπεινῶς οὐδ' ἀγεννῶς παντελῶς
φέρειν θέλω τοῦτ', ἀλλὰ τῷ λόγῳ μόνον,
εἰ μηδὲν ἄλλ', αὐτὸν φοβῆσαι βούλομαι,
φάσκων ἀπαίρειν· μᾶλλον εἰς τὰ λοιπὰ γὰρ
φυλάξετ' αὐτὸς μηδὲν εἴς μ' ἀγνωμονεῖν,
ὅταν φέροντα μὴ παρέργως τοῦτ' ἴδῃ.
(Prodit Parmenon.)
ἀλλ' οὑτοσὶ γὰρ εἰς δέοντά μοί ποθεν
καιρὸν πάρεστιν ὃν μάλιστ' ἐβουλόμην.

SCENA SECUNDA.

Parmenon, Moschion.

ΠΑΡΜΕΝΩΝ.

(secum:)

νὴ τὸν Δία τὸν μέγιστον, ἀνόητόν τε καὶ
εὐκαταφρόνητον ἔργον εἴμ' εἰργασμένος.
οὐδὲν ἀδικῶν ἔδεισα καὶ τὸν δεσπότην
ἔφυγον. τί δ' ἦν τούτου πεποηκὼς ἄξιον;
καθ' ἓν γὰρ οὑτωσὶ σαφῶς σκεψώμεθα.
ὁ τρόφιμος ἐξήμαρτεν εἰς ἐλευθέραν
κόρην· ἀδικεῖ δήπουθεν οὐδὲν Παρμένων!
ἐκύησεν αὕτη· Παρμένων οὐκ αἴτιος.

---

283. *πόλεως* Lef.] ...*εωσ* cod.
284. *Καρίαν* Lef.] *κ.ρι.ν* cod.
288. *μὴν ταπεινῶς* Croiset] *μη..απ..νωσ* cod.
289. **φέρειν θέλω*] supplevi, Croiset *πορευτέον*, vWil. *ποητέον*.
294. *μοί ποθεν* vWil.] cod. *μ*[, Lef. *μοι τότε*. Malim *Παρμένων*, si littera *μ* non plane sit certa.
295. *καιρὸν* Lef.] ...*ρον* cod.
300—306. Ultimas singulorum versuum litteras 1—6 supplevit Lef.
303. *αὕτη* vWil.] *αὐτή* Croiset.

τὸ παιδάριον εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν
τὴν ἡμετέραν· ἤνεγκ' ἐκεῖνος, οὐκ ἐγώ.
τῶν ἔνδον ὡμολόγηκε τοῦτό τις τότε.
τί δὲ Παρμένων ἐνταῦθα πεπόηκεν κακόν;
οὐδέν. τί οὖν ἔφυγες οὕτως, ἀβέλτερε;
ὅτι Δημέας, γέλοιον, ἠπείλησέ μοι!
. . . . μαθη . . . διαφε . . . .
ἀδίκως . . . . ταῦτ' ἢ δικαίως· ἔστι δὲ
. αντα . . . . οὐκ ἀστεῖον.

ΜΟΣΧΙΩΝ.

οὗτος!

ΠΑΡΜΕΝΩΝ.

χαῖρε, σύ.

ΜΟΣΧΙΩΝ.

ἄφες ἃ φλυρεῖς ταῦτα. θᾶττον εἴσιθι
εἴσω.

ΠΑΡΜΕΝΩΝ.

τί ποήσων;

ΜΟΣΧΙΩΝ.

χλαμύδα καὶ σπάθην τινὰ
ἔνεγκέ μοι.

ΠΑΡΜΕΝΩΝ.

σπάθην ἐγώ σοι;

ΜΟΣΧΙΩΝ.

καὶ ταχύ.

ΠΑΡΜΕΝΩΝ.

ἐπὶ τί;

ΜΟΣΧΙΩΝ.

βάδιζε καὶ σιωπῇ τοῦθ' ὅ σοι
εἴρηκα ποίει.

---

307. δὲ Παρμένων Lef.] . . . . . . ενων cod.
308. οὐδέν. τί οὖν Lef.] ουδε . . . . . ν cod.
309. *ὅτι Δημέας] . . . δ . . . . . ε cod., supplevi dubitanter.
317. ποίει] Lef. cum cod. πόει.

ΠΑΡΜΕΝΩΝ.

τί δὲ τὸ πρᾶγμ';

ΜΟΣΧΙΩΝ.

εἰ λήψομαι

ἵμαντα . . . . !

ΠΑΡΜΕΝΩΝ.

μηδαμῶς· βαδίζω γάρ.

ΜΟΣΧΙΩΝ.

τί οὖν

μέλλεις;

(Intus abit Parmenon.)

πρόσεισι νῦν ὁ πατήρ· δεήσεται
οὗτος καταμένειν μ' ἐνθαδί· δεήσεται
ἄλλως μέχρι τινός· δεῖ γάρ· εἶθ' ὅταν δοκῇ,
πεισθήσομ' αὐτῷ. πιθανὸν εἶναι δεῖ μ' ὅταν
ὅ, μὰ τὸν Διόνυσον, οὐ δύναμαι ποεῖν, λέγω
τοῦτ'. — ἔστιν· ἐψόφηκε προσιὼν τὴν θύραν.

(Prodit Demea.)

SCENA TERTIA.

Demea, Moschion.

ΔΗΜΕΑΣ.

(ad Moschionem aversatum:)

ὑστερίζειν μοι δοκεῖς σύ. παντελῶς ἀπαλλαγεὶς
πραγμάτων, εἰδὼς δ' ἀκριβῶς οὐδὲν οὐδ' ἀκηκοώς,
διὰ κενῆς σαυτὸν ταράττεις ἐξιών. τί δῆτ' ἔχεις;

---

317. εἰ] εἶ; vWil.; an *ἦ?
318. γάρ. — τί οὖν Croiset] γ.....υν cod.
319. δεήσεται Lef.] δεη.ε[cod.
320. *μ' ἐνθαδί] μ......... cod.
321. *ἄλλως] ἀλλ' ὡς Lef. cum cod.
— *τινός·] τίνος; Lef.
322. *πεισθήσομ'] ...σθησομ' cod.
322 sq. Dubitanter versuum exitum explevi et distinxi; cod. 322 ειναιμ.....ον, 323 δυναμ.......εγω, Croiset δύναμαι ποεῖν ἐγώ, dein claudens enuntiatum (ego post τοῦτ').
324. προσιὼν τὴν θύραν Lef.] πρ[cod.
325. *ἀπαλλαγεὶς] supplevi.
327. διὰ κενῆς Crusius] διακιν.. cod., διακινεῖς Lef. (invito metro). Cf. vs. 260 et fr. 580[1] Euphron. 1[31].
— *ἐξιών. τί δῆτ' ἔχεις;] dubitanter supplevi, cod. ε........'..οισ.

ΜΟΣΧΙΩΝ.

(simulans se patrem pro Parmenone habere:) νυνι

οὐ φέρεις; . . . . . . αρ σοι τοὺς γάμους . . . . σκ . . . ν

ΔΗΜΕΑΣ.

ουμια . γ . . . . . . αναπτεται θυμαθ' Ἡφαίστου . . .

ΜΟΣΧΙΩΝ.

οὗτος, οὐ φέρεις;

ΔΗΜΕΑΣ.

σὲ γὰρ δὴ περιμένουσ' οὗτοι πάλαι.

ΜΟΣΧΙΩΝ.

ἐμέ; τί ἐμέ; τὴν παῖδα!

ΔΗΜΕΑΣ.

μέλλεις; εὐτυχεῖς! οὐδὲν κακόν

ἔστ' ἔσω· θάρρει.

ΜΟΣΧΙΩΝ.

τί βούλει; νουθετήσεις μ', εἰπέ μοι,

ἱερόσυλε;

ΔΗΜΕΑΣ.

(filium insanire ratus:)

παῖ, τί ποιεῖς; Μοσχίων!

ΜΟΣΧΙΩΝ.

οὐκ εἰσδραμὼν

θᾶττον ἐξοίσεις ἅ φημι;

ΔΗΜΕΑΣ.

διακέκομμαι τὸ στόμα.

ΜΟΣΧΙΩΝ.

ἔτι λαλεῖς, οὗτος;

328—336. Moschionem fingere se patrem pro ministro habere sensit vWil., qui et quomodo distribuendi essent hi versus ostendit; aliter Lef.

330. δὴ] supplevit vWil.

331. *παῖδα] supplevi, cod. ...δα, vWil. χλαμύδα μέλλεις. ΔΗ.

333. παῖ] Moschioni dat vWil.

334. θᾶττον Croiset] ....ον cod.

335. ἔτι] supplevit Croiset.

— λαλεῖς vWil.] ..λεις cod., μέλλεις Croiset (metro invito).

ΔΗΜΕΑΣ.

βαδίζω, νὴ Δί'· ἐξεύρηκα δὲ
μέγα κακόν.

ΜΟΣΧΙΩΝ.

μέλλεις;

ΔΗΜΕΑΣ.

ἄγουσι τοὺς γάμους ὄντως κακούς.
(Abit.)

ΜΟΣΧΙΩΝ.

(abeuntem revocans:)

μεῖνον· ἐξάγγελλέ μοί τι.
(Secum:)
νῦν πρόσεισιν. ἂν δέ μου
μὴ δέητ', ἄνδρες, καταμένειν, ἀλλ' ἀποργισθεὶς ἐᾷ
ἀπιέναι, — τουτὶ γὰρ ἄρτι παρέλιπον, — τί δεῖ ποεῖν;
ῥᾳδίως οὐκ ἂν ποήσαι τοῦτ'· ἐὰν δέ; πάντα γὰρ
δυνάτ'. ἐπεὶ γέλοιος ἔσομαι, νὴ Δί', ἀνακάμπτων πάλιν.

Samiae fabulae — ut nomine non certo sed admodum probabili utamur — argumentum hoc est.

Amabat iuvenis Moschion virginem Plangonem in aedibus vicinis habitantem, sed matrimonii spes nulla erat; indotata enim erat illa atque ignobilis, ipse autem Demeae viri divitis filius adoptivus. Clam igitur cum ea convenit, gravida facta est puella, natus est puer. Rem parentes celavit puella: infantem

---

335. *δὲ* vWil.] *τε* cod.
336. *μέγα*] supplevit vWil., *τί τὸ* Croiset.
— **κακούς*] cod. *ι*[, *ὀντωσὶ γάρ* (?) Lef.
337. **μεῖνον*] ....*ον* cod., *βλέψον* Croiset.
338. **μὴ δέητ'*] cod. .....*τ'*.
339. **ἀπιέναι*] supplevi, dein verba *τουτὶ* — *παρέλιπον* in parenthesi collocavi.
340. **ῥᾳδίως*] cod. ......*σ*. An **ἀλλ' ἴσως*?
— **ποήσαι*] *ποῆσαι* Lef.
— **ἐὰν*] *ἐᾶν* Lef.
341. **δυνάτ'. ἐπεὶ*] cod. ....*τει*, sed *τ* non certa; quae si recte sit lecta, **γίγνετ'. εἰ* legatur, ut in versu sequenti continuata sit sententia.

recens natum tradidit Moschioni, qui in aedes Demeae eum attulit; sed verum huic confiteri cum nollet aut non auderet, a Chryside puella Samia, patris concubina, impetravit ut haec seni diceret se invenisse infantem et pro suo educare velle. Improbare primo Chrysidis hoc consilium Demea, mox feminae sibi dilectissimae precibus victus concedere ut apud se puerulus educaretur.

Mutato dein consilio — cur aut quomodo nescimus — Demea auctor fuit Moschioni ut Nicerati vicini filiam Plangonem uxorem duceret. Impense hic laetari: properare nuptias. Dapes quamprimum sunt paratae, coquus conductus, laeti tumultus in Demeae aedibus plena erant omnia. Tum Demea forte fortuna duas ex ancillis suis audivit inter se colloquentes, ex quarum verbis intellexit ipsius Moschionis esse infantem, quem educabat Chrysis; se unum id esse celatum. Cur vero? Ipsius Chrysidis esse filiolum suspicari coepit, mox in certam persuasionem vertit suspicio. Sic scilicet propudio se fuisse filio et concubinae! Hanc unam sontem habet: iuvenem integerrimum nisi malis artibus a muliercula lasciva pellectum ita peccare in se nunquam potuisse! Moschionis igitur causa turpe facinus celat, non ostendit se perspexisse fraudem, sed causa interserta Chrysidem cum infante ex aedibus pellit. Recipitur haec a Nicerato. At mox hic discit — nescimus quomodo, nam haec pars fabulae intercidit — suam ipsius filiam illum infantem peperisse; e Moschione conceptum nescit. Vivum comburere vult dedecoris pignus illud, furit in filiam, in uxorem, Chrysidem persequitur, occurrit Demeae. Qui impense gavisus quod Chrysidem Moschionemve nihil erga se deliquisse apparuit, operam dat ut Niceratum ira abreptum ad saniora consilia reducat; nuptias Moschionem cum Plangone initurum tamen asseverat. Hic finem habet fragmentum secundum.

Sequitur minus amplum; unde discimus Moschionem, postquam composita sunt omnia, primo quidem magnopere esse laetatum, sed mox indignari coepisse. Talia scilicet patrem de se suspicari potuisse aliquantisper! Senem ulcisci secum

decernit: dicet taedere iam nuptiarum, in longinquas regiones se abiturum, ubi militet; nolle etiam commorari inter suos, quibus tam scelestus impurusque homo sit visus. Patrem tum precibus se aditurum scit, exorari tandem se passurus est, nec facile dein senex tam inique de se iudicabit iterum.

Hic deficit fragmentum alterum. Finem fecisse nuptias Moschionis cum Plangone per se intellegitur. Chrysidem autem, optimae indolis puellam Samiam, ingenuo loco natam fuisse et, cum a suo patre agnita esset, iusto matrimonio iunctam esse Demeae, suspicari licet fortasse, demonstrare non possumus.

Praeter fragmenta Herois, Disceptantium, Circumtonsae, Samiae fabularum quae nuper reperta sunt, extant sequentia, quae pridem innotuerunt et inter fragmenta poetarum comicorum sunt recepta:

I.

EX HEROE.

1.

δέσποιν', Ἔρωτος οὐδὲν ἰσχύει πλέον,
οὐδ' αὐτὸς ὁ κρατῶν τῶν ἐν οὐρανῷ θεῶν
Ζεύς, ἀλλ' ἐκείνῳ πάντ' ἀναγκασθεὶς ποεῖ.

Men. fr. 209 Kock (e Stob. Flor. 63, 21).

Videntur Davi esse verba ad Myrrhinam heram iratam propter Plangonem ab ipso, ut ait, vitiatam. Ceterum tertius versus corruptus est.

2.

ἐχρῆν γὰρ εἶναι τὸ καλὸν εὐγενέστατον,
τοὐλεύθερον δὲ πανταχοῦ φρονεῖν μέγα.

Men. fr. 210 Kock (e Stob. Flor. 89, 7).

3.

ὡς οἰκτρόν, ἣ τοιαῦτα δυστυχῶ μόνη,
ἃ μηδὲ πιθανὰς τὰς ὑπερβολὰς ἔχει.

Men. fr. 211 Kock (e Stob. Flor. 104, 13).

Plangonis haec verba esse patet.

4.

χοῦς κεκραμένου
οἴνου· λαβὼν ἔκπιϑι τοῦτον.

Men. fr. 212 Kock (ex Athen. 426 c).

5.

ἐπεφαρμάκευσο, γλυκύτατ', ἀναλυϑεὶς μόλις.

Men. fr. 213 Kock (e Phot. ed. Reitz. et Suid. s. v. ἀναλυϑῆναι).

6.

εὖ ἴσϑι, καὶ ἐγὼ τοῦτο συγχωρήσομαι.

Men. fr. 214 Kock (ex Ammonio 76).

7.

παιδισκῶν τινι
δούς.

Men. fr. 215 Kock (e Bekk. Anecd. 1262).

8.

ὦ δυστυχής, εἰ μὴ βαδιεῖ.

Men. fr. 216 Kock (e Choerob. 163 Gaisf.).

9.

νυνὶ δὲ τοῖς ἐξ ἄστεως
κυνηγέταις ἥκουσι περιηγήσομαι
τὰς ἀχράδας.

Lex. Sabbait. p. 4. — Recte diremit versus vWilamowitz.

10.

τὸν Θίμβιν ὁ Μένανδρος Τίβειον ὀνομάζει.

Men. fr. 1075 Kock (ex Append. proverb. 3, 79).

Scripsi *Τίβειον* pro *Τίβιον*. Cf. fabulae vs. 21, 28.

II.

E DISCEPTANTIBUS.

1.

ἀργὸς δ' ὑγιαίνων τοῦ πυρέττοντος πολὺ
ἀθλιώτερος, διπλάσιά γ' ἐσθίων μάτην.

Men. fr. 175 Kock (e Stob. Flor. 30, 7).

Scripsi *γ' ἐσθίων* pro *γοῦν ἐσθίει*, alii aliter.

2.

ἐλευθέρῳ τὸ καταγελᾶσθαι μὲν πολὺ
αἴσχιστόν ἐστι· τὸ δ' ὀδυνᾶσθ' ἀνθρώπινον.

Men. fr. 176 Kock (e Stob. Flor. 89, 5).

3.

οὐκ οἰμώξεται
καταφθαρείς; ἐν ματρυλείῳ τὸν βίον —

Men. fr. 177 Kock (ex Harpocr. et Suid. s. v. *ματρυλεῖον*).

Aut post *καταφθαρείς* distinguendum est, ut feci, aut vitiosa haec sunt.

Cf. fr. adesp. 220: *εἰς ματρυλεῖα καὶ κοπίδας καὶ φάρμακα* (Plut. Mor. 752 *c*).

4.

ἐπέπασα
ἐπὶ τὸ τάριχος ἅλας, ἐὰν οὕτω τύχῃ.

Men. fr. 178 Kock (ex Athen. 119 *e*).

Coqui iocosi, quem in hac fabula aliquas partes egisse docet Athenaeus 659 *b*, haec verba fuisse videntur.

5.

οὐδὲν πέπονθας δεινὸν ἂν μὴ προσποῇ.

Men. fr. 179 Kock (ex Orion. Anth. 7, 8).

6.

ἐξετύφην μὲν οὖν
κλάουσα.

Men. fr. 184 Kock (e schol. Eur. Phoen. 1154).

Sophrones nutricis haec esse probabiliter coniecit Lefeburius. Cf. fr. 505 (e Philadelphis): *νὴ τὸν Δία τὸν μέγιστον, ἐκτυφήσομαι.*

7.

ἐχῖνος (*vas*).

Men. fr. 185 Kock (ex Erotiano).

8.

τί δ' οὐ ποεῖς
ἄριστον; ὃ δ' ἀλύει πάλαι κατακείμενος.

Phot. Lex. ed. Reitzenstein s. v. *ἄλυς.*

Onesimi ad coquum haec verba videntur.

Verbum *ἀλύειν* *nihil agendi* sensu h. l. usurpatum testatur Photius. Cf. fabulae vs. 342.

9.

οὐχ ὁ τρόφιμός σου, πρὸς θεῶν, Ὀνήσιμε,
ὁ νῦν ἔχων <τὴν> Ἀβρότονον, τὴν ψάλτριαν,
ἔγημ' ἔναγχος; — ΟΝΗΣ. πάνυ μὲν οὖν.

Men. fr. 600 Kock (e schol. Aristid. 93).

Ad Disceptantes referendum esse hoc fragmentum testantur nomina propria.

10.

Fortasse ad hanc fabulam referendum est fragmentum quod sequitur:

χαλεπόν, Παμφίλη,
ἐλευθέρᾳ γυναικὶ πρὸς πόρνην μάχη.
πλείονα κακουργεῖ, πλείον' οἶδ', αἰσχύνεται
οὐδέν, κολακεύει μᾶλλον.

Men. fr. 566 Kock.

11.

Dubito an eodem referam verba:

φιλῶ σ' Ὀνήσιμε· καὶ σὺ περίεργός <τις> εἶ.

Men. fr. 849 (e Cram. Anecd. Paris. IV 418).

Cf. fabulae vs. 45, 358.

12.

Nec non suspicor Hesychii verba: *τρόφιμον* (*herilem filium*) *<Μέν>ανδρος Δακτυλίῳ* (sic Iernstedt, cf. Nauck Mél. Gr. R. VI p. 109) ad nostram fabulam spectare (cf. vs. 160). Sed quoniam ex Anulo fabula etiam alii versus afferuntur quidam apud veteres, qui in novis his fragmentis non inveniuntur, temerarium fuerit contendere duo unius fabulae fuisse nomina *Ἐπιτρέποντας* et *Δακτύλιον*.

13.

Alienum ab hac fabula videtur fragmentum admodum lacunosum, a Iernstedtio anno 1891 editum in observationibus palaeographicis et philologicis ad fragmenta comicorum Atticorum Russice scriptis p. 204 sq.; in quo fragmento occurrit nomen *Charisii*. Legitur illud fragmentum in eodem folio atque Menandreum quod primus edidit Cobet in Mnemos. 1876, nunc fr. adesp. 105 Kock, et ex eadem fabula excerptum esse videtur Iernstedtio.

14.

Hanc fabulam et alii respexerunt inter veteres scriptores, quos indicavit Kock, et Choricius Apol. Mim., cuius verba ad *Ὑποβολιμαῖον* attulit Kock (Men. fr. 494).

III.

E CIRCUMTONSA.

1.

οὕτω ποθεινόν ἐστιν ὁμότροπος φίλος.
Men. fr. 391 Kock (e Stob. Ecl. 2, 33, 6).

2.

ὅμως δ' ἀπόδειξον ταῦτα τῇ γυναικί.
Men. fr. 392 Kock (e Bekk. Anecd. 427).

3.

Fortasse ex hac fabula desumti sunt versus:

Γλυκέρα, τί κλάεις; ὀμνύω σοι τὸν Δία
τὸν Ὀλύμπιον καὶ τὴν Ἀθηνᾶν, φιλτάτη,
ὀμωμοκὼς καὶ πρότερον ἤδη πολλάκις.
Men. fr. 569 Kock (e Priscian. 18, 247).

IV.

E SAMIA.

φέρε τὸν λιβανωτόν· σὺ δ' ἐπίθες. τὸ πῦρ, τρυφᾶν.
Men. fr. 437 Kock (e Phrynich. Ecl. 187).

Ultimum verbum videtur in nomen proprium mutandum: *Τρύφη* Scaliger, *Τρύφων* Iunius.

CORRIGENDA.

Pag. 5 lin. 16 *tutore* leg. *villico.*

Discept. 148 sq. Pro *ἀποδῶ* leg. **ἀποδῷ* et aliter haec dividantur. Nam verba *βραχὺ* — *ἀποδῷ* sunt *Syrisci* ad Smicrinem, sequentia *τί* — *τούτῳ* Davi.

Circumt. 213 leg. **οὕτω μοι γένοιθ' ἃ βούλομαι* coll. Discept. 145, 472.

Circumt. 227 leg. *τίς ἐσθ' ὁ *δηλώσων;* — *τίς; αὕτη!*

Circumt. 240 Polemonis verba legantur **ἐπάνεισι δέ;*